

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Lenky Cihlářové a přísedících Ing. Aleny Musilové a Zbyňka Jelena v hlavním líčení konaném dne 18. září 2024 v Praze takto:

Obžalovaní

1. **[Obžalovaný A]**, narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx, xxx,
2. **[Obžalovaný B]**, narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx, xxx
3. **[Obžalovaná C]**, rozená [příjmení], narozená xxx v xxx, trvale bytem xxx, xxx,
4. **[Obžalovaný D]**, narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx, xxx
5. **[Obžalovaná E]**, rozená [příjmení], narozená xxx, trvale bytem xxx, xxx,

jsou vinni, že

obžalovaný [Obžalovaný A] jakožto jednatel a současně společník spol. [Společnost A] s.r.o., IČ: xxx, xxx, xxx (dále jen [SPOLEČNOST A]) v období od xxx do xxx, bývalý jednatel společnosti [Společnost B], spol. s r.o., IČ: xxx, xxx, xxx, jež byla vymazána dle ustanovení § 82 odst. 1 zákona č. 304/2013 Sb. (dále jen [SPOLEČNOST B]), jednatel a současně společník společnosti [Společnost C] s.r.o., IČ: xxx, se sídlem xxx, xxx, xxx (dále jen [Společnost C]) v období od xxx do xxx,

obžalovaný [Obžalovaný B] jakožto osoba fakticky ovládající společnost [Společnost D] a.s., IČ: 02110989, se sídlem Xxx, Xxx, xxx, nyní v konkurzu (dále jen [SPOLEČNOST D])

obžalovaná [Obžalovaná C] jakožto xxx představenstva společnosti [SPOLEČNOST D],

obžalovaný [Obžalovaný D] jakožto jednatel společnosti [SPOLEČNOST B], spol. s r.o., IČ:xxx, xxx, xxx, jež byla vymazána dle ustanovení § 82 odst. 1 zákona č. 304/2013 Sb. (dále jen [SPOLEČNOST B]), v období od xxx do xxx, jako fakticky ovládající společnost [SPOLEČNOST E] s.r.o., IČ: xxx, se sídlem Xxx, xxx, xxx,

obžalovaná [Obžalovaná E] jakožto jednatelka společnosti [SPOLEČNOST B] v období od xxx do okamžiku výmazu společnosti,

v období nejméně od ledna 2016 do července 2018 v Praze po vzájemné předchozí dohodě mezi jednotlivými obžalovanými za účelem snížení vlastní daňové povinnosti společnosti [SPOLEČNOST D], [SPOLEČNOST A] a [Společnost C], jež souvisela se skutečně vyvíjenou ekonomickou činností uvedených společností, s úmyslem zkrátit daň z přidané hodnoty na úkor státního rozpočtu České republiky, zastoupené Finančním úřadem pro hl. m. Prahu, v níže uvedených případech předstírali přijímání zdanitelných plnění ve formě služeb a dodávek zboží, od společností [SPOLEČNOST B] a [SPOLEČNOST E], popřípadě další obchodní vztahy mezi uvedenými společnostmi a to přesto, že společnost [SPOLEČNOST B] takové služby reálně neposkytovala, daň z přidané hodnoty na výstupu z takových údajně uskutečněných zdanitelných plnění neuhradila či přiznání k dani z přidané hodnoty v příslušných zdaňovacích obdobích nepodala včas, eventuálně nepodala vůbec a dále přesto, že společnost [SPOLEČNOST E] sama v předmětném období žádnou ekonomickou činnost státu nevykazovala, přiznání k dani z přidané hodnoty většinou vůbec nepodávala či podávala, avšak nevykazovala žádná poskytnutá či přijatá zdanitelná plnění, tudíž daň z přidané hodnoty vázící se k níže uvedeným fakturám neuhradila, čehož si obžalovaní byli vědomi, eventuálně s ohledem na absenci fakticity takových plnění byli s takovým stavem minimálně srozuměni,

příčemž obžalovaní sami vystavovali, nechali či umožnili vystavovat tzv. fiktivní faktury níže specifikované a deklarující přijetí a poskytnutí zdanitelného plnění, k němuž ve skutečnosti nedošlo, tyto

faktury nechali v rozporu se zákonem č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zahrnout do účetnictví minimálně společností [SPOLEČNOST D] a [SPOLEČNOST A], a na jejich základě tyto společnosti ve svých přiznáních daně z přidané hodnoty uplatňovaly nárok na odpočet daně z přidané hodnoty dle § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, přičemž takto obžalovaní takto jednali v níže uvedených případech:

1. za zdaňovací období leden 2016 obžalovaná **[Obžalovaná C]** po dohodě s obžalovaným **[Obžalovaný B]** zahrнула do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST D] fiktivní fakturu vystavenou za společnost [SPOLEČNOST B] obžalovaným **[Obžalovaný D]**
  - č. 1600001 s datem uskutečněného zdanitelného plnění 25.1.2016, znějící na celkovou částku 1.754.000 Kč, z níž 1.450.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **304.500 Kč**
  - č. 1600002 s datem uskutečněného zdanitelného plnění 29.1.2016, znějící na celkovou částku 114.000 Kč, z níž 95.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **19.950 Kč**

a zároveň obžalovaná [Obžalovaná C] po dohodě s obžalovaným [Obžalovaný B] vystavila za společnost [SPOLEČNOST D] fiktivní fakturu společnosti [SPOLEČNOST A], jíž zastupoval **obžalovaný [Obžalovaný A]**, jenž takovou fakturu zahrnul do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST A]

- č. 20160201 s datem uskutečněného zdanitelného plnění 28.1.2016, znějící na celkovou částku 1.815.000 Kč, z níž 1.500.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **315.000 Kč**

v důsledku čehož došlo k daňovému úniku na DPH ve výši 324.450 Kč

2. za zdaňovací období únor 2016 obžalovaná **[Obžalovaná C]** po dohodě s obžalovaným **[Obžalovaný B]** zahrnula do účetnictví společnosti **[SPOLEČNOST D]** fiktivní fakturu vystavenou za společnost **[SPOLEČNOST B]** obžalovaným **[Obžalovaný D]**

- č. 1600003 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 22.2.2016, znějící na celkovou částku 1.448.684,60 Kč, z níž 1.197.260,- Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **251.424,60 Kč**
- č. 1600004 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 29.2.2016, znějící na celkovou částku 223.850 Kč, z níž 185.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **38.850 Kč**

v důsledku čehož došlo k daňovému úniku na DPH ve výši 290.274,60 Kč

3. za zdaňovací období březen 2016 obžalovaná **[Obžalovaná C]** po dohodě s obžalovaným **[Obžalovaný B]** zahrnula do účetnictví společnosti **[SPOLEČNOST D]** fiktivní fakturu vystavenou za společnost **[SPOLEČNOST B]** obžalovaným **[Obžalovaný D]**

- č. 1600005 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 25.3.2016, znějící na celkovou částku 1.452.000 Kč, z níž 1.200.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **252.000 Kč**
- č. 1600006 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 31.3.2016, znějící na celkovou částku 223.850 Kč, z níž 185.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **38.850 Kč**
- č. 1600007 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 31.3.2016, znějící na celkovou částku 90.750 Kč, z níž 75.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **15.750 Kč**

v důsledku čehož došlo k daňovému úniku na DPH ve výši 306.600 Kč

4. za zdaňovací období duben 2016 obžalovaná **[Obžalovaná C]** po dohodě s obžalovaným **[Obžalovaný B]** zahrnula do účetnictví společnosti **[SPOLEČNOST D]** fiktivní fakturu vystavenou za společnost **[SPOLEČNOST B]** obžalovaným **[Obžalovaný D]**

- č. 1600008 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 25.4.2016, znějící na celkovou částku 1.512.500 Kč, z níž 1.250.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **262.500 Kč**
- č. 1600009 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 29.4.2016, znějící na celkovou částku 223.850 Kč, z níž 185.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **38.850 Kč**

v důsledku čehož došlo k daňovému úniku na DPH ve výši 301.350 Kč

5. za zdaňovací období květen 2016 obžalovaná **[Obžalovaná C]** po dohodě s obžalovaným **[Obžalovaný B]** zahrnula do účetnictví společnosti **[SPOLEČNOST D]** fiktivní fakturu vystavenou za společnost **[SPOLEČNOST B]** obžalovaným **[Obžalovaný D]**, jejíž jednatelkou byla obžalovaná **[Obžalovaná E]**

- č. 1600010 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 21.5.2016, znějící na celkovou částku 1.801.617,40 Kč, z níž 1.488.940,- Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila

312.677,40 Kč

- č. 1600011 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 30.5.2016, znějící na celkovou částku 233.850 Kč, z níž 185.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **38.850 Kč**
- č. 1600012 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 14.5.2016, znějící na celkovou částku 3.630.000 Kč, z níž 3.000.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **630.000 Kč**

a zároveň obžalovaná [Obžalovaná C] po dohodě s obžalovaným [Obžalovaný B] vystavila za společnost [SPOLEČNOST D] fiktivní fakturu společnosti [SPOLEČNOST A], jíž zastupoval **obžalovaný [Obžalovaný A]**, jenž takovou fakturu zahrnul do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST A]

- č. 20160454 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 24.5.2016, znějící na celkovou částku 3.630.000 Kč, z níž 3.000.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **630.000 Kč**

v důsledku čehož došlo k daňovému úniku na DPH ve výši 981.527,40 Kč,

6. za zdaňovací období červen 2016 obžalovaná **[Obžalovaná C]** po dohodě s obžalovaným **[Obžalovaný B]** zahrнула do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST D] fiktivní fakturu vystavenou za společnost [SPOLEČNOST B] obžalovaným **[Obžalovaný D]**, jejíž jednatelkou byla obžalovaná **[Obžalovaná E]**

- č. 1600014 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 30.6.2016, znějící na celkovou částku 237.160 Kč, z níž 196.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **41.160 Kč**
- č. 1600015 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 30.6.2016, znějící na celkovou částku 435.600 Kč, z níž 360.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **75.600 Kč**
- č. 1600016 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 30.6.2016, znějící na celkovou částku 1.028.500 Kč, z níž 850.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **178.500 Kč**
- č. 1600013 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 30.6.2016, znějící na celkovou částku 5.142.500 Kč, z níž 4.250.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **892.500 Kč**

a zároveň obžalovaná [Obžalovaná C] po dohodě s obžalovaným [Obžalovaný B] vystavila za společnost [SPOLEČNOST D] fiktivní fakturu společnosti [SPOLEČNOST A], jíž zastupoval **obžalovaný [Obžalovaný A]**, jenž takovou fakturu zahrnul do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST A]

- č. 20160495 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 28.6.2016, znějící na celkovou částku 5.082.000 Kč, z níž 4.200.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **882.000 Kč**

v důsledku čehož došlo k daňovému úniku na DPH ve výši 1.187.760,- Kč

7. za zdaňovací období červenec 2016 obžalovaná **[Obžalovaná C]** po dohodě s obžalovaným **[Obžalovaný B]** zahrнула do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST D] fiktivní fakturu vystavenou za společnost [SPOLEČNOST B] obžalovaným **[Obžalovaný D]**, jejíž jednatelkou

byla obžalovaná **[Obžalovaná E]**

- č. 1600017 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 21.7.2016, znějící na celkovou částku 2.057.000 Kč, z níž 1.700.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **357.000 Kč**
- č. 1600018 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 30.7.2016, znějící na celkovou částku 5.021.500 Kč, z níž 4.150.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **871.500 Kč**

a zároveň obžalovaná [Obžalovaná C] po dohodě s obžalovaným [Obžalovaný B] vystavila za společnost [SPOLEČNOST D] fiktivní fakturu společnosti [SPOLEČNOST A], jíž zastupoval **obžalovaný [Obžalovaný A]**, jenž takovou fakturu zahrnul do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST A]

- č. 20160574 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 6.7.2016, znějící na celkovou částku 4.840.000 Kč, z níž 4.000.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **840.000 Kč**

v důsledku čehož došlo k daňovému úniku na DPH ve výši 1.228.500 Kč,

8. za zdaňovací období srpen 2016 obžalovaná **[Obžalovaná C]** po dohodě s obžalovaným **[Obžalovaný B]** zahrnula do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST D] fiktivní fakturu vystavenou za společnost [SPOLEČNOST B] obžalovaným **[Obžalovaný D]**, jejíž jednatelkou byla obžalovaná **[Obžalovaná E]**

- č. 1600019 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 21.8.2016, znějící na celkovou částku 907.500 Kč, z níž 750.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **157.500 Kč**
- č. 1600020 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 29.8.2016, znějící na celkovou částku 786.500 Kč, z níž 650.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **136.500 Kč**
- č. 1600021 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 31.8.2016, znějící na celkovou částku 217.800 Kč, z níž 180.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **37.800 Kč**

v důsledku čehož došlo k daňovému úniku na DPH ve výši 331.800 Kč

9. za zdaňovací období září 2016 obžalovaná **[Obžalovaná C]** po dohodě s obžalovaným **[Obžalovaný B]** zahrnula do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST D] fiktivní fakturu vystavenou za společnost [SPOLEČNOST B] obžalovaným **[Obžalovaný D]**, jejíž jednatelkou byla obžalovaná **[Obžalovaná E]**

- č. 1600022 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 21.9.2016, znějící na celkovou částku 907.500 Kč, z níž 750.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **157.500 Kč**
- č. 1600023 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 21.8.2016, znějící na celkovou

částku 786.500 Kč, z níž 650.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **136.500 Kč**

- č. 1600024 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 30.9.2016, znějící na celkovou částku 217.800 Kč, z níž 180.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **37.800 Kč**

v důsledku čehož došlo k daňovému úniku na DPH ve výši 331.800,- Kč

10. za zdaňovací období listopad 2016 obžalovaná **[Obžalovaná C]** po dohodě s obžalovaným **[Obžalovaný B]** zahrnuje do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST D] fiktivní fakturu vystavenou za společnost [SPOLEČNOST E] obžalovaným **[Obžalovaný D]**, který danou společnost fakticky ovládal

- č. 201601 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 15.11.2016, znějící na celkovou částku 968.000 Kč, z níž 800.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **168.000 Kč**
- č. 201602 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 15.11.2016, znějící na celkovou částku 544.500 Kč, z níž 450.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **94.500 Kč**
- č. 201603 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 30.11.2016, znějící na celkovou částku 1.512.500 Kč, z níž 1.200.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **262.500 Kč**
- č. 201604 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 30.11.2016, znějící na celkovou částku 544.500 Kč, z níž 450.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **94.500 Kč**

v důsledku čehož došlo k daňovému úniku na DPH ve výši 619.500,- Kč

11. za zdaňovací období prosinec 2016 obžalovaná **[Obžalovaná C]** po dohodě s obžalovaným **[Obžalovaný B]** zahrnuje do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST D] fiktivní fakturu vystavenou za společnost [SPOLEČNOST E] obžalovaným **[Obžalovaný D]**, který danou společnost fakticky ovládal

- č. 201606 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 17.12.2016, znějící na celkovou částku 3.630.000 Kč, z níž 3.000.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **630.000 Kč**
- č. 201607 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 31.12.2016, znějící na celkovou částku 3.763.100 Kč, z níž 3.110.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **653.100 Kč**
- č. 201605 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 9.12.2016, znějící na celkovou částku 3.751.000 Kč, z níž 3.100.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **651.000 Kč**

a zároveň obžalovaná [Obžalovaná C] po dohodě s obžalovaným [Obžalovaný B] vystavila za společnost [SPOLEČNOST D] fiktivní fakturu společnosti [SPOLEČNOST A], již zastupoval **obžalovaný [Obžalovaný A]**, jenž takovou fakturu zahrnul do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST A]

- č. 20160906 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 31.12.2016, znějící na celkovou částku 9.318.000 Kč, z níž 7.700.395,20 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **1.617.604,80 Kč**

v důsledku čehož došlo k daňovému úniku na DPH ve výši 1.934.100 Kč

12. za zdaňovací období leden 2017 obžalovaná **[Obžalovaná C]** po dohodě s obžalovaným **[Obžalovaný B]** zahrnula do účetnictví společnosti **[SPOLEČNOST D]** fiktivní fakturu vystavenou za společnost **[SPOLEČNOST E]** obžalovaným **[Obžalovaný D]**, který danou společnost fakticky ovládal

- č. 201701 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 9.1.2017, znějící na celkovou částku 713.900 Kč, z níž 590.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **123.900 Kč**
- č. 201702 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 16.1.2017, znějící na celkovou částku 592.900 Kč, z níž 490.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **102.900 Kč**
- č. 201703 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 23.1.2017, znějící na celkovou částku 580.800 Kč, z níž 480.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **100.800 Kč**
- č. 201704 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 27.1.2017, znějící na celkovou částku 282.353,50 Kč, z níž 233.350 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **49.003,50 Kč**
- č. 201705 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 27.1.2017, znějící na celkovou částku 423.500 Kč, z níž 350.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **73.500 Kč**

a zároveň obžalovaná **[Obžalovaná C]** po dohodě s obžalovaným **[Obžalovaný B]** vystavila za společnost **[SPOLEČNOST D]** fiktivní fakturu společnosti **[SPOLEČNOST A]**, již zastupoval **obžalovaný [Obžalovaný A]**, jenž takovou fakturu zahrnul do účetnictví společnosti **[SPOLEČNOST A]**

- č. 20170038 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 31.1.2017, znějící na celkovou částku 689.700 Kč, z níž 570.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **119.700 Kč**
- č. 20170037 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 31.1.2017, znějící na celkovou částku 1.331.000 Kč, z níž 1.100.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **231.000 Kč**

v důsledku čehož došlo k daňovému úniku na DPH ve výši 450.103,50 Kč,

13. za zdaňovací období březen 2017 obžalovaná **[Obžalovaná C]** po dohodě s obžalovaným **[Obžalovaný B]** zahrnula do účetnictví společnosti **[SPOLEČNOST D]** fiktivní fakturu vystavenou za společnost **[SPOLEČNOST B]** obžalovaným **[Obžalovaný D]**, jejíž jednatelkou byla obžalovaná **[Obžalovaná E]**

- č. 1700004 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 15.3.2017, znějící na celkovou částku 2.601.500 Kč, z níž 2.150.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **451.500 Kč**
- č. 1700005 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 17.3.2017, znějící na celkovou částku 484.000 Kč, z níž 400.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **84.500 Kč**
- č. 1700006 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 21.3.2017, znějící na celkovou částku 1.004.300 Kč, z níž 830.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **174.300 Kč**
- č. 1700007 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 24.3.2017, znějící na celkovou částku 600.160 Kč, z níž 496.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **104.160 Kč**

- č. 1700008 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 29.3.2017, znějící na celkovou částku 381.150 Kč, z níž 315.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **66.150 Kč**

a zároveň obžalovaná [Obžalovaná C] po dohodě s obžalovaným [Obžalovaný B] vystavila za společnost [SPOLEČNOST D] fiktivní fakturu společnosti [SPOLEČNOST A], jíž zastupoval **obžalovaný [Obžalovaný A]**, jenž takovou fakturu zahrnul do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST A]

- č. 20170180 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 29.3.2017, znějící na celkovou částku 3.146.000 Kč, z níž 2.600.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **546.000 Kč**
- č. 20170181 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 31.3.2017, znějící na celkovou částku 1.694.000 Kč, z níž 1.400.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **294.000 Kč**

v důsledku čehož došlo k daňovému úniku na DPH ve výši 880.610 Kč,

14. za zdaňovací období duben 2017 obžalovaný **[Obžalovaný D]** zahrnul do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST B], jejíž jednatelkou byla **[Obžalovaná E]**, fiktivní fakturu vystavenou za společnost [SPOLEČNOST E] obžalovaným **[Obžalovaný D]**, který danou společnost fakticky ovládal

- č. 201706 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 21.4.2017, znějící na celkovou částku 10.890.000 Kč, z níž 9.000.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **1.890.000,- Kč**
- č. 201707 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 21.4.2017, znějící na celkovou částku 7.260.000 Kč, z níž 6.000.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **1.260.000,- Kč**
- č. 201708 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 28.4.2017, znějící na celkovou částku 6.763.900 Kč, z níž 5.590.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **1.173.900,- Kč**

a zároveň obžalovaný [Obžalovaný D] vystavil za společnost [SPOLEČNOST B], jejíž jednatelkou byla [Obžalovaná E], fiktivní fakturu společnosti [SPOLEČNOST D], kterou obžalovaná **[Obžalovaná C]** po dohodě s obžalovaným **[Obžalovaný B]** zahrнула do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST D]

- č. 1700009 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 20.4.2017, znějící na celkovou částku 12.100.000 Kč, z níž 10.000.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **2.100.000 Kč**
- č. 1700010 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 24.4.2017, znějící na celkovou částku 6.667.100 Kč, z níž 5.510.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **1.157.100 Kč**
- č. 1700011 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 27.4.2017, znějící na celkovou částku 6.231.500 Kč, z níž 5.150.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **1.081.500 Kč**

a zároveň obžalovaná [Obžalovaná C] po dohodě s obžalovaným [Obžalovaný B] vystavila za společnost [SPOLEČNOST D] fiktivní fakturu společnosti [SPOLEČNOST A], již zastupoval **obžalovaný [Obžalovaný A]**, jenž takovou fakturu zahrnul do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST A]

- č. 20170238 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 25.4.2017, znějící na celkovou částku 12.584.000 Kč, z níž 10.400.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **2.184.000 Kč**
- č. 20170239 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 26.4.2017, znějící na celkovou částku 6.776.000 Kč, z níž 5.600.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **1.176.000 Kč**
- č. 20170240 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 27.4.2017, znějící na celkovou částku 2.904.000 Kč, z níž 2.400.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **504.000 Kč**
- č. 20170222 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 24.4.2017, znějící na celkovou částku 2.722.500 Kč, z níž 2.250.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **472.500 Kč**
- 20170221 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 24.4.2017, znějící na celkovou částku 6.050.000 Kč, z níž 5.000.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **1.050.000 Kč**

v důsledku čehož došlo k daňovému úniku na DPH ve výši 4.338.600 Kč

15. za zdaňovací období červen 2017 obžalovaný **[Obžalovaný D]** zahrnul do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST B], jejíž jednatelkou byla **[Obžalovaná E]**, fiktivní fakturu vystavenou za společnost [SPOLEČNOST E] obžalovaným **[Obžalovaný D]**, který danou společnost fakticky ovládal

- č. 201709 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 28.6.2017, znějící na celkovou částku 1.875.500 Kč, z níž 1.550.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **325.500,- Kč**

a zároveň obžalovaný [Obžalovaný D] vystavil za společnost [SPOLEČNOST B], jejíž jednatelkou byla [Obžalovaná E], fiktivní fakturu společnosti [SPOLEČNOST D], kterou obžalovaná **[Obžalovaná C]** po dohodě s obžalovaným **[Obžalovaný B]** zahrнула do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST D]

- č. 1700013 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 29.6.2017, znějící na celkovou částku 1.936.000 Kč, z níž 1.600.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **336.000 Kč**

a zároveň obžalovaná [Obžalovaná C] po dohodě s obžalovaným [Obžalovaný B] vystavila za společnost [SPOLEČNOST D] fiktivní fakturu společnosti [SPOLEČNOST A], již zastupoval **obžalovaný [Obžalovaný A]**, jenž takovou fakturu zahrnul do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST A]

- č. 20170318 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 28.6.2017, znějící na celkovou částku 3.630.000 Kč, z níž 3.000.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **630.000 Kč**

v důsledku čehož došlo k daňovému úniku na DPH ve výši 336.000 Kč

16. za zdaňovací období srpen 2017 obžalovaný **[Obžalovaný A]** zahrnul do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST A] fiktivní fakturu vystavenou za společnost [SPOLEČNOST D] **[Obžalovaná C]** po dohodě s obžalovaným **[Obžalovaný B]**

- č. 20170391 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 29.8.2017, znějící na celkovou částku 2.220.350 Kč, z níž 1.835.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **385.350 Kč**

v důsledku čehož došlo k daňovému úniku na DPH ve výši 385.350 Kč

17. za zdaňovací období září 2017 obžalovaný **[Obžalovaný D]** zahrnul do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST B], jejíž jednatelkou byla **[Obžalovaná E]**, fiktivní fakturu vystavenou za společnost [SPOLEČNOST E] obžalovaným **[Obžalovaný D]**, který danou společnost fakticky ovládal

- č. 201711 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 30.9.2017, znějící na celkovou částku 1.361.250 Kč, z níž 1.125.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **236.250,- Kč**

a zároveň obžalovaný [Obžalovaný D] vystavil za společnost [SPOLEČNOST B], jejíž jednatelkou byla [Obžalovaná E], fiktivní fakturu společnosti [SPOLEČNOST D], kterou obžalovaná **[Obžalovaná C]** po dohodě s obžalovaným **[Obžalovaný B]** zahrnula do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST D]

- č. 1700016 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 29.9.2017, znějící na celkovou částku 1.391.500 Kč, z níž 1.150.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **241.000 Kč**

a zároveň obžalovaná [Obžalovaná C] po dohodě s obžalovaným [Obžalovaný B] vystavila za společnost [SPOLEČNOST D] fiktivní fakturu společnosti [SPOLEČNOST A], již zastupoval **obžalovaný [Obžalovaný A]**, jenž takovou fakturu zahrnul do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST A]

- č. 20170421 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 28.9.2017, znějící na celkovou částku 1.210.000 Kč, z níž 1.000.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **210.000 Kč**

v důsledku čehož došlo k daňovému úniku na DPH ve výši 241.000 Kč

18. za zdaňovací období říjen 2017 obžalovaná **[Obžalovaná C]** po dohodě s obžalovaným **[Obžalovaný B]** zahrnula do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST D] fiktivní fakturu vystavenou za společnost [SPOLEČNOST B] obžalovaným **[Obžalovaný D]**, jejíž jednatelkou byla obžalovaná **[Obžalovaná E]**

- č. 1700018 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 30.10.2017, znějící na celkovou částku 11.011.000,- Kč, z níž 9.100.000,- Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **1.911.000,- Kč**

a zároveň obžalovaná [Obžalovaná C] po dohodě s obžalovaným [Obžalovaný B] vystavila za společnost [SPOLEČNOST D] fiktivní fakturu společnosti [SPOLEČNOST A], jíž zastupoval **obžalovaný [Obžalovaný A]**, jenž takovou fakturu zahrnul do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST A]

- č. 20170576 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 27.10.2017, znějící na celkovou částku 10.890.000,- Kč, z níž 9.000.000,- Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **1.890.000,- Kč**

v důsledku čehož došlo k daňovému úniku na DPH ve výši 1.911.000 Kč

19. za zdaňovací období listopad 2017 obžalovaný **[Obžalovaný D]** zahrnul do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST B], jejíž jednatelkou byla **[Obžalovaná E]**, fiktivní fakturu vystavenou za společnost [SPOLEČNOST E] obžalovaným **[Obžalovaný D]**, který danou společnost fakticky ovládal

- č. 201715 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 28.11.2017, znějící na celkovou částku 1.863.400 Kč, z níž 1.540.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **323.400,- Kč**
- č. 201714 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 29.11.2017, znějící na celkovou částku 6.116.550 Kč, z níž 5.055.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **1.061.550,- Kč**

a zároveň obžalovaný [Obžalovaný D] vystavil za společnost [SPOLEČNOST B], jejíž jednatelkou byla [Obžalovaná E], fiktivní fakturu společnosti [SPOLEČNOST D], kterou obžalovaná **[Obžalovaná C]** po dohodě s obžalovaným **[Obžalovaný B]** zahrнула do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST D]

- č. 1700023 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 29.11.2017, znějící na celkovou částku 1.821.050 Kč, z níž 1.505.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **316.050 Kč**
- č. 1700019 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 30.11.2017, znějící na celkovou částku 6.171.000 Kč, z níž 5.100.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **1.071.000 Kč**

a zároveň obžalovaná [Obžalovaná C] po dohodě s obžalovaným [Obžalovaný B] vystavila za společnost [SPOLEČNOST D] fiktivní fakturu společnosti [SPOLEČNOST A], jíž zastupoval **obžalovaný [Obžalovaný A]**, jenž takovou fakturu zahrnul do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST A]

- č. 20170615 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 30.11.2017, znějící na celkovou částku 6.050.000 Kč, z níž 5.000.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **1.050.000 Kč**

v důsledku čehož došlo k daňovému úniku na DPH ve výši 1.387.050 Kč

20. za zdaňovací období prosinec 2017 obžalovaný **[Obžalovaný D]** zahrnul do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST B], jejíž jednatelkou byla **[Obžalovaná E]**, fiktivní fakturu vystavenou za

společnost [SPOLEČNOST E] obžalovaným **[Obžalovaný D]**, který danou společnost fakticky ovládal

- č. 201716 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 29.12.2017, znějící na celkovou částku 5.614.400 Kč, z níž 4.640.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **974.400,- Kč**

a zároveň obžalovaný [Obžalovaný D] vystavil za společnost [SPOLEČNOST B], jejíž jednatelkou byla [Obžalovaná E], fiktivní fakturu společnosti [SPOLEČNOST D], kterou obžalovaná **[Obžalovaná C]** po dohodě s obžalovaným **[Obžalovaný B]** zahrнула do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST D]

- č. 1700024 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 30.12.2017, znějící na celkovou částku 5.626.500 Kč, z níž 4.650.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **976.500 Kč**

a zároveň obžalovaná [Obžalovaná C] po dohodě s obžalovaným [Obžalovaný B] vystavila za společnost [SPOLEČNOST D] fiktivní fakturu společnosti [SPOLEČNOST A], jíž zastupoval **obžalovaný [Obžalovaný A]**, jenž takovou fakturu zahrnul do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST A]

- č. 18000033 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 29.12.2017, znějící na celkovou částku 3.509.000 Kč, z níž 2.900.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **609.000 Kč**

v důsledku čehož došlo k daňovému úniku na DPH ve výši 976.500 Kč

21. za zdaňovací období leden 2018 obžalovaný **[Obžalovaný D]** zahrnul do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST B], jejíž jednatelkou byla **[Obžalovaná E]**, fiktivní fakturu vystavenou za společnost [SPOLEČNOST E] obžalovaným **[Obžalovaný D]**, který danou společnost fakticky ovládal

- č. 201717 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 26.1.2018, znějící na celkovou částku 6.552.150 Kč, z níž 5.415.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **1.137.150,- Kč**

a zároveň obžalovaný [Obžalovaný D] vystavil za společnost [SPOLEČNOST B], jejíž jednatelkou byla [Obžalovaná E], fiktivní fakturu společnosti [SPOLEČNOST D], kterou obžalovaná **[Obžalovaná C]** po dohodě s obžalovaným **[Obžalovaný B]** zahrнула do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST D]

- č. 1700025 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 29.1.2018, znějící na celkovou částku 6.566.670 Kč, z níž 5.427.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **1.139.670 Kč**

a zároveň obžalovaná [Obžalovaná C] po dohodě s obžalovaným [Obžalovaný B] vystavila za společnost [SPOLEČNOST D] fiktivní fakturu jednak společnosti [SPOLEČNOST A], jíž zastupoval **obžalovaný [Obžalovaný A]**, jenž takovou fakturu zahrnul do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST A]

- č. xxx s datem uskutečnění zdanitelného plnění 30.1.2018, znějící na celkovou částku 2.601.500 Kč, z níž 2.150.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **451.500 Kč**

jednak společnosti [Společnost C], jíž zastupoval **obžalovaný [Obžalovaný A]**, jenž takovou fakturu zahrnul do účetnictví společnosti

- xxx s datem uskutečnění zdanitelného plnění 30.1.2018, znějící na celkovou částku 3.751.000 Kč, z níž 3.100.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **651.000 Kč**

v důsledku čehož došlo k daňovému úniku na DPH ve výši 1.139.670 Kč

22. za zdaňovací období únor 2018 obžalovaný **[Obžalovaný D]** zahrnul do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST B], jejíž jednatelkou byla **[Obžalovaná E]**, fiktivní fakturu vystavenou za společnost [SPOLEČNOST E] obžalovaným **[Obžalovaný D]**, který danou společnost fakticky ovládal

- č. 201801 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 26.2.2018, znějící na celkovou částku 1.076.900 Kč, z níž 890.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **186.900,- Kč**

a zároveň obžalovaný [Obžalovaný D] vystavil za společnost [SPOLEČNOST B], jejíž jednatelkou byla [Obžalovaná E], fiktivní fakturu společnosti [SPOLEČNOST D], kterou obžalovaná **[Obžalovaná C]** po dohodě s obžalovaným **[Obžalovaný B]** zahrнула do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST D]

- č. 1800001 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 27.2.2018, znějící na celkovou částku 1.089.000 Kč, z níž 900.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **189.000 Kč**

a zároveň obžalovaná [Obžalovaná C] po dohodě s obžalovaným [Obžalovaný B] vystavila za společnost [SPOLEČNOST D] fiktivní fakturu společnosti [Společnost C], jíž zastupoval **obžalovaný [Obžalovaný A]**, jenž takovou fakturu zahrnul do účetnictví společnosti

- č. 18000100 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 28.2.2018, znějící na celkovou částku 968.000 Kč, z níž 800.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **168.000 Kč**

v důsledku čehož došlo k daňovému úniku na DPH ve výši 189.000 Kč

23. za zdaňovací období březen 2018 obžalovaný **[Obžalovaný D]** zahrnul do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST B], jejíž jednatelkou byla **[Obžalovaná E]**, fiktivní fakturu vystavenou za společnost [SPOLEČNOST E] obžalovaným **[Obžalovaný D]**, který danou společnost fakticky ovládal

- č. 201802 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 28.3.2018, znějící na celkovou částku 992.200 Kč, z níž 820.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **172.200 Kč**

a zároveň obžalovaný [Obžalovaný D] vystavil za společnost [SPOLEČNOST B], jejíž jednatelkou byla [Obžalovaná E], fiktivní fakturu společnosti [SPOLEČNOST D], kterou

obžalovaná **[Obžalovaná C]** po dohodě s obžalovaným **[Obžalovaný B]** zahrnuje do účetnictví společnosti **[SPOLEČNOST D]**

- č. 1800002 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 29.3.2018, znějící na celkovou částku 825.000 Kč, z níž 1.505.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **173.250 Kč**

a zároveň obžalovaná **[Obžalovaná C]** po dohodě s obžalovaným **[Obžalovaný B]** vystavila za společnost **[SPOLEČNOST D]** fiktivní fakturu společnosti **[SPOLEČNOST A]**, již zastupoval obžalovaný **[Obžalovaný A]**, jenž takovou fakturu zahrnul do účetnictví společnosti **[SPOLEČNOST A]**

- č. 18000134 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 30.3.2018, znějící na celkovou částku 1.028.500 Kč, z níž 850.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **178.500 Kč**

v důsledku čehož došlo k daňovému úniku na DPH ve výši 173.250 Kč

24. za zdaňovací období duben 2018 obžalovaný **[Obžalovaný D]** zahrnul do účetnictví společnosti **[SPOLEČNOST B]**, jejíž jednatelkou byla **[Obžalovaná E]**, fiktivní fakturu vystavenou za společnost **[SPOLEČNOST E]** obžalovaným **[Obžalovaný D]**, který danou společnost fakticky ovládal

- č. 201803 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 26.4.2018, znějící na celkovou částku 2.764.850 Kč, z níž 2.285.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **479.850 Kč**

a zároveň obžalovaný **[Obžalovaný D]** vystavil za společnost **[SPOLEČNOST B]**, jejíž jednatelkou byla **[Obžalovaná E]**, fiktivní fakturu společnosti **[SPOLEČNOST D]**, kterou obžalovaná **[Obžalovaná C]** po dohodě s obžalovaným **[Obžalovaný B]** zahrnuje do účetnictví společnosti **[SPOLEČNOST D]**

- č. 1800003 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 27.4.2018, znějící na celkovou částku 605.000 Kč, z níž 500.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **500.000 Kč**
- č. 1800004 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 27.4.2018, znějící na celkovou částku 1.210.000 Kč, z níž 1.000.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **210.000 Kč**
- č. 1800005 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 27.4.2018, znějící na celkovou částku 968.000 Kč, z níž 800.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **168.000 Kč**

v důsledku čehož došlo k daňovému úniku na DPH ve výši 878.000 Kč

25. za zdaňovací období květen 2018 obžalovaný **[Obžalovaný D]** zahrnul do účetnictví společnosti **[SPOLEČNOST B]**, jejíž jednatelkou byla **[Obžalovaná E]**, fiktivní fakturu vystavenou za společnost **[SPOLEČNOST E]** obžalovaným **[Obžalovaný D]**, který danou společnost fakticky ovládal

- č. 201804 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 28.5.2018, znějící na celkovou částku 4.513.300 Kč, z níž 3.730.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **783.300 Kč**

a zároveň obžalovaný [Obžalovaný D] vystavil za společnost [SPOLEČNOST B], jejíž jednatelkou byla [Obžalovaná E], fiktivní fakturu společnosti [SPOLEČNOST D], kterou obžalovaná [Obžalovaná C] po dohodě s obžalovaným [Obžalovaný B] zahrnuje do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST D]

- č. 1800006 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 29.5.2018, znějící na celkovou částku 4.531.450 Kč, z níž 3.745.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **786.450 Kč**

a zároveň obžalovaná [Obžalovaná C] po dohodě s obžalovaným [Obžalovaný B] vystavila za společnost [SPOLEČNOST D] fiktivní fakturu společnosti [SPOLEČNOST A], jíž zastupoval obžalovaný [Obžalovaný A], jenž takovou fakturu zahrnul do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST A]

- č. 18000225 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 31.5.2018, znějící na celkovou částku 1.210.000 Kč, z níž 1.000.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **210.000 Kč**

v důsledku čehož došlo k daňovému úniku na DPH ve výši 786.450 Kč

26. za zdaňovací období červen 2018 obžalovaný [Obžalovaný D] zahrnul do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST B], jejíž jednatelkou byla [Obžalovaná E], fiktivní fakturu vystavenou za společnost [SPOLEČNOST E] obžalovaným [Obžalovaný D], který danou společnost fakticky ovládal

- č. 201805 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 28.6.2018, znějící na celkovou částku 2.795.100 Kč, z níž 2.310.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **485.100 Kč**

a zároveň obžalovaný [Obžalovaný D] vystavil za společnost [SPOLEČNOST B], jejíž jednatelkou byla [Obžalovaná E], fiktivní fakturu společnosti [SPOLEČNOST D], kterou obžalovaná [Obžalovaná C] po dohodě s obžalovaným [Obžalovaný B] zahrnuje do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST D]

- č. 1800007 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 27.6.2018, znějící na celkovou částku 1.210.000Kč, z níž 1.000.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **210.000 Kč**
- č. 1800008 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 27.6.2018, znějící na celkovou částku 1.609.300Kč, z níž 1.330.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **279.300 Kč**

a zároveň obžalovaná [Obžalovaná C] po dohodě s obžalovaným [Obžalovaný B] vystavila za společnost [SPOLEČNOST D] fiktivní fakturu společnosti [SPOLEČNOST A], jíž zastupoval obžalovaný [Obžalovaný A], jenž takovou fakturu zahrnul do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST A]

- č. 18000224 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 19.6.2018, znějící na celkovou

částku 1.149.500 Kč, z níž 950.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **199.500 Kč**

v důsledku čehož došlo k daňovému úniku na DPH ve výši 489.300 Kč

27. za zdaňovací období červenec 2018 obžalovaný **[Obžalovaný D]** zahrnul do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST B], jejíž jednatelkou byla **[Obžalovaná E]**, fiktivní fakturu vystavenou za společnost [SPOLEČNOST E] obžalovaným **[Obžalovaný D]**, který danou společnost fakticky ovládal

- č. xxx s datem uskutečnění zdanitelného plnění 26.7.2018, znějící na celkovou částku 1.355.200 Kč, z níž 1.120.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **235.200 Kč**

a zároveň obžalovaný [Obžalovaný D] vystavil za společnost [SPOLEČNOST B], jejíž jednatelkou byla [Obžalovaná E], fiktivní fakturu společnosti [SPOLEČNOST D], kterou obžalovaná **[Obžalovaná C]** po dohodě s obžalovaným **[Obžalovaný B]** zahrнула do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST D]

- č. xxx s datem uskutečnění zdanitelného plnění 27.7.2018, znějící na celkovou částku 1.367.300 Kč, z níž 1.130.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **237.300 Kč**

a zároveň obžalovaná [Obžalovaná C] po dohodě s obžalovaným [Obžalovaný B] vystavila za společnost [SPOLEČNOST D] fiktivní fakturu společnosti [SPOLEČNOST A], jíž zastupoval **obžalovaný [Obžalovaný A]**, jenž takovou fakturu zahrnul do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST A]

- č. xxx s datem uskutečnění zdanitelného plnění 31.7.2018, znějící na celkovou částku 1.149.500 Kč, z níž 950.000 Kč činil základ daně a DPH v sazbě 21% činila **199.500 Kč**

v důsledku čehož došlo k daňovému úniku na DPH ve výši 237.300 Kč

a takovým jednáním obžalování

1. **[Obžalovaný A]** pod body č. 1, 5-7, 11-23, 25-27 společným jednáním s výše uvedenými osobami zkrátil daň z přidané hodnoty v celkové výši **19.577.520,90 Kč**,
2. **[Obžalovaný B]** pod body č. 1-27 společným jednáním s výše uvedenými osobami zkrátil daň z přidané hodnoty v celkové výši **22.636.845,50 Kč**,
3. **[Obžalovaná C]** pod body č. 1-27 společným jednáním s výše uvedenými osobami zkrátila daň z přidané hodnoty v celkové výši **22.636.845,50 Kč**,
4. **[Obžalovaný D]** pod body č. 1-15, 17-27 společným jednáním s výše uvedenými osobami zkrátil daň z přidané hodnoty v celkové výši **22.251.495,5 Kč**,
5. **[Obžalovaná E]** pod body č. 5-9, 13-15, 17-27 společným jednáním s výše uvedenými

osobami zkrátil daň z přidané hodnoty v celkové výši **17.361.517,40 Kč**,

tedy: společným jednáním zkrátili daň, čin spáchali nejméně se dvěma osobami a čin spáchali ve velkém rozsahu,

čímž spáchali

trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku ve formě spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku

a odsuzují se

obžalovaný [Obžalovaný A]

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 6 (šesti) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v činnosti statutárního orgánu obchodní společnosti či jeho člena, kontrolního orgánu obchodní společnosti či jeho člena a dále funkci prokuristy obchodní společnosti včetně jejich zastupování na základě plné moci, a to na dobu 7 (sedmi) let.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a podle § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku se dále obžalovanému ukládá peněžitý trest stanovený v počtu 250 (dvěstěpadesát) denních sazeb ve výši 20 000,- Kč (dvacet tisíc korun českých), tj. v celkové výměře 5.000.000,- Kč (pět miliónů korun českých).

obžalovaný [Obžalovaný B]

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 5,5 (pět a půl) roku.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v činnosti statutárního orgánu obchodní společnosti či jeho člena, kontrolního orgánu obchodní společnosti či jeho člena a dále funkci prokuristy obchodní společnosti včetně jejich zastupování na základě plné moci, a to na dobu 6 (šesti) let.

obžalovaná [Obžalovaná C]

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku za použití ust. § 58 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) let.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku a za podmínek uvedených v § 84 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 4 (čtyř) let za současného vyslovení dohledu nad obžalovanou.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalované dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v činnosti statutárního orgánu obchodní společnosti či jeho člena, kontrolního orgánu obchodní

společnosti či jeho člena a dále funkci prokuristy obchodní společnosti včetně jejich zastupování na základě plné moci, a to na dobu 5 (pět) let.

obžalovaný [Obžalovaný D]

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 5 (pět) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v činnosti statutárního orgánu obchodní společnosti či jeho člena, kontrolního orgánu obchodní společnosti či jeho člena a dále funkci prokuristy obchodní společnosti včetně jejich zastupování na základě plné moci, a to na dobu 5 (pět) let.

obžalovaná [Obžalovaná E]

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku za použití ust. § 58 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) let.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku a za podmínek uvedených v § 84 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 4 (čtyř) let za současného vyslovení dohledu nad obžalovanou.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalované dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v činnosti statutárního orgánu obchodní společnosti či jeho člena, kontrolního orgánu obchodní společnosti či jeho člena a dále funkci prokuristy obchodní společnosti včetně jejich zastupování na základě plné moci, a to na dobu 5 (pět) let.

Podle § 70 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému [Obžalovaný B] a obžalované [Obžalovaná C] ukládá trest propadnutí věci, a to finančních prostředků ve výši 55.500 Kč složených na účtu České národní banky vedeného ve prospěch Městského soudu v Praze, evidované pod položkou rejstříku 758/15/2021.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému [Obžalovaný A] ukládá povinnost, aby uhradil poškozené České republice, zastoupené Finančním úřadem pro hl. m. Prahu, Praha 1, Štěpánská 619/28, náhradu škody ve výši 19.577.520,90 Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená Česká republika, zastoupená Finančním úřadem pro hl. m. Prahu odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 101 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku se vyslovuje zabránění věci společnosti [SPOLEČNOST D] a.s., IČ: xxx, se sídlem Xxx, Xxx, xxx, nyní v konkurzu, a to finančních prostředků ve výši 604.000 Kč složených na účtu České národní banky vedeného ve prospěch Městského soudu v Praze, evidované pod položkou rejstříku 758/15/2021.

Odůvodnění:

1. Nálezací soud na základě podané obžaloby Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 2.3.2021 vedl ve věci pod sp. zn. 40 T 2/2021 rozsáhlé dokazování, jež v důsledku vedlo dne 25.4.2024 k vyhlášení usnesení o vyloučení obžalovaných [Obžalovaný A], [Obžalovaný B], [Obžalovaná C], [Obžalovaný D] a [Obžalovaná E] k samostatnému projednání a rozhodnutí. Nálezací soud se tedy zcela logicky zaobírá v daném rozhodnutí ve věci toliko jednáním, jež je obžalobou kladeno za vinu obžalovaným ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 40 T 4/2024, přičemž v původně vedené věci pod sp. zn. 40 T 2/2021 byl dne 16.5.2024 vyhlášen zprošťující rozsudek.
2. Soud při svých závěrech uvedených ve výrokové části rozsudku vycházel z výpovědí obžalovaných [Obžalovaný A], [Obžalovaný B], [Obžalovaná C], [Obžalovaný D], [Obžalovaná E], bývalých spoluobžalovaných [Spoluobžalovaná A], [Spoluobžalovaný B], [Spoluobžalovaný C], [Spoluobžalovaný D], znalkyně z oboru ekonomika, odv. účetní evidence Ing. Hrachovinové, znalkyně z oboru ekonomika, odv. ekonomika Ing. Soni Novákové, ústavních znaleckých posudku spol. Proskon s.r.o. z oboru ekonomie, výpovědi svědků [Svědčyně A], [Svěděk B], [Svědčyně C], [Svěděk D], [Svědčyně E], [Svěděk F], [Svěděk G], [Svědčyně H], [Svěděk I], [Svěděk J], [Svěděk K], [Svěděk L], [Svěděk M], [Svěděk N], [Svědčyně O], [Svědčyně P], [Svěděk Q], [Svědčyně R], [Svěděk S], [Svědčyně T], [Svěděk U], [Svěděk V], [Svěděk W], [Svěděk X], [Svěděk Z], [Svěděk AA], [Svěděk BB], [Svěděk CC], [Svěděk DD], [Svědčyně EE], [Svědčyně FF], [Svěděk GG], [Svěděk HH], [Svěděk II], [Svěděk JJ], [Svěděk KK], [Svěděk LL], [Svědčyně MM], [Svěděk NN], znaleckých posudků z oboru kybernetika, odv. výpočetní technika vč. CD a dále listinných důkazů a to zejména oznámení o podezření ze spáchání trestného činu zkrácení daně Generální finanční ředitelství vč. CD a jeho doplnění, protokolů o provedení domovní prohlídky vč. fotodokumentace, usnesení o vrácení věci, protokolů o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků vč. fotodokumentace, usnesení o zajištění finančních prostředků, protokoly o záznamu telekomunikačního provozu vč. CD – xxx 01-07, 09-10 vč. přepisů odposlechnů, protokolů o sledování osob a věcí dle vč. CD, zprávy spol. ABRA FlexiBee vč. CD, daňových doklady vystavené spol. FTV Prima spol Inopra, [Společnost A], zpráv bankovních ústavů, zpráv spol. TV Nova s.r.o. vč. příloh, spol. Czech News Center vč. příloh, spol. [Společnost F] a.s. vč. příloh, rámcových smluv, obchodních smluv, přehledu kampaní, nabídky služeb v prodejnách Albert, vyjádření finančních úřadů vč. CD, zpráv o daňových kontrolách, faktur vystavených spol. [Společnost F], listin vztahujících se k jednotlivým plněním (Ministerstvo pro místní rozvoj, Český rozhlas, VZP, Qpharma, České Švýcarsko, Deichman, Obchodní centrum Chodov, Prezidentská kampaň [jméno][příjmení], Naturamed, Metropole Zlčín, Zahradní traktory Seco, přílohové spisy č. 1-85, listinné důkazy založené obžalovaným [Obžalovaný A] k bodům obžaloby, listinné důkazy založené bývalým spoluobžalovaným [Spoluobžalovaný D] k bodům 1-33 obžaloby, listinné důkazy založené býv. spoluobž. [Spoluobžalovaný B] k jednotlivým bodům obžaloby a bývalým spoluobž. [Spoluobžalovaný C] konkrétně k plnění týkající se spol. CNC, listinné důkazy založené státním zástupcem po podání obžaloby sv. 25-29, rozsudku Soudního dvora ve věci C - 154/20 ze dne 9.12.2021, rozsudku NS ze dne 23.3.2022, čj. Afs 334Ú2017, opisů rejstříku trestů a důkazů věcných.
3. **Z výpovědi obžalovaného [Obžalovaný A]** soud zjistil, že nesouhlasí s tím, co je mu kladeno obžalobou za vinu, necítí se tím vinen. Obžalovaný ke své profesní historii uvedl, že v roce xxx byl obchodní zástupce spol. xxx, v roce xxx působil jako obchodní zástupce v xxx XXX. Co se týká radiového trhu, tak v té době patřil mezi lepší obchodníky v Praze. V roce xxx přešel do TV xxx, kde byl součástí obchodního a marketingového týmu. Byla to doba, kdy končily výzkumy sledovanosti media projektu a začala doba peplemeteru, kdy se stanovovaly cílové skupiny. S tímto novým výzkumem sledovanosti se měnil i obchodní model, kdy daná televize odhadne přibližně sledovanost určitého pořadu a určí cenu za jeden spot. Peplemeterový projekt ukáže, když je reklamní break, kolik lidí odejde od televize a platíte reklamu televizi za konkrétní

sledovanost, která se dá vyloženě změřit daným peplemetrovým projektem. Po angažmá v TV xxx šel opět do rádiového prostředí, vedl tým 150 obchodníků v Česku, zšestnáctinásobil obrat svého oddělení. Budovali všechny regionální Evropy 2 po republice, když Evropa 2 chtěla dosáhnout celoplošného vysílání, takže budovali 13 poboček po celém Česku. Kolem roku xxx přišel na stranu agenturního byznysu, kdy začal využívat znalostí, které v médiích nabral. Věděl dobře, kam se média můžu dostat v rámci podmínek a v rámci slev, ať už pro něho nebo pro jejich klienty, nebo pro jiné agentury, které se ním spolupracovaly. Dle obžalovaného někdo dostane slevu 30-50%, někdo dostane slevu 80%, záleží na tom, jak dokáže argumentačně pracovat, jak dokáže s těmi lidmi věci vyjednat tak, aby to bylo pro všechny přijatelné. Nebyl součástí žádné mezinárodní, nadnárodní agenturní sítě, pracoval v rámci agentur pro české agentury, dodnes je součástí jedné z největších, nejstarších reklamních agentur, agentury [SPOLEČNOST G]. Obžalovaný dodal, že jeho skoro 30ti letá praxe v tomto průmyslu je natolik dlouhá a je v tomto průmyslu natolik známý, že vždy se s každým na věcech podle potřeb obou stran dohodl. I z toho vznikla užší spolupráce mezi obžalovaným a zástupci spol. [Společnost F] a.s. (dále jen [Společnost F]), event. [Společnost F])

4. Obžalovaný [Obžalovaný A] soudu předložil listinné důkazy týkající se řady daňových dokladů uvedených v obžalobě a nadále se vyjadřoval k jednotlivým bodům obžaloby, kde poukazoval i na zanesené chyby v daňových dokladech. Obecně lze uvést, že obžalovaný [Obžalovaný A] k daňovým dokladům obsažených v jednotlivých bodech obžaloby 1.-33. v prvních tabulkách daného bodu uvedl, že k těmto se nemůže vyjádřit, neboť mu obchody nejsou známy, resp. toto uvedl ke všem fakturám, které se týkají spol. [SPOLEČNOST B], [SPOLEČNOST E] jako dodavatelů společnosti [SPOLEČNOST D]. K daňovým dokladům vystaveným pro odběratele spol. [SPOLEČNOST F], obžalovaný vypověděl jakého plnění se týkají a doložil podklady pro danou fakturu, která byla vydána. Uzavření dílčí dohody mezi spol. [SPOLEČNOST D] a [Společnost F] byl obžalovaný přítomen, neboť obž. [Obžalovaný B] žádné zkušenosti v tomto oboru neměl. K dokladům resp. k fakturám vystaveným spol. [SPOLEČNOST D] společnosti [SPOLEČNOST F] dále uvedl, že v roce xxx probíhala spolupráce mezi spol. [SPOLEČNOST D] a [SPOLEČNOST F]. Vlastní plnění však poskytoval obžalovaný [Obžalovaný A], de facto za [SPOLEČNOST D]. Rovněž s dodavatelem, svědkem [Svědék Z], jednal pouze obžalovaný, nikoli [Obžalovaný B]. Důvod k tomuto postupu obž. [Obžalovaný A] uvedl takový, že se dohodl s obž. [Obžalovaný B], který měl finanční krizi, že obž. [Obžalovaný A] ty věci odpracuje, obž. [Obžalovaný B] si finanční zdroje z měsíčních plateb ponechá a v roce 2017 zas veškeré příjmy budou obž. [Obžalovaný A]. Obžalovaný v inkriminované době nevěděl, že obž. [Obžalovaný B] nemá žádnou oficiální vazbu na spol. [SPOLEČNOST D]. Faktury vystavené spol. [SPOLEČNOST D] byly zasílány obžalovanému [Obžalovaný A] na e-mail, ten je dále zasílal spol. [SPOLEČNOST F]. Předmětem fakturace byla spolupráce obžalovaného se spol. [SPOLEČNOST F], o kterou jej požádal obž. [Obžalovaný B], kterému vyhověl. Jeho prací bylo nastavit mediální systémy v agentuře ([Společnost F]) tak, aby agentura byla znalá veškerých procesů, kterými sám prošel, když byl na xxx. Tyhle všechny věci se musely nastavit měsíc, co měsíc, věci se ladili. Učil to jak obž. [Spoluobžalovaný D], tak svědkyni [Svědčyně H], případně svědka [Svědék J] z [SPOLEČNOST F]. Za tuto činnost byla fakturována pravidelná měsíční částka, jak je patrné i z obžaloby. Pokud v jednotlivých bodech obžaloby byly zařazeny další body obsahující faktury, tak k těmto obžalovaný vždy vysvětlil, čeho se daňové doklady týkají. Např. k bodu 1.2. obžaloby uvedl, že se jednalo o plnění za zprostředkování obchodu s panem K., podklady k obchodu obžalovaný založil. K bodu 5.2. obžaloby uvedl, že jde o fakturu za zprostředkování klienta atd. Obžalovaný [Obžalovaný A] dále uvedl, že pokud jde o rok 2017, tak faktury vystavené spol. [SPOLEČNOST D] na spol. [Společnost A] souvisely s televizními záležitostmi. Již společnosti [SPOLEČNOST F] nefakturovala spol. [SPOLEČNOST D], neboť byla taková dohoda, jak uvedeno výše, a obžalovaný bude mít také nějaký zisk. Situace se tedy změnila a plnění společnosti [SPOLEČNOST F] fakturovala spol. [Společnost A] a to na základě smlouvy. Obžalovaný však

neměl dostatek času, aby mohl tyto věci všechny obsáhnout a realizovat, proto se mu obž. [Obžalovaný B] nabídl, že služby zajistí a zprocesuje. Obž. [Obžalovaný B] začal spolupracovat se spol. [SPOLEČNOST H], která plnění týkající se televizních analýz realizovala. Obžalovaný ví, že pro spol. [SPOLEČNOST H], jež zastupuje svědek [Svědék CC], to zajišťovala společnost [SPOLEČNOST I], kterou zastupuje svědek [Svědék Z], který jako jediný v Česku prošel všemi třemi významnými televizemi na vrcholných manažerských pozicích. Materiály, které ve finále prodával do [SPOLEČNOST F], tak vznikaly ve spol. [SPOLEČNOST I]. Toto bylo spojeno i s vyšší cenou pro spol. [Společnost F] a.s., ale vzhledem k násobnému nárůstu jejich obrátu, neměl obžalovaný problém prodávat drah.

5. Obžalovaný dále uvedl, že v období podzim xxx se začal zabývat vytvořením srovnávače na cestovní pojištění. Na cestovním pojištění je dle obžalovaného profit 30 %, kdy dále popsal způsob fungování a dodal, že nikdo v Česku nekomunikuje cestovní pojištění nadlinkově, tzn. v rádiích, v televizích a v jiném prostředí, proto obžalovaný myšlenku kolem cestovního pojištění uchopil právě naprosto opačně s tím, že využije svých kontaktů do mediálních domů napříč trhem. Za tímto účelem požádal obž. [Obžalovaný B], jestli by mu někdo z jeho spolupracovníků nepomohl s vytvořením názvu, jeho registrace, loga, primární grafiky, neboť obž. [Obžalovaný B] měl kontakt na osobu, která mu vytvářela stránky e-shopu. Obžalovanému byl doporučen [jméno][příjmení] a faktura v bodě 24.3. obžaloby se váže k těmto službám, byla uzavřena i smlouva mezi spol. [SPOLEČNOST D] a [Společnost C]. Obžalovaný se domníval, že [jméno][příjmení] pracoval pro [SPOLEČNOST D] na základě nějaké dohody, ale nijak to neověřoval.
6. V současné době má obžalovaný registrovanou doménu e-cestovko.cz a icedstovko.cz, kdy práva náleží spol. [Společnost C], kde byl obžalovaný do léta xxx v pozici jednatele. V důsledku nebyl projekt dokončen, když se nepodařilo vše naprogramovat, neboť je třeba být online propojen na všechny pojišťovny. V současné době na zprovoznění obžalovaný pracuje, dohodl s mediálními domy poměrně masivní kampaň, aby do lidí dostal ten název. Poté práva od spol. [Společnost C] odkoupila společnost [Společnost J]. V této společnosti je dosud xxx představenstva a jediným akcionářem.
7. Dále se obžalovaný v rámci své výpovědi vyjádřil k plněním poskytovaným společností [Společnost J] (bod 29.3. obžaloby) od společnosti [SPOLEČNOST D], kdy tato společnost spolupracovala se spol. Bxxxxxn. Tato společnosti k žádosti obžalovaného mu předala opisy faktur a smluv dokládající toto plnění. Předmětem plnění je kampaň pro spol. Miele, kterou zajišťovala právě spol. [Společnost J]. Takto pokračoval i s vysvětlením dokladů pod bodem 29.4. obžaloby, kdy vysvětlil důvod předfakturace mezi spol. [Společnost C] a [Společnost J] a to především z důvodu zalistování spol. [Společnost J] v mediálních domech, což přináší výhody týkající se režimu plateb. K bodu 32.1. obžaloby doplnil, že pro spol. [SPOLEČNOST D] bylo plnění zpracované spol. [SPOLEČNOST I], které se týkalo kampaně pro spol. Miele, po zpracování na straně spol. [SPOLEČNOST D] toto bylo fakturováno spol. [Společnost J] a dále [Společnost F]. Obžalovaný již v této době obchodoval za spol. [Společnost J], neboť spol. [Společnost A] na jaře roku xxx prodal svědku [Svědék OO], zpočátku jen majoritní podíl a odstoupil z pozice jednatele. Obchodní činnost za spol. xxx tedy už nečinil, ale měl podíl ze zisku z jejich zakázek. Nový majitel již se spol. [SPOLEČNOST D] nespolečně pracoval. Bod 33.4. obžaloby se dle obžalovaného tedy týká odměny za služby, které byly provedeny v rámci všech televizních věcí, které byly zmíněny a doloženy. Doplnil, že na jaře xxx spol. [Společnost C] prodal svědkyni [Svědčce R]. Byla připravena rozvíjet projekt e-cestovka. Na podzim xxx společnost prodala panu [příjmení].
8. Obžalovaný dále k jednání obž. [Spoluobžalovaná A] dodal, že tato vystavovala a připravovala podklady pro účetní. Týkalo se to společností, kde byl obžalovaný statutárním orgánem tedy spol. [Společnost K], [Společnost C] a [Společnost J]. K obž. [Obžalovaný B] dodal, že se znají od roku

2006, přičemž v roce xxx, když prodával spol. xxx, tak jej obž. [Obžalovaný B] oslovil s tím, zda by ji neprodal jeho známému, jednalo se o obž. [Obžalovaný D], kterého obžalovaný viděl jedenkrát v prosinci 2015. Jakou obchodní činností se obž. [Obžalovaný D] zabýval, neví. Ani se v inkrim. období nezajímal o dodavatele spol. [SPOLEČNOST D]. K prodeji spol. [SPOLEČNOST B] obžalovaný doložil dokumenty. S obž. [Obžalovaný B] se v rámci obchodní činnosti potkával i jednou týdně, na různých místech v Praze. Většinou se setkali sami, někdy byla přítomna i obž. [Obžalovaná C] či manželka obž. [Obžalovaný A]. Ta maximálně za tu dobu byla přítomna třikrát. Jinak se občas v tomto složení potkali na společenských akcích. Jednalo se spíše o obchodní vztah, obž. [Obžalovaný B] považoval za majitele [SPOLEČNOST D], o pozici obž. [Obžalovaná C] ve společnosti v inkrim. době nevěděl. Sám za společnost [SPOLEČNOST D] nikdy nejednal, nic nevystavoval, nepodepisoval, žádný pracovní vztah k této společnosti v roce 2016 neměl. Pokud ze spisového materiálu vyplývají zadané pokyny k vystavení faktur spol. [SPOLEČNOST D], tak k tomu obžalovaný uvedl, že pokud nějaká faktura vyplývající ze spolupráce chyběla, tak o ni požádal domnělého zástupce spol. [SPOLEČNOST D] požádal.

9. K předávání finančních prostředků mezi ním a obž. [Obžalovaný B a Obžalovaná C] uvedl, že obž. [Obžalovaný B] půjčoval finance téměř každý rok, a to od roku 2015 či 2016, což je v některých případech doloženo notářskými zápisy, jeden je z května 2018 znějící na 5 mil. Kč. Smlouva byla uzavřena mezi manželi [Obžalovaný A a Spoluobžalovaná A] a manželi [Obžalovaný B a Obžalovaná C]. Jednalo se v posledně uvedeném případě o hotovostní půjčku, kdy prostředky byly předávány postupně. Jednalo se o naspořené hotovostní prostředky, nebyly tedy vybrány z bankovního účtu. Pokud při domovní prohlídce byly zajištěny fin. prostředky v rámci set tisíc, tak lze dle obžalovaného mluvit o štestí obž. [Obžalovaný B], že s takovou hotovostí v dané době s manželkou disponovali. Půjčka ve výši 5 mil. Kč byla již vrácena, a to po částkách 200 či 250 tis. Kč v průběhu cca 5 měsíců. U jiných půjček ani notářské zápisy nebyly. Celkový objem půjček od roku 2015 neumí říct, ale za rok 2018 to byla cca 7 mil. Kč. Půjčky byly předávány v hotovosti a vždy průběžně hrazeny. Stalo se, že obžalovaný rovněž jako fyzická osoba půjčoval prostředky i spol. [SPOLEČNOST D], rovněž bez písemné smlouvy. Bylo to v období 2014 do 2018, kdy se jednalo o částky v řádech statisíců Kč.
10. K osobám bývalých spoluobž. [Spoluobžalovaný B], [Spoluobžalovaný D] a [Spoluobžalovaný C] uvedl, že je zná díky spolupráci od roku 2012-2013 se spol. [Společnost F] a.s. Kontakt s touto společností zprostředkovala v roce 2012 paní [příjmení] ohledně služeb v rámci onlinů a printů, později jej o spolupráci s nimi požádal i obž. [Obžalovaný B] a to v oblasti televize. Se zástupci [Společnost F] se v rámci spolupráce potkával i vícekrát týdně, někdy až po čtrnácti dnech. Scházeli se v kancelářích či na veřejných místech, restaurace, kavárny. Obžalovaný [Obžalovaný B] se takových schůzek účastnil 2x-3x v kavárně. Obžalovanou [Obžalovaná E] nezná.
11. Obžalovaný se dále vyjádřil ke svědkům [Svědék K] a [Svědék Z], kdy podrobně popsal jejich pozice zastávané v médiích. V té návaznosti popsal vyjednávání podmínek spolupráce pro [Společnost F] v TV xxx, v čem spočívala a jaký měla jeho účast pro [Společnost F] přínos. Dále popřel, že by jakkoli ovládal [Společnost F] či spol. [SPOLEČNOST D], jak tvrdí obžaloba. Pokud jde o jeho angažmá při prodeji akcií [Společnost F] uvedl, že o tomto hovořil se zástupcem spol. CNS, paní [příjmení], který projevil zájem o koupi nějaké mediální agentury. Vyjednával tedy podmínky smlouvy jak u [Společnost F], tak u druhé strany, spol. CNC.
12. Obžalovaný [Obžalovaný A] v rámci svého doplnění výpovědi, a to po provedení řady důkazů před soudem, dodal, že cílem fakturace, která probíhala mezi spol. [Společnost K] a jejími dodavateli a odběrateli, nebylo snížit daňovou povinnost, daňovou odpovědnost, protože obchody byly reálné a byly postavené na reálném základu, bylo poskytováno plnění a probíhaly na všech úrovních. Není dle obžalovaného pravdou, že by řídil obžalovaného [Obžalovaný D], jednatele společnosti

[SPOLEČNOST B], potažmo obž. [Obžalovaná E], obž. [Obžalovaná C] ze společnosti [SPOLEČNOST D], dával těmto společností pokyny. Toto vyplývá dle obžalovaného i z výpovědi svědkyně [Svědkyně EE], účetní spol. [SPOLEČNOST B] a svědkyně [Svědkyně O], účetní spol. [SPOLEČNOST D], které vypověděly, že obžalovaného [Obžalovaný A] neznají. Zopakoval svoji spolupráci s obž. [Obžalovaný B], resp. spol. [SPOLEČNOST D] ve vztahu ke spol. [SPOLEČNOST F]. Dále se obžalovaný znovu vyjadřoval k bodům obžaloby, kdy doplňoval listinné materiály. Zejména ohledně plnění vztahující se k daňovým dokladům vystaveným obžalovanou [Spoluobžalovaná A] za společnosti obž. [Obžalovaný A] společnosti [SPOLEČNOST F]. Dále obžalovaný do spisového materiálu zakládal listiny týkající se fakturace, jež přijala společnost [Společnost A], event. [Společnost C] či [Společnost J] od spol. [SPOLEČNOST D]. Rovněž shrnoval a opakoval svoji výpověď učiněnou v rámci hlavního líčení dne 6. a 7.9.2021.

13. Obžalovaný ke své osobě uvedl, že jeho měsíční příjem činí cca 60-70 tis. Kč, dále vyplácený invalidní důchod cca 30 tis. Kč, jiné závazky, než hypoteční úvěr na dům, nemá. S manželkou mají majetek v SJM.
14. Z výpovědi **obžalované [Obžalovaná C]** soud zjistil, že ve smyslu obžaloby se cítí býti nevinná. Obžalovaná se vyjádřila ke společnosti [SPOLEČNOST D] a.s. s tím, že tato byla založena v roce xxx, kdy její obchodní činností byl obchod s dětským zbožím, kočárky a souvisejícím sortimentem. Manžel, obž. [Obžalovaný B], ve společnosti zaměstnán nebyl, pracoval na dohodu o provedení práce. Obžalovaná v rámci společnosti objednávala zboží a komunikovala se zákazníky, obž. [Obžalovaný B] jí vypomáhal, když bylo potřeba, zaměstnanci byl vnímán jako jejich nadřízený. V inkriminované době měla společnost 8-10 zaměstnanců, jednalo se o obchodní referenty, zástupce, řidiče a skladníka. Referenti řešili objednávky a zpracovávaly potřebné doklady pro účetní. Společnost byla měsíčním plátcem DPH. Dispoziční právo ke třem účtům společnosti měla pouze obžalovaná. Byly vystaveny dvě platební karty, kdy jednou disponovala obžalovaná, druhou obž. [Obžalovaný B]. Dále uvedla, že společnost měla v jedné budově provozovnu – prodejnu a kanceláře a v další budově skladové prostory, které byly pronajaty k uskladnění zboží. Obžalovaná dále uvedla, že ví, že prostory byly dále jimi podnajímány, neboť to řešili s majitelem nemovitosti, svědkem [Svědék D]. S kým byla dále smlouva uzavřena si již nepamatuje. V současné době je spol. [SPOLEČNOST D] v konkurzu.
15. Pokud jde o obchodní případy, z nichž vyplývají inkriminované daňové doklady, tak těchto se obžalovaná neúčastnila. V těchto obchodech se angažoval její manžel, který navrhl, aby spol. [SPOLEČNOST D] rozšířila portfolio o další činnosti, a to týkající se reklamy, poradenství, které mu byly nabídnuty obž. [Obžalovaný A]. Jednalo se o rok xxx, kdy obžalovaná byla na mateřské dovolené a manžel ji k její žádosti vypomáhal s vedením firmy, plnou moc mu neudělovala, dále zůstala xxx představenstva. Zapojení společnosti do této činnosti mělo být spíše okrajové, přičemž všechna jednání zajišťoval manžel s obž. [Obžalovaný A]. K přesnější úloze obž. [Obžalovaný A] se obžalovaná neuměla vyjádřit, věděla, že má snad připravovat nějaké podklady. Předmět plnění měl být zajištěn dalšími subdodavateli, kteří společnosti [SPOLEČNOST D] budou za asistence obž. [Obžalovaný A] nápomocni. Blíže jí k této činnosti vysvětleno nebylo, nebylo to pro ni důležité. Sama se subdodavateli jednání nevedla, je možné že tak činil manžel.
16. V obžalobě uvedené daňové doklady vystavené spol. [SPOLEČNOST D] obžalovaná osobně nevystavovala, ani k jejich vystavení nedávala pokyn, vedla je v patnosti, neboť kontrolovala doklady. Faktury zněly na vysoké částky, kdy jí bylo manželem vysvětleno, že jim to zvýší obrat a společnost tak poroste. V roce 2015 byl obrat společnosti v řádu 500 tis. až 1 mil. Kč za měsíc, po rozšíření činnosti 2 mil. Kč za měsíc. Daňové doklady předávala obžalovaná externí účetní buď v kanceláři společnosti či v xxx, kde účetní sídlila. V souvislosti s danou činností zaznamenala spol.

[SPOLEČNOST F], avšak žádného jednání se neúčastnila. Pokud jde o spol. [Společnost A], žádnou smlouvu nepodepisovala, ani o smlouvě nejednala, byla jediná, kdo mohl za společnost v dané době uzavírat smlouvy. Rovněž obžalované není známa spol. Bxxxxxn, která měla být dodavatelem společnosti [SPOLEČNOST D].

17. Obžalovaná se dále vyjádřila k předávání peněz [Obžalovaný A], kdy uvedla, že na žádost manžela mnohokrát vybírala z účtu spol. [SPOLEČNOST D] hotovost, která měla sloužit k úhradě provizí či vyplacení dodavatele. Jednalo se o částky v řádech statisíců až milionů Kč. Jak byly tyto výběry zaúčtovány neví, s účetní to řešil manžel, k transakcím se uvádělo – obchodní činnost. Takto vysoké částky musela v bance dopředu objednávat. Manžel tyto peníze odvázel obž. [Obžalovaný A], což jí sám sdělil, ne pokaždé jí uvedl důvod předání peněz. Za obž. [Obžalovaný A] jel někdy hned, někdy peníze zůstaly v trezoru dva, tři dny. Jak s nimi naložil dále obž. [Obžalovaný A], obžalovaná netuší. Pokud se obžalovaná dotazovala k danému bližší, bylo jí řečeno, že je to jedna z podmínek daných obchodů mezi obž. [Obžalovaný A] a spol. [SPOLEČNOST D].
18. K osobě obž. [Obžalovaný A] uvedla, že ji s ním seznámil manžel, neboť byli dlouholetí přátelé. Sama se s ním několikrát setkala na společenských akcích v rámci firmy a kočáreků, tam poznala i [Spoluobžalovaná A]. S tou se rovněž nikdy o obchodních záležitostech nebavila, řešily děti. K bývalým spoluobžalovaným [Spoluobžalovaný D], [Spoluobžalovaný B] a [Spoluobžalovaný C] uvedla, že pokud se s nimi potkala na nějaké společenské akci, tak ani neví, že se jednalo o tyto pány. Pokud jde o půjčku 5 mil. Kč od manželů [Obžalovaný A a Spoluobžalovaná A], tak tato měla sloužit k úhradě dluhu u banky, která zablokovala jejich dům. Částka byla předána v hotovosti. Peníze ve finále nebyly použity, byly obž. [Obžalovaný A] vráceny, a to z důvodu toho, že neměli další záruku toho, že by byli schopni to obž. [Obžalovaný A] vrátit. Nakonec došlo k zahájení trestního stíhání a situace s bankou nebyla dořešena. Na půjčku existoval notářský zápis. U převzetí ani u vrácení peněz však obžalovaná nebyla. Daná částka byla vrácena asi ve dvou platbách.
19. K osobě obž. [Obžalovaný D] obžalovaná uvedla, že jde o dlouholetého známého manžela, ví, že ho navštěvoval v jejich provozovně asi jednou týdně. Čím se obž. [Obžalovaný D] zabýval neví, ale vždycky něco prodával, snad ovoce a zeleninu. O jiné činnosti neví, ani o reklamní činnosti, v té asi znalý nebyl. V inkriminované době snad měl zájem o koupi nějaké společnosti obž. [Obžalovaný A], snad ji i koupil, jde o spol. [SPOLEČNOST B]. Tato společnost mohla být jedním z dodavatelů služeb spol. [SPOLEČNOST D], ale nevzpomíná si, že by s touto společností za [SPOLEČNOST D] uzavírala smlouvu, obchodní jednání s obž. [Obžalovaný D] nevedla. Společnosti [SPOLEČNOST B] bylo hrazeno i v hotovosti, ale nikoli obžalovanou. K [Obžalovaná E] obžalovaná uvedla, že se s ní jednou setkala na firmě, kdy doprovázela obž. [Obžalovaný D]. Dále se obžalovaná vyjádřila ke společností uvedeným v obžalobě tak, že název spol. [Společnost A] ani [Společnost J] jí nic neříká.
20. Z výpovědi **obžalované [Obžalovaná E]** soud zjistil, že se cítí nevinná. Obžalovaná uvedla, že s obž. [Obžalovaný B] a [Obžalovaný D] se zná od roku 2007, kdy se občas potkávali jako přátelé v Xxx xxx. Většinou se scházeli v provozovně u obž. [Obžalovaný B]. Jednalo se o prodej kočáreků, spol. [SPOLEČNOST D]. V roce 2015 navázala s obž. [Obžalovaný D] bližší vztah, občas se vídali a obžalovaná mu finančně v řádech tisíců Kč vypomáhala. Na jaře roku 2016 ji oslovil s tím, jestli by s ním nechtěla podnikat, že na to žádné finanční prostředky nepotřebuje. Požádal ji, aby na sebe převedla firmu, které by banka poskytla půjčku. Peníze z půjčky chtěl použít na zakoupení obchodu s malými motorkami. V té firmě by obžalovaná byla zaměstnaná s platem 20 tis. Kč. Obžalovaná mu věřila, neboť byli v té době partneri a sama byla nezaměstnaná. V dubnu xxx došlo k přepisu spol. [SPOLEČNOST B] na obžalovanou, resp. stala se jednatelem, s tím, že poté, co obchod rozjedou, bude společnost převedena na obž. [Obžalovaný D]. Účetnictví společnosti jí předáno nebylo. Společnost žádné zaměstnance neměla, obž. [Obžalovaný D] hovořil jen o účetní. Nikdy

mu nevystavila plnou moc k jednání. Nikdy jí žádné peníze vyplaceny nebyly. Následně ji přesvědčil, aby si vzala vozidlo na leasing, což se v květnu 2016 stalo, ale ještě mu půjčovala 30 tis. Kč na kauci vozidla. Domnívá se, že to bylo vozidlo BMW kupované za částku 350 tis. Kč od obž. [Obžalovaný B], resp. jednalo se převzatý leasing. Toto uzavírala obžalovaná jako fyzická osoba. Obž. [Obžalovaný D] jí tvrdil, že leasingové splátky bude obžalovaná hradit do doby než si on vyřídí půjčku, vše jí pak vrátí.

21. V červenci 2016 ji obž. [Obžalovaný D] kontaktoval s tím, že se musí dostavit na finanční úřad, neboť spol. [SPOLEČNOST B] má nějaký dluh. Obžalované uvedl, co má před úřednicí říkat, něco o tom, že společnost vykonává reklamní činnost, a že [SPOLEČNOST D] neproplatil faktury. Na finančním úřadu ji bylo sděleno, že se jedná o dluh 4 miliony Kč na DPH, z čehož byla obžalovaná v šoku. Tam ji seznámili s vystavenými fakturami spol. [SPOLEČNOST B] v milionových částkách. Sama ani nevěděla, že společnost je plátcem DPH. Nikdy sama žádné příznání k DPH nepodala, pouze jednou, když byla propuštěna ze zadržení. Obž. [Obžalovaný D] jí přesvědčil, že to je dluh spol. [SPOLEČNOST D], že vše bude v pořádku. Za měsíc byla na úřadě znovu, to už ji obž. [Obžalovaný D] doprovodil. Dodala, že neměla ani heslo k datové schránce, neboť toto předala obž. [Obžalovaný D], resp. účetní. Sama obžalovaná o žádné činnosti obž. [Obžalovaný D] za spol. [SPOLEČNOST B] nevěděla. Nikdy za firmu nevystavila žádnou fakturu. Jednou, a to zpočátku k žádosti obž. [Obžalovaný D] ověřeně podepsala, že za spol. [SPOLEČNOST B] převzala peníze od spol. [SPOLEČNOST D] (čestné prohlášení na č.l. 78, kdy obžalovaná po nahlédnutí na listinu před soudem stvrdila svůj podpis). Sama žádné peníze nepřevzala. Někdy na konci srpna 2016 zařizovali s obž. [Obžalovaný D] sídlo společnosti xxx. V souvislosti s nájmem vznikl dluh 5.000,- Kč, který musela také zaplatit obžalovaná. V září došlo také v Praze k převodu firemního účtu na obžalovanou, jednání byl vedle obž. [Obžalovaný D] přítomen i obž. [Obžalovaný A]. Banka nabídla okamžitou půjčku, avšak bylo třeba zařídit odblokování účtu, které bylo ze strany finančního úřadu. Obžalovaná věřila, že se obž. [Obžalovaný D] podaří záležitost s finančním úřadem vyřídit a bude jim poskytnuta půjčka. Mezitím stále splácela leasing na vozidlo obžalovaná, která si půjčovala od své matky, celkem asi 50 tis. Kč. Vozidlo nemohla prodat, užíval jej obž. [Obžalovaný D], s nímž byla pak už jen v telefonickém kontaktu nebo přes e-mail, v té době už partneři nebyli. Na podzim 2016 začala tlačit na obž. [Obžalovaný D], aby společnost přepsal na sebe, ale pouze sliboval, vymlouval se, rovněž leasing neplatil, a protože měl nějaké dluhy, tak mu auto zabavili. Dluhy splácí obžalovaná doteď. Až do zahájení trestního stíhání se obž. [Obžalovaný D] neměl k tomu, aby společnost převedl, neustále se vymlouval. V současné době ji obžalovaný dluží 200-300 tis. Kč.
22. Obžalovaná k předestřené SMS zprávě ze dne 29.8. 2018 na č.l. 1648, kterou zaslala obž. [Obžalovaný D], a v níž požaduje uhrazení Home Creditu a dále uvádí...“zkus na mě poslat exekutora, nechám Tě zavřít za podvod s fakturama“, nebyla schopna se před soudem vyjádřit. Uvedla, že o vystavovaných fakturách se dozvěděla až ze spisového materiálu u policie.
23. Dále obžalovaná uvedla, že bývalé spoluobžalované [Spoluobžalovaná A], [Spoluobžalovaný D], [Spoluobžalovaný B] a [Spoluobžalovaný C] vůbec nezná, obž. [Obžalovaná C] viděla snad jedenkrát v provozovně. K osobě obž. [Obžalovaný A], se nejprve vyjádřila tak, že jej nezná, poté k odstranění rozporů byla předčtena výpověď obžalované z přípravného řízení, že u převodu bankovního účtu byl přítomný [Obžalovaný A], tak uvedla, že si ty osoby už nepamatuje. Dále jí nic neříkají [Společnost F], [Společnost A], [Společnost J], [Společnost G], [Společnost C], [Společnost E].
24. **Obžalovaný [Obžalovaný D]** využil svého práva k věci před soudem nevyprávět. Shodně tak učinil i v přípravném řízení.

25. **Obžalovaný [Obžalovaný B]** využil před soudem svého práva nevyprovídat. Podle § 207 odst. 2 tr. řádu byla čtena jeho výpověď z přípravného řízení, kde se toliko vyjádřil k tomu, že ve spol. [SPOLEČNOST D] se zabýval marketingovou činností, veškeré faktury řádně zaúčtovali a nesouhlasí s tím, co je mu kladeno za vinu. Dále využil svého práva nevyprovídat.
26. Z výpovědi **bývalého spoluobžalovaného [Spoluobžalovaný D]** soud zjistil, že se necítí vinen ve smyslu obžaloby. Dále uvedl, že po dobu tří roky trvajícího trestního řízení bylo paralelně vedeno řízení týkající se daňové kontroly. Daňová kontrola byla uzavřena tím, že se společnost [Společnost F] (dále jen [Společnost F]) nedopustila žádného daňového podvodu, většina plnění od dodavatelů byla uznána. Obžalobou je tvrzeno, shodně jako v obvinění, že plnění nebylo poskytnuto, avšak opakovaně žádal státního zástupce, policejní orgán, aby k důkazu provedl doklady o službách, jež doložil. Shodné doklady byly založeny finančnímu úřadu. Obžalovaný dále uvedl, že z jeho strany je možné podat vyjádření k přímým dodavatelům, jež zastupoval [Obžalovaný A], k dalším společnostem mu není nic známo. Dále obžalovaný odmítá tvrzení, že byl v opakovaném kontaktu s obž. [Obžalovaný B], jak tvrdí obžaloba, neboť s ním v kontaktu toliko dvakrát, kdy se jednalo o vyhovění žádosti obž. [Obžalovaný A], aby vyslyšel [Obžalovaný B] ohledně možnosti zalistování kočárků v hračkárně [Společnost L], jež vlastní svědek [Svědék L]. Obž. [Obžalovaný B] dne 17.7.2018 přijel na schůzku, kde odprezentoval svoje zboží. Dva telefonní kontakty se vztahují k této schůzce, kdy druhý je volání ohledně vstupu do garáží. Svědek [Svědék L] zájem jeho zboží neprojevil. Nikdy od obž. [Obžalovaný B] žádné peníze, jak tvrdí obžaloba, v hotovosti nepřevzal, rovněž tak ani od obž. [Obžalovaný A]. S tímto, jako s dodavatelem spol. [Společnost F], byl v kontaktu již od roku 2013. Rovněž nesouhlasí s tvrzením, že obž. [Obžalovaný A] měl společnost [Společnost F] ovládat či snad obžalovaného společně s obž. [Spoluobžalovaný B] a [Spoluobžalovaný C] do vedení společnosti dosadit. Již v přípravném řízení k vyvrácení tohoto tvrzení zakládal do spisu akcie na jméno.
27. Ke vzniku a založení společnosti [SPOLEČNOST F] s.r.o. uvedl, že tuto jako cestovní agenturu vlastnila rodina obžalovaného v roce xxx. Obž. [Spoluobžalovaný B], [Spoluobžalovaný C] a sestra obžalovaného ji koupili od strýce v roce xxx. Obžalovaný se k nim přidal v roce xxx. Od té doby společnost funguje, prodávali golfové vybavení, prodávali webové stránky, malé reklamy. V určité části začali dělat média, tzn. nakupovat pro jejich přímé klienty mediální prostor ve velmi malém, kdy jejich první klient byl pan [Svědék L], což je majitel velkých, hračkářství, tehdy to byl spíš jenom import-export hraček. V roce xxx se rozhodli, že zastřeší skupinu, tak koupili ready-made společnost xxxxx, kterou následně přejmenovali na [Společnost F] a.s., a vytvořili holdingovou strukturu. Pod [Společnost F] a.s. v této chvíli je dle obžalovaného asi 18 firem, každá z těch společností se zaměřuje na jinou oblast. Od začátku je majetková struktura společnosti jasná, obžalovaný drží 50 %, obž. [Spoluobžalovaný B] 40 % a obž. [Spoluobžalovaný C] 10 % podílu. Společnost je měsíčním plátcem DPH od začátku, tedy od roku xxx. Od xxx se stali skupinovým plátcem DPH, kdy všechny jejich společnosti jsou reprezentovány jedním DIČ. Je to nový institut, který jim umožňuje cash flow v rámci skupiny.
28. Ke společnosti dále obžalovaný [Spoluobžalovaný D] uvedl, že je auditovaná dvěma audity a to auditem mateřské společnosti a auditem konsolidovaným. Zauditoval ji i několikrát finanční úřad, neboť vzhledem k tomu, že jde o extrémně rostoucí firmu, tak se finanční úřad dotazuje velmi často, nikdy neměl finanční úřad problém. Pro představu od roku 2012 do roku 2019 byl obrat skupiny 9,5 mld. Kč. Od roku 2012 do roku 2019 na dani z příjmu zaplatili 42 mil. Kč. Od roku 2012 do roku 2019 na DPH společnost zaplatila 160 mil. Kč. Nedává dle obžalovaného absolutně žádný smysl, proč by se účastnili podvodu s takto velkým obratem společnosti, který by jim měl přinést 13,5 mil. rozdělených mezi 3 roky, jak tvrdí obžaloba. V současné době je ve skupině zaměstnáno 150 osob, v roce 2013, kdy začala spolupráce s obž. [Obžalovaný A], tam bylo zaměstnáno 25 osob.

29. Obžalovaný se dále k samotné spolupráci s obž. [Obžalovaný A] vyjádřil tak, že v roce 2013 jim byl představen jako člověk, který rozumí reklamnímu trhu, který se na daném trhu pohybuje extrémně dlouho, přičemž stál za růstem agentury [SPOLEČNOST G] a jiných, byl zaměstnancem několika různých mediálních domů. Řada lidí, kteří v této chvíli sedí na ředitelských pozicích v mediálních domech, byli jeho zaměstnanci. Vzájemná spolupráce začala tím, že obž. [Obžalovaný A] uvedl, že je schopen vyjednat lepší slevu, tzn. pro společnost vyšší profit nebo pro klienta vyšší profit a to v tehdejší mediální domě Ringier, což je v této chvíli CNC – Czech News Center. Následně učinil nabídku na ještě větší slevu, pokud to [Společnost F] nakoupí přes jeho firmy. Tehdy se jednalo o spol. [SPOLEČNOST B]. Spolupráce fungovala a v roce 2014 společnost díky tomu vyhrávala státní tendry, kdy jeden z prvních velkých zákazníků bylo Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy - kampaň za 45 mil. Kč a komerční tendry, které byly trochu těžší. V roce 2014 dostali od obž. [Obžalovaný A] nabídku na vyjednání lepších podmínek v rámci nákupu mediálního prostoru na FTV Prima. Obžalovaný se dále podrobně vyjádřil, co je předmětem nákupu mediálního prostoru – cena za jeden ratingový bod (GRP). Dohoda s obž. [Obžalovaný A] byla taková, že mu bude náležet 7-8% z obrátu společnosti u FTV Prima. V roce 2014 se jednalo tedy asi o 5 mil. Kč jako odměna pro obž. [Obžalovaný A], vše oproti faktuře. V roce 2015 spolupráce pokračovala, obrát výrazně rostl, a v této době obž. [Obžalovaný A] vystupoval již za společnost [SPOLEČNOST A]. Na jaře roku 2015 ve finále tendrů jim bylo řečeno, že jsou levní, ceny dobré, ale kvalita je špatná. Kvalita v tomto trhu znamená hezká prezentace, hezká argumentace, datová analytika, zpracování dat, práce se zásahem na cílové skupiny atd. Zároveň měli dobré podmínky na FTV Prima, ale nebyli schopni se dohodnout s TV Nova. Situaci diskutovali s obž. [Obžalovaný A], svědky [Svědék Z] a [Svědék K], kteří televizní trh znali skvěle. Začali zjišťovat, že potřebují datovou analytiku, hezké prezentace, dobrou argumentaci a někoho, kdo jim osloví velké klienty a přesvědčí je o tom, že [Společnost F] je ten, koho by měli do tendru pozvat. Rozhodnutí bylo, že budou investovat do spolupráce s týmem obž. [Obžalovaný A], kdy snahou bylo získání spolupráce s TV Novou. Na podzim roku 2015 jim spolupráce s týmem obž. [Obžalovaný A] pomohla s tendrem na klienta Walmark, kdy šlo o prvního velkého mezinárodního klienta, kterého získali. Za to byla domluvena provize 3 993 000 Kč, která se odvíjela od 40 milionového rozpočtu zakázky. Provize byla vyplácena 1/11 každý měsíc v roce 2016, zde už obž. [Obžalovaný A] vystupoval za spol. [SPOLEČNOST D], s níž byla uzavřena smlouva. Jednalo se o shodný typ smlouvy, která byla předtím podepsána se spol. [SPOLEČNOST A]. Obžalovanému změna společnosti nebyla nápadná, neboť obžalovaný, jak uvedl, vystupoval za různé společnosti. Fakturu za spol. [SPOLEČNOST D] dostával e-mailem od obž. [Obžalovaný A], shodně tak plnění. Domníval se, že je to rovněž společnost, na níž je obž. [Obžalovaný A] nějak navázaný, třeba v rámci spolupráce. Dále ve vztahu k plněním od obž. [Obžalovaný A] vystupovala další společnost a to spol. [Společnost C], vše vždy bylo smluvně podloženo. Obžalovaný v té době neřešil, kdo je na smlouvě podepsán, vždy to považoval za dohodu s obž. [Obžalovaný A], kdy mu tyto dohody přinesly zisk na CNC, tak i Primě. Znalost obžalovaného o existenci subdodavatelů, byla nulová. Mohl předpokládat, že svědci [Svědék Z] a [Svědék K] jsou subdodavatelé, což je na tomto trhu standard. Nic o dalších firmách, které jsou zařazeny do obžalobou naznačených řetězců, nevěděl. Obžalovaný dodal, že jej zajímá primární dodavatel, jeho důvěryhodnost, která do podzimu roku 2018 byla absolutní, jakož i dojednané plnění. Zajímá jej jen práce, která je jeho společnosti odvedena, a jestli má ekonomický smysl, což se před soudem snažil vysvětlit, že měla. Obžalovaný dodal, že se chovali kapitalisticky, ale i logicky, snažili se najít na trhu jiného poskytovatele, než je obž. [Obžalovaný A] a jeho tým, ale takový na trhu nebyl. Informace od obž. [Obžalovaný A], svědků [Svědék K] a [Svědék Z] a jejich služby byly nenahraditelné. Vždy bylo dodrženo, co obž. [Obžalovaný A] slíbil a dopad na výkon společnosti byl signifikantní. Vzájemná spolupráce a důvěra trvala, kdy na podzim 2017 přišel obž. [Obžalovaný A] s tím, že by byl schopen společnost [Společnost F] prodat CNC, reálně to bylo řešeno v březnu 2018. Probíhala řada osobních schůzek, kdy prodejní cena byla půl mld. Kč, byla řešena provize

obž. [Obžalovaný A], čemuž odpovídají i zachycené odposlechy. Spolupráce s obž. [Obžalovaný A] byla ukončena zahájením trestního stíhání, resp. zveřejňováním této informace i na daném trhu. Následně [Společnost F] hledala náhradu, kdy na podzim roku 2019 ji našli v [Osoba A]. Pro porovnání nákladů obžalovaný uvedl, že obž. [Obžalovaný A] za vyjednávání platili 10-15 mil. ročně, náklady na pana [Osoba A] jsou přes 20 mil. Kč. Dále museli zajistit celé oddělení, které bude analyzovat data, což jsou další 4 lidé v měsíčním nákladu 1 mil. Kč, což pokrývala dříve spolupráce s obž. [Obžalovaný A].

30. Obžalovaný dále vypověděl k pronájmu skladů, jež na základě smlouvy [Společnost F] hradila spol. [SPOLEČNOST D]. [Společnost F] se účastnila výběrového řízení pro poskytovatele reklamy pro spol. Ahold – Albert a bylo třeba mít zajištěny skladové prostory, pro obsluhu 150 prodejen. Skladové prostory mu doporučil obž. [Obžalovaný A]. Výběrové řízení nedopadlo, ale sklady byly využity k uskladnění zboží, jež pocházelo z Hračky roku, jejíž pořádání od svědka [Svědka L] převzali. Hračky byly následně rozdány do dětských domovů. Následně byly skladové prostory nevyužity, ale smlouva byla uzavřena na dobu určitou a to 1 roku, která pak skončila. Pokud je obžalobou tvrzeno, že skladové prostory nemohly užívat, neboť v roce 2017 byly plné, což má vyplývat z nějaké kontroly z roku 2017, tak v roce 2017 už nájem netrval, jak vyplývá z uzavřené smlouvy.
31. Obžalovaný dále uvedl, že pro [Společnost F] bylo DPH neutrální, neboť přijali platby od svých klientů a pak zaplatili faktury dodavatelům. Nerozumí tomu, z čeho měl dle obžaloby hradit milionové částky obž. [Obžalovaný A]. V tomto kontextu dále není zřejmé, jaký prospěch by jako akcionáři [Společnost F] měli z toho, že zkrátí daň 13 mil. Kč a někdo se o těch 13 mil. Kč s nimi měl v průběhu 3 let podělit. Nedává ekonomický smysl vynakládat 80 mil. Kč, aby se vrátila [Společnost F] část z 13 mil. Kč, jak tvrdí obžaloba. Smysl by to dávalo, pokud by se vrátila celá část, nejen DPH a ještě prospěch, ale to není ani tvrzeno.
32. Pokud se týká tvrzené dohody mezi obžalovanými a bývalými spoluobžalovanými, tak obž. [Spoluobžalovaný D] uvedl, že obž. [Obžalovaný D], [Obžalovaná E] a [Obžalovaná C] nikdy neviděl. [Spoluobžalovaná A] potkal asi dvakrát na společenské akci v rámci golfu, obž. [Obžalovaný B] viděl asi dvakrát, jednou s ním jednal, jak uvedeno výše, dále možná v doprovodu obž. [Obžalovaný A] v roce 2016-2017. Dále uvedl, že mu nic neříká název společnosti [SPOLEČNOST E].
33. Obžalovaný [Spoluobžalovaný D] se dále vyjádřil k jednotlivým řetězcům v obžalobě, které mu nedávají smysl, kdy řetězce nesedí datumově, ani co do výše DPH, co do výše údajných částek tvořících celkovou škodu, kdy pokaždé je započtena jiná částka z řetězce, někdy nejnižší, někdy nejvyšší, uprostřed atd. Obžalovaný se pak v rámci své výpovědi vyjádřil k bodům 1-33 obžaloby ve smyslu jím vnímaných nejasností a pokračoval dále ve výpovědi a předkládání listinných důkazů prokazující jednotlivá plnění na základě faktur vystavených společností [Společnost F] jako odběrateli uvedených pod body 1-33 obžaloby. K bodu 1 obžaloby uvedl, že se společností [Společnost F] týká přijatá faktura se základem daně 3 044 014,00 Kč, DPH 639 242,94 Kč. Faktura byla za nákup inzerce u společnosti CZECH NEWS CENTER pro kampaň zadavatele Ministerstva pro místní rozvoj. Jednalo se o kampaň na určité dotace, malé projekty regionů atd. Kampaň vyhrála společnost [SPOLEČNOST F] s.r.o. ve veřejné zakázce s nejnižší cenou. Důkazem je doložené potvrzení od společnosti CNC, že daná kampaň u společnosti CNC proběhla, dále doložil obžalovaný mediaplány kampaně, vizuály kampaně. [Společnost F] na celkové zakázce měla zisk, který je definován na str. 2 plnění. Dále doložil fakturu přijatou od společnosti [SPOLEČNOST A] na společnost [Společnost F] a.s., e-mailovou komunikaci, v rámci které byla faktura doručena, dokládá transakční historii, to znamená, že daná faktura byla zaplacená v plné výši. Dále dokládá prodej dané služby do společnosti [SPOLEČNOST M], což je jejich

mediální agentura. Jedná se o souhrnnou fakturu, kdy je mezi jejich společnostmi souhrnně fakturováno každý měsíc, dále následuje v doložených listinách rozpis souhrnné faktury, z níž je patrné, že obsahuje dané plnění. Rovněž doložil fakturu mezi společnostmi [SPOLEČNOST M] s.r.o., což je dcera [Společnost F], do společnosti [SPOLEČNOST F] s.r.o. – v té době nepatřila do skupiny, tudíž bylo fakturováno do spol. [SPOLEČNOST F] s.r.o. Opět znovu doložena souhrnná faktura, opět následuje rozpis daného plnění a finálně faktura mezi společnostmi [SPOLEČNOST F] s.r.o. a Ministerstvem pro místní rozvoj, která byla na 15 990 000 Kč. Nebylo v tom plnění pouze CNC, bylo v tom plnění i z jiných mediálních domů, rozpad je tam také patrný. Zároveň obžalovaný doložil, že Ministerstvo pro místní rozvoj celou fakturu zaplatilo. Není tedy pravdou, že se jedná o fiktivní plnění, je to plnění, které nakoupili, které prodali jejich zadavatelům a kterým vytvořili zisk společnosti. Dále takto obžalovaný komentovaně dokládá listiny k bodům 2-33 obžaloby, kdy jednotlivé zakládané listinné důkazy jsou číslovány a ve výpovědi na ně obžalovaným v jednotlivostech odkazováno.

34. Z výpovědi **bývalého spoluobžalovaného [Spoluobžalovaný B]** soud zjistil, že se cítí ve smyslu obžaloby nevinný, tuto vnímá jako nepodloženou. Dále uvedl, že v rámci několika let probíhajících daňových kontrol finančního úřadu bylo předloženými důkazy prokázáno, že se nejedná o plnění fiktivní. Stejně důkazy měly k dispozici orgány činné v trestném řízení, nicméně se dle jeho názoru tím nijak nezabývaly a to i přes to, že se jednalo o plnění, na základě kterého finanční úřad rozhodl o fiktivitě plnění. Do spisu bylo ze strany obžalovaných zastupujících spol. [Společnost F] doloženo více než 11 šanonů obsahujících podklady prokazující tato plnění. Finanční úřad, nejkompetentnější úřad v rámci výběru a kontroly daní, se ve svých kontrolách těmito materiály dle obžalovaného zabýval a na základě těchto materiálů potvrdil fiktivitu a realitu těchto plnění, jejich ojedinělý přínos k růstu a vývoji celé skupiny. Faktury přijaté společností [Společnost F], jež jsou obsaženy v obžalobě, neobsahují žádná fiktivní plnění, odpovídají platně uzavřeným smlouvám a na základě jejich plnění došlo k ojedinělému růstu a rozvoji celé skupiny. Finanční úřad se zabýval kontrolou od roku 2018 do roku 2020 a zabýval se plněním od společností, které směřem ke [Společnost F] obž. [Obžalovaný A] zastupoval, a za které vystupoval. Kontroly ukončil správce daně konstatováním, že se nejednalo o fiktivní plnění, a že [SPOLEČNOST F] prokázala nadstandartní přínos pro rozvoj skupiny. Finanční úřad neeviduje za společnost [SPOLEČNOST F] žádné zkrácení daně z pohledu fiktivního plnění, či jiného daňového podvodu a dle názoru obžalovaného nemůže on ani obž. [Spoluobžalovaný D] a [Spoluobžalovaný C] nést odpovědnost za neexistující nárok státu na DPH.
35. Dále obžalovaný [Spoluobžalovaný B] dodal, že kontrolní zjištění za období leden 2016 – prosinec 2017, které se v obžalobě týkají skutku 1- 25 a plnění od společností [SPOLEČNOST D] a [Společnost K], tak u společnosti [SPOLEČNOST D] bylo prokázáno, že služby poskytnuty byly, jen v současné době dle názoru finančního úřadu není zcela prokázáno ze strany společnosti [Společnost F], že tyto služby jí poskytla společnost [SPOLEČNOST D]. Z pohledu finančního úřadu se tady ale nejedná o fiktivní plnění, cituje, že „po zhodnocení předložených důkazních prostředků správce daně posoudil, že daňový subjekt uvedená zdanitelná plnění skutečně přijal“, dle správce daně si spol. [Společnost F] pouze nepočínala s náležitou mírou obezřetnosti. V souvislosti s tímto plněním od společnosti [SPOLEČNOST D] doměřil finanční úřad společnosti daň, resp. částku 3 009 300 Kč, kterou obratem společnost [Společnost F] uhradila na účet finančního úřadu. K plnění od spol. [Společnost A] byl učiněn závěr, že plnění uvedená na daňových dokladech byly skutečně realizovány ve prospěch společnosti [Společnost F] a obsah daňových dokladů odpovídá skutečně poskytnutým službám.
36. K tvrzení obžaloby, že společnost [Společnost F] vykazovala faktury za služby opakující se v měsíčních intervalech a ve velmi vysokých částkách, obžalovaný uvedl, že plnění, které orgány činné v trestném řízení označují jako fiktivní, představují zhruba 2,3 % z celkových přijatých plnění

společnosti [Společnost F] za sledované období, které dosahovalo přibližně objemu 2,8 miliardy Kč. Zdůraznil, že opakující se služby nebo opakující se měsíční intervaly, byly dány právě zálohovou formou, která byla dohodnuta a vycházela z predikcí a z předpokládaného objemu u televizních skupin, zprostředkovaných klientů a následně tyto služby byly vyúčtovány vyúčtováním dle reálných proběhnutých plnění, resp. výsledků.

37. Dále obžalovaný nesouhlasil s tvrzením obžaloby o ovládnutí [Společnost F] ze strany obžalovaného [Obžalovaný A], když o opaku svědčí mj. i odposlech telekomunikačního provozu, z nichž je zřejmé, že obž. [Obžalovaný A] v rámci vyjednávání o prodeji ani neznal akcionářskou strukturu a rozdělení podílů ve společnosti [Společnost F] a.s. Hovory se vztahují k situaci, kdy v roce 2018 obž. [Obžalovaný A] obžalované, jako jediné akcionáře společnosti, oslovil s tím, zda stále je zájem z jejich strany vyjednat o případném prodeji společnosti [Společnost F], příp. její části s tím, že on má konkrétního potenciálního zájemce. Obžalovaní v té době jako akcionáři společnosti [Společnost F] odhadovali hodnotu skupiny na částku přesahující zhruba půl miliardy Kč a s tímto požadavkem obž. [Obžalovaný A] dali mandát, na základě smlouvy s jasně definovanou provizí, vyjednat s tímto konkrétním zájemcem o případném prodeji. Toto tvrzení ohledně majetkové struktury spol. [SPOLEČNOST F] dle obžalovaného potvrdila i řada svědků slyšených v přípravném řízení a to [příjmení], [příjmení], [Svědék U], [Svědék W], [Svědék S] a další.
38. Obžalovaný [Spoluobžalovaný B] se dále vyjádřil k obžalovaným a bývalým spoluobžalovaným tak, že osoby [Obžalovaný D], [Obžalovaná E] ani [Obžalovaná C] nezná a nikdy s nimi nebyl v kontaktu. Obžalovanou [Spoluobžalovaná A] zná pouze prostřednictvím emailové komunikace, v rámci níž došlo k zaslání či urgování faktur. Osobu [Obžalovaný B] viděl nejspíš jedenkrát na společenské akci, a to v přítomnosti obž. [Obžalovaný A]. Dle sdělení obžaloby měl obž. [Obžalovaný A] údajně a pravděpodobně předávat finanční prostředky, proti čemuž se obžalovaný vymezil, neboť obž. [Obžalovaný A] ani nikdo jiný mu žádné finanční prostředky nepředával a po seznámení se se spisovým materiálem, tak žádné důkazy spis o těchto tvrzeních ani neobsahuje a ani obsahovat nemůže. Obžalovaný jako akcionář spol. [Společnost F], neshledává žádný ekonomický smysl v tom, aby společnost uhradila částku dosahující téměř sto milionů korun a očekávala nějakou případnou participaci na údajně neodvedeném DPH v přibližné výši 13 milionů Kč. Dále dodal, že mu není známo, jak s uhrazenými prostředky za řádně dodané služby dále nakládají dodavatelé a není mu známa případná struktura subdodavatelů těchto dodavatelů. Obžalovaný se dále vyjádřil k historii společnosti [Společnost F] a.s., k její vlastnické struktuře, a to zcela shodně jako obž. [Spoluobžalovaný D].
39. Ke kontaktu s obž. [Obžalovaný A] uvedl, že se sporadicky potkávali na společenských akcích od roku 2013, častěji na přelomu let 2014-2015, kdy došlo k rozšíření služeb o poradenství a vyjednávání poradenství a konzultace v rámci uskupení Media Club, který zastupuje tedy televizní stanice TV Prima a další. Za celou dobu spolupráce se jednalo v rámci komunikace především o příjem faktur, příp. urgency faktur a předávání podkladů prezentací. Jednalo se o několik osobních schůzek a potom následně vyjednávání o potenciálním prodeji skupiny nebo společnosti [Společnost F] a.s. Společnosti, za které směřem ke [Společnost F] obžalovaný [Obžalovaný A] v průběhu let vystupoval, v této době nefigurovali mezi nespolehlivými plátcí, plnění odpovídalo platným smlouvám a úhrady faktur byly prováděny na účty zveřejněné v celostátním registru plátců DPH, což bylo v daném čase standardně ověřováno. V roce 2015 se spoluobž. [Spoluobžalovaný D] a [Spoluobžalovaný C] dospěli k strategickému rozhodnutí, a to dlouhodobě reinvestovat většinu zisků [Společnost F], resp. celé skupiny a pokusit se společností kolem společnosti [Společnost F] posunout z dosavadního zaměření na nákup, prodej do odbornější roviny, do stylu fungování velkých mezinárodních konkurenčních agentur, typu OMG a v návaznosti na tuto strategii došlo právě k rozšíření služeb, které jim poskytoval obž. [Obžalovaný A] a společnosti, za které směřem k nim vystupoval. Jednalo se tedy především o 4 hlavní služby, které v průběhu

spolupráce obž. [Obžalovaný A] a společnosti, za které vystupoval směrem k nám, poskytoval. Jednalo se o nákup inzerce v rámci vydavatelství, resp. společnosti Czech News Center, poradenství, konzultace a vyjednávání v rámci uskupení Media Club, zastupující televize Prima a další a poradenství a konzultace, jiné odborné služby mimo jiné související s TV skupinou Nova a zprostředkování a spolupráce na zisku nových klientů, které získala společnost, nebo skupina [SPOLEČNOST F]. Z těchto obchodních případů, byla potom následně vyplácena provize dle dohody. Spolupráce dle obžalovaného přinesla očekávané výsledky a současně s růstem odborné znalosti [Společnost F] došlo i k nárůstu clientské báze, rozšiřování portfolia a výraznému nárůstu obrátů a zisku celé skupiny [Společnost F]. Pro ilustraci obžalovaný uvedl, že v roce 2015 společnost [Společnost F] a.s. měla obrát 466 milionů, kdežto v roce 2016 už dosahovala obrátu téměř třičtvrtě miliardy Kč. V roce 2017 pak došlo poprvé k překročení hranice jedné miliardy korun. V roce 2018 už dosahoval obrát téměř 1,2 miliardy Kč. V roce 2019, tedy po ukončení spolupráce s obž. [Obžalovaný A] poprvé v historii nedošlo k navýšení obrátu společnosti vůči předchozímu roku. Dodal, že výsledkem této spolupráce byl zisk nových klientů a to WALMARK, KiK, Okay, KTPB, Moneta Money Bank, Fio banka, Miele, Tescoma, Swisspharma. V rámci vyjednaných podmínek u společnosti Media Club potom došlo k využití zlevněných Grp, což za sledované období znamenalo slevu zhruba 58 milionů Kč. Další vyjednané agenturní výhody potom představovaly úspory ve výších 10 milionů korun, přičemž dalším efektem spolupráce bylo navýšení obrátu z roku 2015 na rok 2016 u skupiny TV Doma a TV Nova, resp. společnosti CET 21, z 43 milionů Kč na obrát 143 milionů Kč v roce 2016, když se jednalo prakticky o navýšení obrátu o více než 200 %. Díky všem těmto poskytnutým službám ze strany obž. [Obžalovaný A] se zvedal zisk, obrát a ze strany společnosti [Společnost F] a.s. byly odvedeny vyšší odvody, vyšší daně. Kdyby se jednalo o fiktivní plnění, jak uvádí obžaloba, nerostl by dle obžalovaného společnosti [Společnost F] pravděpodobně takovým tempem obrát ani zisk a naopak by docházelo k nižším odvodům. V roce 2018 byli obž. [Obžalovaný A] osloveni s tím, zda stále je zájem z jejich strany vyjednat o případném prodeji [Společnost F] nebo skupiny [SPOLEČNOST F], příp. její části s tím, že on má konkrétního potenciálního zájemce. Obžalovaní v té době jako akcionáři společnosti [Společnost F] a.s. odhadovali hodnotu skupiny na částku přesahující zhruba půl miliardy korun a s tímto požadavkem obž. [Obžalovaný A] dali mandát na základě smlouvy s jasně definovanou provizí vyjednat s tímto konkrétním zájemcem o případném prodeji. Dále se obžalovaný vyjadřoval k nastalé situaci ve společnosti po ukončení spolupráce s obž. [Obžalovaný A] a zajištění adekvátní náhrady v rámci poskytování daných služeb, a to zcela shodně jako obž. [Spoluobžalovaný D].

40. Obžalovaný dále uvedl, že jako garanta spolupráce s jejich společností vždy vnímal obž. [Obžalovaný A] a různé fakturační entity neshledával nestandardní, na trhu jde o obvyklou praxi. Obž. [Obžalovaný A] za společnosti vystupoval a vyjednával. Asi v roce 2013-2014 bylo poskytováno plnění společností [SPOLEČNOST B], asi v roce 2015 společností [Společnost A], [SPOLEČNOST D], [Společnost J] a [Společnost C]. Vnímal, že nějakým způsobem obž. [Obžalovaný A] vystupuje nebo figuruje ve společnostech [SPOLEČNOST G] a dalších.
41. Dodal, že společnost CNC výslovně potvrdila, že na základě úplaty poskytla, resp. společností [Společnost A] a [Společnost C] a [Společnost J], plnění pro koncové klienty [Společnost F], nebo skupiny [Společnost F] a.s. s tím, že uvedla i ceníkové ceny a objem těchto inzercí. Ve všech případech byla cena od společností, za které směrem ke [Společnost F] vystupoval obž. [Obžalovaný A] nižší, než uvedené ceníkové ceny. Rozhodnutím finančního úřadu u tohoto konkrétního plnění, který prováděl kontrolu tohoto plnění, bylo prokázáno, že se nejednalo o fiktivní plnění. Co se týče další služby, kterou bylo vyjednávání, tak byla odměna vázaná na obrát u TV skupin, obž. [Obžalovaný A] a jeho tým, resp. jeho spolupracovníci, [Společnost F] poskytovali své know-how a pomáhali při vyjednávání v médiích, pomohli jim vyjednat např. agenturní slevy, kdy na základě celkového objemu agentury je možnost dostat určitou výši procent

zpětné slevy, resp. zpětných benefitů, což může být čerpáno různými nástroji, např. dobropisy nebo volným prostorem, který byl k dispozici. Dále se jednalo o vyjednávání o televizních klientských cenách, cenách pro jejich klienty, příp. potenciální klienty skupiny, zpracovávali analýzu obchodních politik a na to navazující návrhy strategie i vyjednávání. Dále pomáhali i s vyjednáváním v rámci netelevizních mediálních domů a opět rozhodnutím finančního úřadu, který prováděl kontrolu těchto plnění, bylo dle obžalovaného prokázáno, že společnost [Společnost F] a.s. přijala tato plnění a prokázala ekonomickou výhodnost těchto služeb. Dále se jednalo o poradenství, kdy odměna byla opět vázaná na obrát u TV. Jednalo se o poradenství v rámci trhů a klientů. Poradenství, konzultace, odborné služby a různá školení vnímá obžalovaný jako běžnou součást tohoto trhu, resp. běžnou součást jejich odvětví. Jmenované osoby [Společnost F] poskytovali v rámci poradenství informace o změnách na trhu, pomáhali s cenotvorbou, s přípravou prezentací, datovou analytikou a celkovým posunem té kvalitativní stránky agentury, resp. prezentace agentury. V neposlední řadě se jednalo o zprostředkování klientů, zde byla odměna vázaná procentuálně na obrát daného klienta v daném roce. Jednalo se o získávání nových klientů, o asistenci při získávání nových klientů, o rozšiřování služeb stávajícím klientům a asistence při prezentacích pro velké korporátní klienty, které do té doby ve velké míře neměli. Z pohledu zprostředkovatelů a z pohledu finančního ředitele, vnímá obžalovaný zprostředkovatele jako standardní součást trhu, je to poměrně snadná forma, jakou se dostat k obrátům z dalších nových klientů.

42. Obžalovaný dodal, že účetnictví společnosti vede externí firma, která rovněž zpracovává příznání k DPH a toto vč. kontrolních hlášeníh podává obžalovaný datovou schránkou. Od roku 2018 je to zjednodušeno tím, že podává jedno kontrolní hlášení za všechny společnosti, jedno daňové příznání, jedno souhrnné hlášení prostřednictvím matky, což je společnost [Společnost F] a.s. Interní účetní zpracovávají doklady ve společnosti. V rámci společnosti [Společnost F] a.s. byly faktury zavedeny do účetního systému, tzn. založeny do šanonů a následně byly zaúčtovány buď interními účetními na základě toho, o jaké faktury se jednalo, ty složitější transakce, operace potom zpracovávala externí účetní, která má online přístup do systému, příp. vyzvedává doklady v kanceláři.
43. Obžalovaný dále uvedl, že společnost [Společnost F] a.s. za poskytované služby řádně uhradila, a to jak plnění, tak i DPH. Drtivou většinu plnění, ze kterých nárokovala odpočet DPH, také dále vyfakturovala ve svých službách koncovým klientům a zde naopak odvedla svou daňovou povinnost, která byla vždy vyšší, než nárokováný odpočet. Obžalovaný současně do spisového materiálu založil listiny, jež dle něho stvrzují obsah jeho výpovědi.
44. Z výpovědi **bývalého spoluobžalovaného [Spoluobžalovaný C]** soud zjistil, že se necítí vinen ve smyslu obžaloby. Skutek popsáný v obžalobě je dle něho praktický shodný s tím, pro co bylo proti němu zahájeno trestní stíhání. V průběhu přípravného řízení do spisového materiálu založil 10 šanonů listin, které dokládají předmětné obchody a vyvrací tvrzení o fiktivním plnění. Přesto je obžalobou tvrzeno, že policejní orgán nezdokumentoval uskutečnění těchto služeb např. listinnými důkazy, nejsou k dispozici žádné presenční listiny, záznamy obsahu atd.
45. Tento shodně jako [Spoluobžalovaný D] a [Spoluobžalovaný B] se vymezil pro tvrzení o ovládnání společnosti [Společnost F] a.s. ze strany obž. [Obžalovaný A]. Dále nesouhlasil obžalovaný s tvrzením státního zástupce o předávání finančních prostředků ze strany obž. [Obžalovaný A] mj. jeho osobě, kdy je obžalobou užito spojení „s největší pravděpodobností“. Nikdy od obž. [Obžalovaný A] nic nepřevzal a žádný důkaz o tom ani existovat nemůže. K osobám spoluobžalovaných či bývalých spoluobžalovaných uvedl, že osoby [Obžalovaný D], [Obžalovaná E], [Obžalovaný B] či [Obžalovaná C] nezná. V doprovodu obž. [Obžalovaný A] mohl potkat obž. [Spoluobžalovaná A]. Obžalovaný se rovněž shodně jako spoluobž. [Spoluobžalovaný D] a

[Spoluobžalovaný B] vyjádřil k historii spol. [Společnost F] a.s., k osobám v představenstvu, akcionářské struktuře společnosti. Vypověděl o spolupráci s obž. [Obžalovaný A] a svědky [Svědék K] a [Svědék Z], jež měla významný přínos pro rozvoj a růst [Společnost F]. Jejich zkušenosti na trhu jsou dle obžalovaného definovány i pozicemi, které zastávali, kdy např. svědek [Svědék Z] byl xxx xxx xxx, svědek [Svědék K] xxx xxx a následně pak xxx xxx xxx, když se jedná o posty, na které se dostane opravdu jen málo lidí, nebo mělo možnost se na něj vůbec dostat málo lidí od roku 1993, kdy se v ČR reklamní trh formoval. To znamená spolupráce je definovaná růstem společnosti jak obratem, tak následně zpětně i zisku, ale zároveň taky zlepšením kvality služeb a ziskem nových klientů. Dle obžalovaného je jedna věc např. pomoc ve vyjednávání, nebo pomoc s dosažením výhodných cen v rámci nákupu mediálního prostoru, ale druhá věc je zlepšení těch kvalitativních parametrů, tedy služeb. Dále obžalovaný popsal hlavní služby spolupráce s obž. [Obžalovaný A], a to shodně jako již obž. [Spoluobžalovaný D] a [Spoluobžalovaný B], kdy hodnotí ekonomickou výhodnost spolupráce s obž. [Obžalovaný A]. Dodal, že spolupráce probíhala primárně se [Obžalovaný A], ale věděl, že na dodávaných službách spolupracuje se svědky [Svědék K] a [Svědék Z].

46. Obžalovaný se dále vyjádřil ke spolupráci se spol. CNC, v té době společnost Ringier, kdy ještě nebyla navázána spolupráce s obž. [Obžalovaný A] a to tak, že vztahy k této společnosti nebyly nikterak dobré, neboť s nastavenými podmínkami nebyla [Společnost F] konkurenceschopná ostatním agenturám. Obž. [Obžalovaný A] pomohl zlepšit vztahy [Společnost F] ke spol. CNC, vylepšit podmínky spolupráce s touto společností, a nakonec jim nabídl, že pokud budou inzerci objednávat přes jeho společnost, tak podmínky budou ještě výhodnější. Dodal, že ve chvíli, kdy někde dostane společnost výhodnější cenu, než kterou jim dokáže vydavatelství poskytnout napřímo, tak není problém ten prostor nakoupit někde jinde, protože ta celostrana v Blesku je pořád celostrana v Blesku. K plnění, která byla prostřednictvím obž. [Obžalovaný A] odebrána od spol. CNC byla dle obžalovaného doložena do spisového materiálu, přičemž spol. CNC potvrdila, že uveřejnila společně s obž. [Obžalovaný A] objednané inzerce od klientů [Společnost F], jak bylo dle obžalovaného již doloženo. Společnost CNC potvrdila nejenom počty opakování, zároveň i ceníkovou hodnotu. Tím pádem CNC potvrdilo fakticitu plnění, že se nejedná o fiktivní plnění, ale že to plnění se opravdu uskutečnilo. Toto potvrzení si [Společnost F] vyžádala z důvodu daňové kontroly, kterou vedl finanční úřad. Obžalovaný dodal, že ať už je to tištěná reklama, outdoorová (billboardy) reklama, či onlinová reklama, tak ke každé faktuře, která se klientovi předkládá, je podložena doklady o tom, že to plnění se uskutečnilo, tzn. každý klient dostal dokladové výtisky, dostal statistiky z onlinových kampaní, v případě outdoorové kampaně fotodokumentaci. Zároveň obžalovaný doložil plnění poskytnutá spol. CNC s označením bodu obžaloby, k němuž se toto váže. Obžalovaný se dále podrobně vyjadřoval k jednotlivým plněním ve vztahu k jednotlivým klientům [Společnost F] (Ministerstvo pro místní rozvoj, Český rozhlas, VZP, QPharma, Walmart, České Švýcarsko, Deichmann, OC Chodov, NATURAMED Pharmaceuticals, traktory SEKO byl klientem agentury KONEKTOR). Obžalovaný dodal, že v rámci tohoto období je několik klientů, na které obž. [Obžalovaný A] nebyl schopen poskytnout výhodnější podmínky, než které jim poskytlo CNC a pro tyto klienty nakupovali napřímo. Jednalo se opravdu jen o ekonomickou výhodnost spolupráce s obž. [Obžalovaný A]. Sám obžalovaný s obž. [Obžalovaný A] jednal většinou o podmínkách týkajících se konkrétních případů, slevách pro klienty či poradenství týkající se netelevizního trhu. Pokud faktury byly vystavovány společnostmi [Společnost C], [Společnost J] či [SPOLEČNOST A], vždy je považoval za společnosti, jež zastupuje obž. [Obžalovaný A]. Domnívá se, že spol. [SPOLEČNOST D] v nákupu inzerce nefigurovala.
47. Obžalovaný se dále vyjadřoval k daňové kontrole, jež probíhala před finančním úřadem, přičemž zopakoval shodné závěry jako obžalování [Spoluobžalovaný D] a [Spoluobžalovaný C], tedy že plnění na základě předložených faktur bylo finančním úřadem uznáno jako faktické.

48. Z výpovědi **bývalé spoluobžalované [Spoluobžalovaná A]** soud zjistil, že popírá tvrzení obžaloby, že by vědomě po vzájemné dohodě se spoluobžalovanými vystavovala, nebo se jakkoliv podílela na vystavování jakýchkoliv fiktivních faktur. Obžalovaná na svoji obhajobu uvedla, že vykonávala xxx xxx ve společnostech manžela, [Obžalovaný A], které se zabývaly reklamními a mediálními službami. Svou práci vykonávala v kanceláři umístěné v místě bydliště. V rámci její činnosti se zabývala evidencí přijatých faktur, které jí z 90% předával obž. [Obžalovaný A], u některých společností jako CNC, ji chodily faktury v kopii do mailu, primárně byly zasílány manželovi. V rámci evidence kontrolovala jejich formální správnost, pokud měla objednávku, tak zkontrolovat, zda plnění proběhlo a byly uhrazeny. Nikdy nebyla účastna žádných obchodů manžela, nedojednávala žádné podmínky, ani jakékoliv obchody nikdy neřídila, nebyla pověřena žádnou obchodní činností, společnost neovládala. Pokud jde o vystavené faktury, tak tyto vyhotovovala na pokyn manžela, kdy ji předložil objednávky nebo ji sdělil s jakým textem a částkou má fakturu vystavit, na základě jaké smlouvy. Takto vystavené faktury manželovi předala či zaslal e-mailem, on je zasílal dál. V roce 2018 jí byla sdělena e-mailová adresa na [Společnost F], kam faktury posílala na všechny 3 pány ([Spoluobžalovaný D] [Spoluobžalovaný C], [Spoluobžalovaný B]) a zase v kopii na manžela. Vystavené faktury manžel vždy zkontroloval. Pokud jde o dodavatele, z těchto si obžalovaná vzpomněla na společnosti CNC, Europlakát, Bigmedia a [SPOLEČNOST D], tento konkrétně dodával poradenství apod. Tyto faktury, jak uvedla pouze zkontrolovala po formální stránce, manžel je odsouhlasil jako správné a obžalovaná je zaevidovala. Faktury od spol. [SPOLEČNOST D] manžel obdržel e-mailem nebo mu byly fyzicky předány. Většina jich byla hrazena bezhotovostně, někdy i v hotovosti, což řešil manžel sám. Fakt, že se tato společnost zabývala prodejem dětského zboží a jim fakturovala za reklamní poradenství, nijak neřešila, protože obž. [Obžalovaný A] s nimi pořád o něčem jednal. Faktury od spol. [SPOLEČNOST B] či [SPOLEČNOST E] v inkriminované době neevidovala.
49. Do náplně její činnosti patřila také obsluha bankovních účtů společností obž. [Obžalovaný A], kdy především měla kontrolovat úhrady ze strany odběratelů a stavy účtů. K účtům jí náleželo dispoziční oprávnění. Předkládala mu pravidelně přehledy, co je k zaplacení, co není k zaplacení, jak na tom každá jeho společnost je a on pak rozhodoval, co, kdy a jak má zaplatit. Sama v bance nikdy nejednala. Pokud jde o hotovost, s touto vůbec nepracovala. Nevybavuje si, že by manželem přinesenou finanční hotovost vkládala na účet.
50. Dále uvedla, že všechny doklady, které během měsíce obdržela, zaevidovala do svého seznamu a souhrnně jednou měsíčně je zasílala e-mailem externí účetní společnosti vč. výpisů z účtů. Jednalo se o manžele [Svědék G s manželkou], kterým někdy při cestě do Prahy, vložila doklady do schránky. Sama nikdy účetní činnost nevykonávala. K vystavení faktury užívala v roce 2016 účetní program Pohoda, poté Abra, kde rovněž vedla evidenci dokladů. Kontrolní hlášení vyhotovovali účetní.
51. Obžalovaná dále k jednotlivým společnostem uvedla, že ve společnosti [Společnost A] byla zaměstnaná na základě pracovní smlouvy od xxx do xxx. Pro společnost [Společnost C] pracovala na dohodu o provedení práce od xxx do xxx. Pro společnost [Společnost J] pracovala v pracovním poměru od xxx do xxx a od xxx tam pracuje dosud. Pro společnost xxx xxx pracuje na dohodu o provedení práce. Dále byla do xxx zaměstnána u společnosti [SPOLEČNOST B], když ji vlastnil manžel. Od té doby o této společnosti jí není nic známo. O společnosti [Společnost E] se dozvěděla až v rámci domovní prohlídky v této věci. Společnost [SPOLEČNOST F] zná, neboť jí vystavovala faktury na základě objednávek. Osobně obžalované [Spoluobžalovaný D], [Spoluobžalovaný B] a [Spoluobžalovaný C] nezná, obž. [Spoluobžalovaný D] zahlédla na golfových turnajích, jichž se zúčastnila s manželem. S obž. [Spoluobžalovaný C] si možná vyměnila nějaké dva, tři e-maily, když poslala nějakou fakturu. Snad ohledně jejich společného DOZP. [Obžalovaný D] nikdy neviděla, shodně tak [Obžalovaná E]. Manželé [Obžalovaný B a Obžalovaná

C] zná, [Obžalovaný B] byl obchodní partner manžela, vystupoval za spol. [SPOLEČNOST D], která obchodovala s kočárky. Párkrát se potkali s manželi [Obžalovaný B a Obžalovaná C] na společenských akcích třeba v Xxx xxx či se při cestě zastavili u nich, avšak obžalovaná do obchodních záležitostí nevstupovala, s obž. [Obžalovaná C] řešily děti, ví, že měla se spol. [SPOLEČNOST D] také něco společného. Dále dodala, že manželům [Obžalovaný B a Obžalovaná C] s manželem v květnu 2018 půjčovaly finanční prostředky ve výši asi 5 mil. Kč, kdy o tomto byl vyhotoven notářský zápis. Zda byly peníze předány v hotovosti či bezhotovostně, obžalovaná neví. Dle tvrzení manžela měla být půjčka hotovostně již uhrazena. Dodala, že s manželem mají úspory a doma běžně měli v dané době hotovost v řádu milionů korun. Obžalovaná dodala, že s manželem měli a nadále mají majetek ve společném jmění manželů.

52. Obžalovaná se dále vyjádřila k jednotlivým bodům obžaloby, kdy uvedla, že pokud jde o tvrzení ohledně jí vystavených faktur za spol. [Společnost A], a to bod bodem 31 až 33 obžaloby, tak v té době již ve spol. [Společnost A] nepracovala. Dále poukázala na chyby, které dle jejího názoru jsou v obžalobě uvedeny, jako zdvojeně uvedené faktury, chybná čísla jednotlivých faktur, chyby v částkách uvedených k fakturám, chyby v součtech atd. Dále se obžalovaná, uvedeno ve stručnosti, vyjadřovala k jednotlivým bodům obžaloby, kdy v podstatě uvedla, že se může vyjádřit toliko k fakturám, které vystavovala v inkriminovaném období za společnosti obž. [Obžalovaný A]. K fakturám, jež těmto dle obžaloby měly předcházet se nemohla vyjádřit, neboť s danými společnostmi neměla nic společného. V rámci své výpovědi obžalovaná postupovala tak, že k bodu 1.3. obžaloby uvedla, že faktura č. xxx ve výši 3 044 014 Kč byla uhrazena dne 26.4.2016. Vystavila ji na základě předložených a podepsaných objednávek mezi spol. [Společnost K] a [SPOLEČNOST F], kterou obdržela od manžela. Text na faktuře - „fakturujeme vám za kampaň MMR u vydavatelství CNC“. Jednalo se o 3 objednávky pro kampaň. Print kampaň ve výši 800 000 Kč a probíhala inzerce v Deníku Blesk ve dnech 14.1., 18.1. a 25.1.2016. Inzerce v Blesk magazínu ve dnech 22.1 a 29.1.2016. Součástí toho byla online kampaň ve výši 2 099 500 Kč na serverech blesk.cz, auto.cz, isport.cz, prozenyblesk.cz, ahaonline.cz, extra.cz. Kampaň ve výši 144 514 Kč byla původně plánovaná na prosinec 2015, ale byla přesunutá, to byl ten zbytek, bylo to v Blesk magazínu. V dané kampani je podepsaná objednávka mezi [Společnost K] a CNC, ke kterým po plnění dorazily faktury od CNC ve výši odpovídajících faktur. Plně to sedí na korunu, je to vše doloženo již ve spise, protože to dokládá obž. [Obžalovaný A] a dokládalo se i potvrzení od CNC. Print kampaň, která byla ve výši 695 772 Kč, inzerce v deníku Blesk, Blesk magazín, odpovídá přesně v ty dny, co bylo objednáno a plnění se uskutečnilo. Přijatá faktura k tomu od CNC měla číslo xxx, ve výši 695 772 Kč, což odpovídalo tomu, co u nich objednali. Online kampaň ve výši 1 500 450 Kč na serverech, které všechny proběhly a přijatá faktura k tomu od CNC má číslo xxx Kč ve výši 1 500 450 Kč tak, jak zněla objednávka. Kampaň, která byla z prosince a proběhla až v lednu ve výši 82 702 Kč, byla k tomu přijatá faktura od spol. CNC xxx ve výši 82 702 Kč. Odmítá, že by v tomto případě vědomě vystavila fiktivní doklad. Fakturu pod bodem 1.2. obžaloby č. xxx ve výši 1 500 000 Kč bez DPH, DUZP leden, obdržela k administrativnímu zpracování od svého manžela za účelem provedení zaevidování těchto faktur a potom na základě pokynu došlo k platbě. Obdržená faktura byla manželem prohlášena za zkontrolovanou, že je v pořádku, dále se s ní nezabývala. Provedla u ní formální kontrolu v textu na faktuře. Takto obžalovaná pokračovala výpovědí ke všem bodům obžaloby, jež jí jsou kladeny za vinu, tedy podrobně vypověděla k podkladům, na základě nichž dotčené faktury [Společnost F] vystavila.
53. Z výpovědi **svědkyně [Svědkyně C]** soud zjistil, že v období roku xxx do května xxx pracovala ve společnosti [SPOLEČNOST D] jako xxx, přičemž předmětem obchodní činnosti společnosti byl prodej kočárků a dětského zboží. Její náplní bylo dle přijatých objednávek z e-shopu vystavovat faktury, které podepsala a předala skladníkům a řidiči. Při přijetí zboží dle přijatých faktur nastavovala ceny a zadávala skladovou evidenci. Svědkyně dodala, že daňové doklady – faktury

nevystavovala a nepřijímala jen na dětské zboží, ale i na průzkum trhu, monitoring, vyjednávání možnosti reklamy s TV Prima a NOVA. K vystavení faktury na posledně jmenovaný předmět plnění dostala pokyn od obž. [Obžalovaný A] a to prostřednictvím telefonu či e-mailu nebo ji tento pokyn dal obž. [Obžalovaný B]. Tento ji rovněž uvedl, necht' se řídit údaji sdělenými obž. [Obžalovaný A], někdy po jeho telefonátu fakturu opravovala. Byla jí vždy sdělena částka, a to i statisícová, a předmět faktury, bez jakýchkoli podkladů. Faktury dle svědkyně byly vystavovány i za jiné společnosti, než jen za spol. [SPOLEČNOST D], každý měsíc se názvy společností opakovaly. Svědkyně si vybavila spol. [Společnost E] a [SPOLEČNOST B], jejímž jménem byly faktury vystavovány, připustila, že mohla spol. [SPOLEČNOST D] fakturovat i těmto společností. Jaký byl předmět jejich obchodní činnosti, nezjist'ovala. Dále svědkyni byly povědomé názvy společnosti [Společnost A], [Společnost F]. Takto vystavené faktury vytiskla a předala obž. [Obžalovaný B] či zaslala e-mailem obž. [Obžalovaný A], někdy i tyto faktury podepsala. Většinou se jednalo o data vystavení na konci měsíce, když se uzavíralo DPH. Doplnila, že nezaregistrovala, že by se někdo ve společnosti věnoval činnosti, jež byla předmětem této fakturace. Dodala, že s obž. [Obžalovaná C] tuto fakturaci neřešila, neví, že by ani tomuto byla přítomna. S penězi nenakládala, tržby denně přebíral obž. [Obžalovaný B].

54. Prodejní prostor, kanceláře administrativy, kancelář obž. [Obžalovaný B] na sebe navazovaly, sklady byly v jednom areálu s obchodem. Pokud jde o personální vybavení společnosti, tak tam pracovaly dvě prodavačky, dva skladníci, řidič a dvě ženy byly v kanceláři. Jako svého nadřízeného vnímala svědkyně obž. [Obžalovaný B], obž. [Obžalovaná C] do firmy pouze občas docházela, neboť v té době byla na mateřské dovolené. Zejména objednávala zboží a věnovala se e-shopu.
55. Z obžalovaných zná svědkyně dále [Obžalovaný D], který navštěvoval obž. [Obžalovaný B] v kanceláři společnosti a to nepravidelně, někdy 2x týdně, někdy až po měsíci. Zda byl jednatelem nějaké společnosti svědkyně neví, věnoval se prodeji ovoce a zeleniny. Ostatní obžalované nezná.
56. Z výpovědi **svědkyně [Svědkyně T]** soud zjistil, že v inkriminované době cca do roku xxx brigádně pracovala ve spol. [SPOLEČNOST D] a to 2-3 dny v týdnu. Předmětem činnosti společnosti byl velkoobchod a maloobchod s dětským zbožím. O jiné činnosti svědkyně neví. Jako administrativní pracovník vyřizovala objednávky, komunikovala se zákazníky a vystavovala faktury. Kanceláře, prodejna a sklad byl v jednom prostoru. Ve vedlejší budově byl ještě větší sklad, kde bylo rovněž složeno zboží společnosti. Zda tam bylo i jiné zboží netuší. Celkem v tu dobu ve společnosti pracovaly dvě prodavačky, skladník, řidič a dvě administrativní pracovnice. Jako nadřízeného vnímala obž. [Obžalovaný B], vedl maloobchod i velkoobchod, obž. [Obžalovaná C] prostory navštěvovala ojedinele. Denní tržba byla odevzdávána obž. [Obžalovaný B], sama s penězi nijak nedisponovala, k účtům přístup neměla.
57. Pokud jde o vystavování faktur, ty svědkyně vyhotovila na základě objednávek z internetového obchodu. Jeden výtisk ponechala v kanceláři, druhý zasílala se zbožím zákazníkovi, event. e-mailem. Připustila, že nějakou fakturu zasílala i obž. [Obžalovaný A]. Rovněž byla činěna fakturace za reklamu. Obchodní partnery společnosti si nevybavila, k dotazu si vybavila spol. [SPOLEČNOST B] a [Společnost A]. Svědkyně tyto spojovala s fakturací, jejíž předmětem byla reklama. Informace k vystavení takové faktury vč. údajů dostala od obž. [Obžalovaný B]. K předloženým fakturám na č.l. 6273 a 6274 vystavenými svědkyní na [Společnost F] a ji podepsanými uvedla, že si již s odstupem času na tyto nevzpomíná. Uvedla, že z internetového obchodu objednávka na prodej spotů na TV Nova určitě nepřišla. Zřejmě to vycházelo z doručeného e-mailu či pokynu obž. [Obžalovaný B], který ji údaje do faktury nadiktoval, viz mail na č.l. 6274. Z obžalovaných je jí povědomé jméno [Obžalovaný A] a to z nějaké akce, [Obžalovaný D] zná z dětství, prodává zeleninu a ovoce, navštěvoval obž. [Obžalovaný B] v prodejně, asi jednou za čtrnáct dní.

58. Z výpovědi **svědkyně [Svědkyně P]** soud zjistil, že někdy v období roku xxx docházela po dobu 4 měsíců do spol. [SPOLEČNOST D], aby se zaučila jako xxx, avšak k uzavření pracovní smlouvy nedošlo. Společnost provozovala obchod s kočárky a dětským zbožím, u něho byla i kancelář administrativy a kancelář vedoucího. Společně s ní v kanceláři byla svědkyně [Svědkyně T], tato se věnovala fakturaci z e-shopu. Přístup k bankovním účtům neměla.
59. Pokud jde o předmět fakturace, ten se týkal dětského zboží a nějaké reklamy. Faktury za dětské zboží vystavovala na základě e-mailových objednávek. Ohledně faktur na reklamu, ty vystavovala z pokynu obž. [Obžalovaný B], kterého vnímala jako vedoucího. Svědkyně uvedla, že podklad pro faktury za reklamu neřešila, nezajímala se, kde se vyrábí, prostě vystavila fakturu s údaji včetně částky, které ji obž. [Obžalovaný B] uvedl. Jakého obchodního partnera se tyto faktury týkaly, si svědkyně nevybavila. Po předložení listiny na č.l. 2235-2237, kdy se jedná o faktury vystavené společností [SPOLEČNOST D] s předmětem plnění vyjednávání nákupu spotů na TV NOVA, svědkyně uvedla, že se jedná o její podpis, blíže si nepamatuje. Po předložení e-mailové komunikace na č.l. 2238 připustila, že takto vystavené faktury zasílala mailem z pokynu obžalovaného
60. Z obžalovaných zná pouze obž. [Obžalovaná C], jako manželku pana vedoucího, nevnímala ji jako osobu zajišťující chod společnosti, obžalovaného [Obžalovaný D], který chodil za obž. [Obžalovaný B] na kávu.
61. Z výpovědi **svědka [Svědka B]** soud zjistil, že v inkriminované době pracoval jako xxx xxx spol. [SPOLEČNOST D], jež se zabývala prodejem kočárků a doplňků, nadřízeným byl obž. [Obžalovaný B], zastupoval spol. [SPOLEČNOST D]. Jeho náplní byl kontakt se zákazníky, rozvoz zboží. Před tím pro obž. [Obžalovaný B] pracoval na shodné pozici ve spol. VYDEKO. Svědek se dále vyjádřil k prostorám užívaných společností [SPOLEČNOST D] a to shodně jako svědkyně [Svědkyně C], [Svědkyně P] a [Svědkyně O]. Doplnil, že skladový prostor pro zboží společnosti se nacházel ve vedlejší hale, měřil cca 200 m², jednalo se o pronajaté prostory. Svědek dále uvedl, že v rámci své pracovní činnosti přijímal oproti fakturám za dodané zboží finanční prostředky, pokud zákazníci platili hotově. Denně je předával obž. [Obžalovaný B].
62. Z obžalovaných zná svědek [Obžalovaný A] a jeho manželku, s nimiž se setkal při příležitosti oslavy výročí spol. [SPOLEČNOST D], kam je obž. [Obžalovaný B] pozval. Obžalovaného [Obžalovaný A] vnímal jako kamaráda nikoli jako obchodního partnera obž. [Obžalovaný B]. Poté ještě potkal asi 2x obž. [Obžalovaný A] při jeho návštěvě v obchodě spol. [SPOLEČNOST D] v Xxx xxx. Svědek neví, zda se společnost [SPOLEČNOST D] zabývala reklamní činností, školením atd., neví, že by obž. [Obžalovaný B] někoho školil. Dále uvedl, že zná obž. [Obžalovaný D], jako kamaráda obž. [Obžalovaný B]. Často docházel za obžalovaným na kávu, mohlo to být i 2x týdně. Obž. [Obžalovaný D] jistě nebyl obchodní partner společnosti, zabýval se prodejem zeleniny. Pochybuje o tom, že by obž. [Obžalovaný D] zabýval reklamní činností, nikdy se o tom ani nebavily, jen o obchodu se zeleninou. Svědek byl i přítomen předání peněz obž. [Obžalovaný D] ze strany obž. [Obžalovaný B], jednalo se dle svědka o zálohu na zeleninu.
63. Z výpovědi **svědkyně [Svědkyně A]** soud zjistil, že v roce od xxx do xxx pracovala ve spol. [SPOLEČNOST D] zabývající se prodejem dětského zboží, a to jako xxxx. Nadřízenými osobami byly manželé [Obžalovaný B a Obžalovaná C], společnost řídil obž. [Obžalovaný B], byť personálně se společností spojen nebyl, obž. [Obžalovaná C] jako statutární orgán podepisovala dokumenty. Ze své pozice rovněž vystavovala faktury dle internetových objednávek. K prostorám užívaných společností a k reklamní činnosti svědkyně vypověděla shodně jako ostatní svědci s vazbou na spol. [SPOLEČNOST D]. Z obžalovaných zná dále obž. [Obžalovaný A], který se účastnil akce pořádané spol. [SPOLEČNOST D], bylo patrné, že jsou kamarádi. K obž.

[Obžalovaný D] uvedla, že tento docházel za obž. [Obžalovaný B] 2-3x týdně na kávu, ví z doslechu, že dříve spolu měli nějaké obchody. Také se říkalo, že v tom roce 2018 k němu chodí obž. [Obžalovaný D] pro peníze. Předání peněz sama nezaregistrovala. Dále svědkyně uvedla, že společnost [Společnost A] má spojení s obž. [Obžalovaný A], spol. [SPOLEČNOST B] s obž. [Obžalovaný D], ale je možné, že se to týká až období po zahájení tohoto řízení. Svědkyně doplnila, že životní úroveň manželů [Obžalovaný B a Obžalovaná C] byla slušná, např. při porovnání užívaných vozidel. To, že ve společnosti není něco úplně v pořádku dle svědkyně bylo zřejmé, pokud se porovná obrát společnosti a náklady na pronájem, zaměstnance atd., avšak nezajímala se, kde [Obžalovaný B a Obžalovaná C] peníze berou.

64. **Svěddek [Svěddek D]** před soudem uvedl, že z obžalovaných zná toliko manželé obž. [Obžalovaný B a Obžalovaná C] a obž. [Obžalovaný D]. Obžalovanému [Obžalovaný B] pronajímal od roku 2012 prostory v bývalém areálu xxx v Xxx xxx, jehož je vlastníkem. Doplnil, že některé prostory pronajímal obž. [Obžalovaný B] jako fyzické osobě, některé spol. [SPOLEČNOST D] a to i v období roku 2016-2018, kdy se jednalo o prostory prodejny a skladů. Spol. [SPOLEČNOST D] se zabývala prodejem dětských potřeb, kočárků a hraček. Pokud jde o možnosti podnájmu, tak byť smlouva hovoří o písemném souhlasu, svědkovi postačovalo ústní oznámení, ale především je pro něho důležité placení nájemného řádně a včas, které je hrazeno hotovostně. Zda v inkriminovaném období došlo k podnájmu daných prostor si svědek již nepamatuje, ale domnívá se, že tam podnájem byl.
65. Pokud jde o obž. [Obžalovaný D] je mu známo, že navštěvoval obž. [Obžalovaný B] v jeho provozovně, byl mu i představen. Zabýval se snad rozvozem zeleniny. Vyjma společnosti [SPOLEČNOST D] svědek žádnou ze zájmových společností nezná.
66. Z výpovědi **svědkyně [Svědkyně O]** soud zjistil, že v roce xxx byla zaměstnána ve společnosti xxx s.r.o., což byla firma zabývající se účetnictvím pro s.r.o., pro fyzické osoby. Ze společností vyskytujících se v tomto řízení jsou svědkyni známy společnosti [SPOLEČNOST B], [SPOLEČNOST D] [Společnost A] a [Společnost F]. Společnost [Společnost H] si svědkyně nevybavila. Pokud jde o spol. [SPOLEČNOST D], tak tato byla klientem společnosti xxx, a tuto společnost svědkyně účtovala. Společnost byla měsíčním plátcem DPH. Ostatní společnosti byly obchodní partneři spol. [SPOLEČNOST D] a svědkyně účtovala od nich přijaté faktury, neboť se jednalo o dodavatele nějakých služeb, asi reklamy. Dle svědkyně je možné, že i samy reklamu prodávala. Ze smlouvy uzavřené mezi účetní firmou a [SPOLEČNOST D]EM vyplývalo, že si klient za správnost dokladů zodpovídá sám, činností svědkyně bylo jen zaúčtovat dodané doklady. Doklady většinou vozil majitel účetní společnosti, který je přivezl od klienta. V daném případě se jednalo o přijaté, vystavené faktury, bankovní výpisy a pokladní doklady. Tyto v dané společnosti připravovala svědkyně [Svědkyně T], byly spolu v častém kontaktu. Pokud obž. [Obžalovaný B] odsouhlasil daňové přiznání a kontrolní hlášení, zasílali to datovou schránkou na finanční úřad. Plnou moc udělenou obžalovanou [Obžalovaná C] pro manžela si nevybavila. S ní byla konzultována vždy účetní závěrka. Svědkyně dále uvedla, že nákladové položky týkající se reklamní činnosti si nevybavila. Předmětem činnosti spol. [SPOLEČNOST D] byl dle svědkyně nákup a prodej dětského zboží, xxx představenstva byla obž. [Obžalovaná C]. Komunikace probíhala i s obž. [Obžalovaný B], neboť obžalovaná byla na mateřské dovolené. Ostatní obžalované nezná.
67. Z výpovědi **svědkyně [Svědkyně EE]** soud zjistil, že v letech xxx pracovala ve společnosti xxx jako xxx. Z obžalovaných zná pouze [Obžalovaný D], jedná se o klienta, jehož společnost [SPOLEČNOST B] svědkyně účtovala. Dle systému Ares ověřila, že se jedná o jednatele dané společnosti, která se zabývala dle dokladů reklamní činností, někde byly účtovány i provize, poradenské služby a školení řízení podniku. Účetních dokladů účtovala skutečně málo, jednalo se o vystavené a přijaté faktury a někdy pokladní doklady, náklady např. na telefon či pronájem

prostor, tam určitě nebyly. Výpisy z bankovního účtu ji předávány nebyly. Po celou dobu stav pokladny a bankovního účtu jako účetní neznala. Společnost byla měsíční plátce DPH. Doklady nosil obžalovaný osobně. Jako odběratel i dodavatel vystupovala na dokladech spol. [SPOLEČNOST D], přičemž částky byly fakturované ve velkých objemech, myšleno v miliónech Kč. Rovněž si svědkyně vybavila společnosti IOS. S ohledem na výši fakturovaných částek žádala svědkyně při zpracování DPH po obž. [Obžalovaný D] smlouvy týkající se daného plnění, které ji přislíbil, avšak nikdy žádnou nepředložil. Svědkyně dále uvedla, že z daňových dokladů bylo patrné, že jedna společnost fakturovala [SPOLEČNOST B] a to shodné plnění [SPOLEČNOST B] fakturovala dál. Svědkyně uvedla, že se ji takovéto vystavování faktur na shodné plnění jeví jako přesouvání nákladů, optimalizace nákladů či vyrovnání DPH.

68. Na základě zúčtovaných dokladů vznikla spol. [SPOLEČNOST B] daňová povinnost, musela platit DPH, což řešil jednatel. Vzhledem k výsledkům daňových přiznání byla společnost zisková. Společnost [SPOLEČNOST B] žádné zaměstnance neměla.
69. Zda v průběhu spolupráce došlo ke změně v osobě jednatele si svědkyně nevybavuje. Poté dodala, že obž. [Obžalovaný D] nosil doklady i v době jednatelství obž. [Obžalovaná E]. S touto byla v kontaktu při zjišťování přístupu k datovým schránkám, aby mohla zaslat daňové přiznání k DPH. Svědkyně dále uvedla, že obžalovaný jako člověk působící v reklamě určitě nevypadal, s ohledem na to, že žádal o zpracování daňového přiznání jako OSVČ, věděla, že prodává zeleninu.
70. Z výpovědi **svědka [Svědka G]** soud zjistil, že v inkriminované době byl zaměstnanec spol. xxx, která zpracovává účetnictví, jak pro fyzické, tak i právnické osoby. Co se týče spol. [SPOLEČNOST B], spol. [Společnost A] a spol. [Společnost C] tyto byly jednu dobu klienty svědka, spol. [Společnost J] je jeho klientem dosud. Za jmenované společnosti jednal obž. [Obžalovaný A], přičemž obchodní činností společností byl většinou nákup např. mediálního prostoru, prodeje nebo marketingové akce. Ohledně dodávání dokladů svědek uvedl, že je zasílali elektronickou cestou či byly osobně předávány či vkládány do schránky. Emailová komunikace probíhala převážně s obž. [Obžalovaný A], někdy s obž. [Spoluobžalovaná A].
71. Svědek dodal, že za samotné plnění uvedené na faktuře si většinou zodpovídá statutární orgán, tzn., že pro jeho práci nemusí mít fakturu napárovanou na smlouvu. Tím, že od roku 2016 je párování kontrolního hlášení, tak by nemělo dojít k chybě, protože jedna strana zaúčtuje vydanou fakturu, protistrana musí zaúčtovat, že ji přijala, kontrolním hlášením se to spáruje. Všechny uvedené společnosti byly měsíčními plátcí DPH, zpracovávali jim daňová přiznání. Obdržené doklady se zpracují do daňového přiznání, kontrolního hlášení, eventuálně souhrnného hlášení, a to se odesílá datovou schránkou, ale pod jménem účetní společnosti jako pod pověřenou osobou. Společnost pak dostává podklady, že má zaplatit.
72. Z obchodních partnerů daných společností si svědek vybavil spol. Czech News. Z obžalovaných mu jsou povědomé jména [Obžalovaný B a Obžalovaná C] a ze společností [SPOLEČNOST D] jako dodavatel či odběratel. Shodně [Společnost F] jako obchodní partner společnosti vztahující se k obž. [Obžalovaný A].
73. Z výpovědi **svědkyně [Svědkyně R]** soud zjistil, že v inkriminovaném období podnikala jako OSVČ xxx. Jednatelkou a majitelkou společnosti [Společnost C] se stala s ohledem na to, že v roce 2017 sháněla solventní společnost s historií, a to pro účely podnikání ve výstavbě čistíren odpadních vod a bioplynové stanice. Při nějaké příležitosti se seznámila s obž. [Obžalovaný A], který ji firmu prodal. V té době ji bylo známo, že společnost se zabývá reklamní činností, byla funkční a její aktivity v této oblasti v podstatě dobíhaly, tak se s obžalovaným domluvili, že po dobu několika měsíců bude vykonávat funkci výkonného ředitele a bude vést veškeré tyto aktivity bez

její iniciativy, neboť sama této obchodní činnosti nerozuměla. Veškeré zisky z této činnosti si obžalovaný dle domluvy nechával. Domnívá se, že mu byla udělena plná moc. Domluva zněla tak, že po ukončení rozjednaných projektů obžalovaný skončí na pozici ředitele a svědkyně již sama bude spravovat své projekty týkající se xxx. K tomu však nedošlo, neboť v průběhu doby obžalovaného zatkla policie a svědkyně nechtěla být s touto společností spojena, tak ji prodala. Po celou dobu, kdy ve společnosti svědkyně působila vedla účetnictví původní účetní společnosti, svědkyni účetnictví předáno nebylo. Rovněž na ni nebylo převedeno dispoziční právo k účtu, nenavštívila ani sídlo společnosti. Zda byla společnost zisková rovněž nezjišťovala. Sama se o podání daňového příznání v době působení obž. [Obžalovaný A] nezajímala, vše řešila daná účetní společnost. S jistotou v dané době jako jednatelka podepisovala smlouvy, které obžalovaný za společnost v té době ještě řešil, důvěřovala mu. Jednalo se o nějakou spoty pro TV Prima, více si nepamatuje, nezajímala se o to.

74. Z výpovědi svědka **[Svěděk CC]** soud zjistil, že pracuje ve společnosti [Společnost H], xxx xxx. Předmětem podnikání společnosti je ofsetový tisk, grafické zpracování tiskovin a marketingové služby společně s reklamními. Z obžalovaných zná [Obžalovaný A], [Obžalovaný B], [Spoluobžalovaný B] od vidění a [Spoluobžalovaný D]. Spolupráce s obž. [Obžalovaný A] byla v historii, podzim 2016, přes společnost [Společnost G], s níž spolupracují do současnosti. Dále obchodují se společností [Společnost A], kdy spolupráce probíhala v oblasti zajištění reklamy pro společnost svědka, a naopak pro [Společnost K] dělali zpracování marketingových zakázek, reklamních a tiskových služeb. Pro společnost [Společnost D], prostřednictvím obž. [Obžalovaný A], realizovali zakázku na návrh marketingové kampaně pro společnost Walmart, kterou zajišťovala společnost [Společnost F], na které pracovali společně se svědkem [Svěděk Z] za spol. [Společnost I]. Pro společnost [Společnost F] historicky tiskli tiskoviny. Důvod, proč spolupracovali se spol. [Společnost D] a ne přímo s obž. [Obžalovaný A] byl dle svědka takový, že obž. [Obžalovaný A] byl s obž. [Obžalovaný B] dlouhodobě domluven na spolupráci. Zakázka se skládala z více částí. Jedna byla školení zaměstnanců, to zpracovával svědek [Svěděk DD], který je zaměstnanec společnosti. Další část se zpracovávala společně, kdy 95% z toho zpracovával svědek [Svěděk DD], ve spolupráci se svědkem [Svěděk Z]. Předmětem smlouvy byl návrh plánování kampaní na TV Prima a TV Nova. Svědek [Svěděk Z] dělal samostatně především plánování a umístění spotů v konkrétních časech, pořadech pro konkrétní produkty, jednalo se o zpracování dat. Svědek [Svěděk Z] na tom pracoval zhruba z 60% a ze 40% společnost svědka. Část úhrad za služby probíhala přes účet, žádná nebyla v hotovosti. Zbylé částky byly započítávány klasickým zápočtem vzájemných přijatých a vydaných faktur. Za společnost [Společnost D] bylo hrazeno částečně převodem na účet, zbylou částku ve výši 2-3 mil. Kč, která nebyla uhrazena, následně převzala společnost [Společnost A] jako převzetí závazku a byla společností [Společnost A] rovněž uhrazena v plné výši.
75. Svědek dále uvedl, že vzájemné obchody se týkaly toho, že jeho společnost potřebovala zpropagovat projekt 123print, což jsou internetové stránky, prostřednictvím nichž si lidé mohou vyrobit fotoknihy, fotokalendáře, fotoobrazy a proto oslovil obž. [Obžalovaný A]. Nabídl řadu možností, avšak cena, kterou sdělil, byla pro svědka nepřijatelná z hlediska její výše. Z jeho strany přišla nabídka, že jim může dohodit řadu zakázek, na které nemá čas a by je byli schopni zpracovat. Tento krok společnosti přinesl zákazníky a vydělali podobnou částku, co by stála reklama. Svědek se dále vyjádřil k prostorám užívaným společností [Společnost H] a o dalších zakázkách, jež společnost pro spol. [Společnost A] dále vyřizovala.
76. Z výpovědi svědka **[Svěděk DD]** soud zjistil, že v roce xxx pracoval ve společnosti [Společnost H], přičemž již 20 let pracuje xxx. V rámci společnosti [Společnost H] má na starosti marketing a projektové řízení služeb, které se objednávají přes internet. Jedná se o projekt 123print, který cílí na koncové zákazníky, kdy si přes internet objednávají fotoknihy, fotoobrazy atd. a dále projekt

idigi tisk, kdy přes internet - společnosti, zákazník, nebo b2b (firma – firma) může objednávat tiskoviny jak maloformátového digitálního tisku, tak velkoformátového tisku online.

77. Svědek dále uvedl, že z obžalovaných zná [Obžalovaný A], se kterým od konce roku 2016 a v roce 2017 řešil několik projektů jak pro jejich společnost, tak pro společnost obž. [Obžalovaný A] a v historii se potkal asi 2x s [Spoluobžalovaný D] na golfovém turnaji. Ostatní obžalované nezná. V rámci spolupráce s obž. [Obžalovaný A], tento jednal za spol. [Společnost A], kdy pro společnost [Společnost H] zajišťoval reklamní plnění, o němž byla pořízena fotodokumentace či jiný záznam. Spol. [Společnost H] naopak zpracovávala různá plnění v oblasti marketingu. Realizovali reklamní kampaně, které byly zaměřeny na televizní vysílání Prima TV, kde formou outdoor kampaní připravovali jednotlivé kampaně na seriálovou tvorbu, dále řešili kampaň pro Top 09, pro spol. Walmark, kdy se jednalo o zpracování podkladů k nákupu mediálního vysílacího času, který byl zaměřen na potravinové doplňky společnosti Walmark, s tím, že primární část kampaně byla zaměřena na TV spoty a dále na outdoor reklamu, která je umístěna ve městech typu billboardy apod. Vysílací čas finálně nakupovala [Společnost F], v rámci prezentací tam bylo její logo. Dále svědek uvedl, že vzhledem k velké složitosti televizního formátu a televizního vysílání jako takového, tak tuto část nebyli schopni zrealizovat sami, proto obžalovanému [Obžalovaný A] sdělili, že není problém z jejich strany připravit marketingový mix a outdoor reklamu, ale co se týká přímo nákupu vysílacího času a těch velmi složitých a nákladných procesů, které jsou se spotovými kampaněmi spojené, tak s tím tu zkušenost nemají, proto jim byl obžalovaným doporučen svědek [Svědka Z] se spol. [Společnost I]. Jeho podíl na zakázce byl dle svědka zhruba 85%. Svědek v rámci této kampaně zpracovával některé dílčí podklady sám, či je dostával od svědka [Svědka Z]. Značná část úhrad za plnění mezi probíhala vzájemným zápočtem, na čemž byli s obž. [Obžalovaný A] domluveni. Svědek dále uvedl, že nezaregistroval, že by spol. [SPOLEČNOST D] byla jejich obchodním partnerem, ale fakturacím se nevěnoval.
78. Z výpovědi **svědka [Svědka NN]** soud zjistil, že z obžalovaných nezná nikoho, žádnou ze společností uvedených v obžalobě rovněž ne. K dotazu soudu uvedl, že byl krátce jednatelem společností xxx, která sídlila v xxx. Jednatelem se stal z důvodu oslovení pana [Osoba B], s nímž dříve sloužil na vojně. Před tím jako statutární orgán nikde nepůsobil. Předmětem obchodní činnosti této společnosti bylo střežení různých zařízení, přičemž svědek zajišťoval lidi, jež střežení vykonávali. Rovněž z pokynu pana [Osoba B], jehož považoval svědek za vedoucího, vyhledávali dlužníky, resp. jejich majetky. S panem [Osoba B] se setkávali cca jedenkrát týdně, kdy jej svědek informoval o vykonané práci. Jako jednatel účetnictví společnosti neřešil, nevystavoval faktury, vyhotovoval pouze výkaz hodin. O tom, že by se společnost zabývala reklamou, svědek neví. Vzhledem k tomu, že společnost nebyla moc úspěšná a svědek měl dlouhodobě zdravotní problémy, funkci ukončil. Jednatelem se snad stal pan [jméno][příjmení].
79. Z výpovědi **svědkyně [Svědkyně MM]** soud zjistil, že z obžalovaných je jí znám dle jména jen [Obžalovaný D], má jej spojeného se společností. Po náhledu do telefonu má rovněž uložen kontakt „[Obžalovaný D]“, ale není si jistá, kdo to je. Svědkyně v letech xxx působila ve společnosti jejího otce [Osoba B] a to ve spol. xxx a [Společnost E]. Posledně jmenovaná společnost byla xxx, zabývala se zajišťováním xxx. Jednalo se o objekty v xxx a asi v xxx, neboť tam otec působil. Svědkyně doplnila, že otec s jistotou ve společnosti nepůsobí min. 5 let, společnost asi úplně skončila, otec ji prodal. Snad její prodej tehdy inzeroval. Svědkyně dále uvedla, že z 99% se společnost určitě nezabývala reklamou, otec se orientoval na xxx. Účetnictví společnosti vedla paní v xxx xxx.
80. Rovněž je svědkyni povědomé jméno [Svědka NN], ale neumí je blíže zařadit, zda to byl zaměstnanec či někdo jiný. Svědkyně dále uvedla, že v době výkonu funkce jednatele tuto aktivně nevykonávala, společnost vedl otec. Svědkyně dále dodala, že si není vědoma ani toho, že by

v souvislosti se spol. [Společnost E] vyhotovovala nějaké dokumenty zasílané do obchodního rejstříku. Po předložení listin na č.l. 1613 svědkyně uvedla, že se nejedná o její podpis. U následujících listin připustila, že by to její podpis být mohl, je tam otisk jejího razítka. V souvislosti s listinami svědkyně uvádí, že jméno [Svědka LL] jí je povědomé, má jej spojeno se spol. [Společnost E], ale jistě ho nikdy osobně neviděla.

81. Z výpovědi **svědka [Svědka LL]**, jež byl k soudu předveden policejním orgánem, soud zjistil, že tento nejprve po řádném poučení uvedl, že nebude vypovídat, aby nezpůsobil trestní stíhání osobě blízké. Po dotazu soudu upřesnil, že z obžalovaných zná pouze [Obžalovaný D], není s ním v příbuzenském vztahu. Po opětovném poučení uvedl, že využívá svého práva odepřít vypovídat, aby si výpovědí nezpůsobil trestní stíhání sobě, neboť je xxx a neví, co se po něm chce.
82. Z výpovědi **svědka [Svědka Z]** soud zjistil, že je v současné době společníkem spol. [Společnost I] s.r.o., v roce xxx se stal xxx xxx, v roce xxx obchodním xxx a následně v roce xxx xxxx. Společnost [Společnost I] v oblasti reklamního trhu spolupracovala s obž. [Obžalovaný A], kterého znal z doby, kdy od roku 1996 oba pracovali v obchodním oddělení xxx. Předmětem spolupráce byly datové analýzy, kdy data kupoval od spol. xxx, kdy toto považoval za své know how. Dále se jednalo o cenové poradenství, prezentace pro [Společnost F] klientů Walmark, Swiss farma, Moneta, Tescoma, dále dojednávání lepších podmínek pro spol. [SPOLEČNOST F] v TV Prima, školení zaměstnanců [Společnost F], kdy tato společnost byla klientem obž. [Obžalovaný A]. Bylo vyjednáváno i s TV NOVA, ale tam byla dle svědka situace specifická z důvodu zahraničního vedení. Se spol. [SPOLEČNOST F] neměl smluvní vztah, tento měl v roce 2016 se spol. [SPOLEČNOST A], v roce 2017 se spol. xxx a v roce 2018 se společností [Společnost C]. Spol. [SPOLEČNOST A] a [Společnost C] zastupoval obž. [Obžalovaný A], spol. xxx svědek [Svědka CC]. Ta spolupráce pro spol. [Společnost F] a.s. začala vznikat někdy v roce 2015, kdy se jednalo o menší agenturu, v roce 2016-2018 to byla již středně velká agentura. V současné době jde o agenturu, která je respektována všemi konkurenty na daném trhu. Svědek dále uvedl, že při vyjednávání podmínek na TV Prima pro [Společnost F] byl z 99% přítomen svědek, obž. [Obžalovaný A] a xxx xxx, tedy svědci [Svědka U] a [Svědka W]. Pokud se jednání již posunulo k nějakému výsledku, byl přítomen i obž. [Spoluobžalovaný D], aby si podmínky odsouhlasili. Osoby svědků [Svědka U] a [Svědka W] nastoupili na xxx nově, bez osobních vazeb a zkušeností, což v podstatě umožnilo celkovou spolupráci, kdy obž. [Obžalovaný A] měl zkušenosti v dané oblasti a byl zdatný vyjednávač. Při vyjednávání používali argument, že spol. [SPOLEČNOST F] a.s. dávala cca 80% svých peněz TV Prima a pakliže si to Prima chtěla udržet, tak se samozřejmě k této agentuře chovala vstřícněji, než k agentuře, která jim dávala 30% svých peněz. Výsledek spolupráce mezi svědkem a obž. [Obžalovaný A] byl konzultován se [Společnost F] nebo i svědkem [Svědka CC]. Se zástupci [Společnost F] se potkávali v jejich kanceláři či v restauraci, konkrétně s obž. [Spoluobžalovaný D], někdy obž. [Spoluobžalovaný C] a svědkyní [Svědkyně H]. Pro jinou agenturu takto již nevyjednával, naposledy v roce 2016. Svědek dodal, že ani další spolupráci nevyhledával, spolupráce se [Společnost F] extrémně narůstala, takž veškeré příjmy do spol. [Společnost I] pramenily z tohoto zdroje. Svědkovi je známo, že obž. [Obžalovaný A] poskytoval plnění i svědek [Svědka K], ale jeho rozsah nezná.
83. K obžalované [Spoluobžalovaná A] uvedl, že ji zná jako manželku obž. [Obžalovaný A] a pak ví, že vystavovala faktury, které mu [Obžalovaný A] posílal nebo jí posílal faktury, které sám vystavil za spol. [Společnost I]. S obžalovaným [Obžalovaný A] se domlouvali na provizích za mediální poradenství individuálně. Roční fakturace se od roku 2016 až 2018 pohybovaly od 3 do 7 mil. Kč. Poté byla spolupráce s obž. [Obžalovaný A] v důsledku zahájení trestního řízení utlumena, shodně tak utlumil svědek kontakty s TV Prima. Rovněž je mu známo, že [Společnost F] nahradila obž. [Obžalovaný A] panem [Osoba A], který pracoval dříve v xxx. Obž. [Obžalovaný B] viděl asi 3x, obž. [Obžalovaná C] asi 2x na společenské akci. Se společností [SPOLEČNOST D] nikdy

nespolupracoval, byl to obchodní partner obž. [Obžalovaný A]. V jednom případě se snad uskutečnila se zástupcem [SPOLEČNOST D], obž. [Obžalovaný B], konzultace ohledně zpracování dat, ale k žádné obchodní spolupráci ani nedošlo. Zda u toho byl obž. [Obžalovaný A], svědek neví. Obžalované [Spoluobžalovaný D], [Spoluobžalovaný B] a [Spoluobžalovaný C] zná ze spol. [Společnost F] a.s., obž. [Obžalovaná E] a [Obžalovaný D] nezná.

84. **Svědék [Svědék K]** ke své profesní historii uvedl, že byl xxx v mnoha mediálních domech, kdy jmenoval xxx, deník xxx a později nastoupil do skupiny xxx, kde byl xxx a poté xxx. V současné době se zabývá mediálními konzultacemi, školeními a produkcí seriálů, mimo jiné i pro Primu. K obž. [Obžalovaný A] uvedl, že jej zná od roku 1999 jako kolegu z xxx. Spol. [Společnost F] a.s. je mu známa jako mediální agentura, jejímiž akcionáři jsou obž. [Spoluobžalovaný D], [Spoluobžalovaný C] a [Spoluobžalovaný B]. Této společnosti poskytoval různá školení, když na základě svých dřívějších zkušeností znal všechny strategie klientů, ceny klientů, znal konkurenční ceny, viděl, kam se trh vyvíjí, znal objemy. Takže samozřejmě pro kohokoliv, když v roce xxx odešel xxx, tak byl dle svých slov poměrně cenným zdrojem informací. Kontakt s touto společností vzešel z oslovení obž. [Obžalovaný A], kdy s ním začal svědek spolupracovat, neboť obž. [Obžalovaný A] poskytoval služby [Společnost F]. Sám svědek obžalovanému [Obžalovaný A] nic neúčtoval, neměl to po odchodu xxx zapotřebí. Pro svědka bylo výhodnější získávat prostřednictvím obž. [Obžalovaný A] novou klientelu na odběr vína, které v tu dobu prodával. Za své služby pro [Společnost F] obžalovaný [Obžalovaný A] pravděpodobně inkasoval provize. Předmětem jednání tedy bylo získání klientů pro [Společnost F], neboť na trhu se každý rok vypisují desítky tendrů, všechny agentury se jich účastní a snaží se toho klienta získat. Dost často používají externisty, protože nejdůležitější na trhu jsou informace a kontakty, které svědek měl. Odměna se odvíjí od částky, kterou na tom vydělají. Po ukončení působení na xxx svědek na relativně malém trhu znal všechny a všichni znali jeho, a to při existenci 6 velkých agentur, několik malých, je to cca 100 – 120 klientů, kteří jsou schopni investovat v televizi, a televize drtivě rozhoduje o tom, jestli klienta agentura získá nebo ne. A klientům jde fakticky jen o cenu. Náplní jednání je po vyhlášeném tendru shánění informací, vytváření prezentací, strategie, kontrola vnitřní konzistence, kdy jde hlavně o cenu. Svědek ví, že dalším spolupracovníkem obž. [Obžalovaný A] byl svědek [Svědék Z]. Svědek dále podrobně popsal vyjednávání nákupu reklamních spotů v televizi, včetně možnosti získání slev. Dále připustil, že konzultoval i se svědkyní [Svědkyně H], již znal již z působení ve spol. xxx. Za tyto služby rovněž nežádal odměnu, ale docházelo tam k tzv. protiplnění, kdy obž. [Spoluobžalovaný D] od svědka nakupoval pro své klienty na Vánoce víno. Od roku 2020 -2021 svědek [Společnost F] vystavuje faktury za svoje služby, když nadále dochází ke spolupráci na různých projektech.
85. Svědek se dále vyjádřil ke společnostem figurujícím v obžalobě, kdy uvedl, že o spol. [SPOLEČNOST A] slyšel v hovorech mezi obž. [Obžalovaný A] a svědkem [Svědék Z], spol. [SPOLEČNOST B] snad měla smlouvu s TV Prima, je mu znám i název spol. [Společnost J]. Ostatní jmenované názvy společností mu nic neříkají.
86. **Svědék [Svědék II]** uvedl, že v roce 2016-2018 zastával pozici xxx ve spol. xxx, jež vydává tiskové noviny, časopisy, prodává reklamu atd. Z obžalovaných je mu znám [Spoluobžalovaný C], [Spoluobžalovaný D] za [Společnost F] a [Obžalovaný A] za spol. [Společnost G], kdy s nimi zejména jeho podřízení jednali ohledně nákupu médií. Ostatní obžalované nezná, vyjma [Spoluobžalovaná A] jako manželky obž. [Obžalovaný A], s níž se setkal na společenských akcích. Povědomé mu jsou i názvy společnosti [Společnost J] a [SPOLEČNOST A], které by přiřadil k obž. [Obžalovaný A]. Ostatní společnosti nezná. Svědek dále vysvětlil princip a náležitosti objednání reklamy u spol. CNC a dále cenotvorbu včetně poskytnutých slev, která může za určitých podmínek dosahovat až 90%. Se [Společnost F] spolupracují nadále.

87. **Svědék [Svědék W]** před soudem uvedl, že v inkriminovaném období pracoval jako xxx xxx a xxx, kdy se zabýval prodejem reklamních prostor různých media typů a získávání peněz pro společnost. Uvedl, že téměř 95-98% obchodního prostoru se prodává mediálními agenturám a zbytek přímým klientům.
88. K obžalovanému [Obžalovaný A] uvedl, že s ním jednal o prodeji obchodního prostoru, kdy zastupoval mediální agenturu [Společnost F] a.s. a N. Mediální agentury se nechávají zastupovat další osobou tehdy, když nejsou spokojeni s tím, co si samy vyjednaly a předpokládají, že jim budou vyjednány lepší podmínky. Obžalovaný [Obžalovaný A] takto vyjednával i pro jednotlivého klienta, nejen pro agenturu. S obž. [Obžalovaný A] má svědek spojenou spol. [SPOLEČNOST A]. Jiné společnosti uvedené v obžalobě nezná. Na jednání za [Společnost F] chodil se svědkem [Svědék Z], předmětem bylo vyjednání ročních podmínek. Doplnil, že taková jednání trvají i několik měsíců, než se dojde k finálnímu výsledku. Obžalovanému [Obžalovaný A] při jednání svědčily jeho zkušenosti z dlouhodobého působení na mediálním trhu, jeho znalost. Vyjednávání se týkalo dohody, že v každém roce se udělá řádově x stovek milionů společného obrátu, a když za přispění protistrany budou nalezeni noví klienti, které vám tato doporučí, nebo klientům doporučí, že budou spolupracovat s TV, tak ten objem naroste a v tom případě můžete přehodnotit nabídku. Obžalovanému [Obžalovaný A] za zprostředkování klienta byla ze strany TV Prima vyplácena odměna dle dohody, jinak byl za jednání placen jistě agenturou. [Společnost F] nakupovala u FTV Prima již v roce 2016, tuto představuje obž. [Spoluobžalovaný D], s ním má svědek spojená jména [Spoluobžalovaný B] a [Spoluobžalovaný C], ale s nimi nejednal. V současné době nejsou zastoupeni v tom smyslu, jako to bylo s obž. [Obžalovaný A], nyní za [Společnost F] vyjednává pan [Osoba A], který je rovněž zdatný. Ostatní obžalované nezná.
89. **Svědék [Svědék X]** před soudem uvedl, že je vlastníkem několika firem, především je xxx firmy xxx, byl xxx xxx, až od roku xxx. Po třech letech podíl prodal. Svědek dále uvedl, že drtivou většinu příjmu TV Prima, Nova, všech komerčních stanic zajišťují mediální agentury. Jedna ze společností svědka se zabývá měřením dat o televizní sledovanosti, kdy blíže vysvětlil princip dalšího nakládání s takovými daty. Tato jsou zásadní pro to, aby firmy, které prodávají spotřební zboží, ať už je to kosmetika, jogurty, atd., aby věděly, co kupují. Takže mediální agentury plní pro firmy roli jednak zprostředkovatele a jednak jsou nezávislým subjektem, který vypočte, kde je to výhodnější. Televizní média stanovují ceníky, podmínky, je třeba se v tom vyznat, porovnat, což činí mediální agentury. Tyto analýzy si činí samy či prostřednictvím dalších subjektů.
90. Svědek se dále vyjádřil tak, že obž. [Obžalovaný A] osobně nezná, ostatní obžalované vůbec. Pokud jde o dodatečně dodanění obchodních transakcí ze strany TV Prima, tak toto vzniklo z podnětu auditorů, kdy měli pocit, že plnění firem není dostatečně z jejich pohledu zdokumentováno a vznikalo riziko, že to finanční úřad neuzná jako náklady. Bylo tam velké reputační riziko vzhledem k vedenému trestnímu řízení.
91. **Svědék [Svědék U]** před soudem uvedl, že v inkriminovaném období pracoval v xxx jako xxx, zodpovědný za chod společnosti a příjmy společnosti plynoucí z prodeje reklamních prostor. V rámci své činnosti se setkal s obž. [Obžalovaný A], s nímž obchodovali v rámci dodávání motoristických pořadů, spotů, kdy obžalovaný vystupoval za spol. [Společnost K], [Společnost C] a [SPOLEČNOST B]. V této souvislosti mu byl obž. [Obžalovaný A] představen pan [příjmení]. Dále se s obž. [Obžalovaný A] setkával při vyjednávání s agenturami, např. [SPOLEČNOST F] či Vivaky. Společnost [Společnost E] a [SPOLEČNOST D] svědkovi nic neříkají.

92. Svědek dále doplnil, že dříve, než jednal s obž. [Obžalovaný A] ohledně podmínek pro [Společnost F], vyjednával nejprve s obž. [Spoluobžalovaný D]. Ten nebyl spokojený s výší bonusu, a proto si objednal obž. [Obžalovaný A], necht' to zkusí za [Společnost F] dojednat on. Obžalovaný [Obžalovaný A] vyjednal zřejmě podmínky lepší, obchody fungují na důvěře a také slíbil asi větší podíl na penězích. Předmětem jednání s obž. [Obžalovaný A] byly podmínky rámcové smlouvy, dále už bylo jednáno s klienty samotnými. Svědek dále uvedl, že podmínky se odvíjí od podílu na penězích, které společnosti v televizi utrácí za reklamy. KL dává 70 - 80% peněz klientů, spolupracuje spíše s TV Prima, než s konkurencí Nova. Kdežto společnost Vivaki má u TV Prima jen 20 % podíl, zbytek dává na Novu. Ten podíl je rozhodující pro určení, jaký bonus zpětně agentura dostane. Bonus je vyplácen agentuře formou prodeje zvýhodněných grpů a ty si agentura čerpá dle jejího uvážení. Dále výhodu agentuře může přinést to, kdy si umí zanalyzovat, jaká bude kde sledovanost. V obchodních záležitostech se svědek potkával i se svědkem [Svědék Z], který přicházel s obž. [Obžalovaný A]. Schůzky mezi zástupci agentury a Primy se konaly v prostorách televize, hotelích či kavárnách. Za TV Prima se [Společnost F] jednal i xxx svědek [Svědék W].
93. Spolupráce s obž. [Obžalovaný A] skončila zahájením tohoto tr. řízení, kdy po daňovém a právním auditu bylo doporučeno, aby kvůli reputačnímu riziku dodanili všechny faktury od společností týkajících se obž. [Obžalovaný A] za rok 2014-2018 v celkové částce cca 200 mil. Kč. V současné době se [Společnost F] nadále spolupracují, potkávají se s obž. [Spoluobžalovaný D] a svědkem [Svědék J] a [Osoba A]. Svědek doplnil k dotazu, že nejúspěšnější vyjednávač za [Společnost F] byl obž. [Obžalovaný A], pak pan [Osoba A] a nejméně úspěšný z jmenovaných byl obž. [Spoluobžalovaný D]. K vývoji spolupráce se [Společnost F] svědek dodal, že zpočátku byl celkový podíl 200 mil. Kč, nyní je to 600 mil. Kč.
94. **Svědék [Svědék S]** vypověděl, že v inkriminovaném období pracoval v xxx na xxx. K dotčeným společnostem se vyjádřil tak, že je mu známa spol. [SPOLEČNOST B], [SPOLEČNOST A], [Společnost C], jejichž jednatelem byl obž. [Obžalovaný A] a [Společnost F] zná jako mediální agenturu, která zprostředkovávala klienty, kteří inzerovali v FTV Prima, resp. Media Club. Plnění bylo v rádech stovek miliónů korun, což se vyvíjelo od roku 2016. Ostatní společnosti nezná. Konkrétně spol. [SPOLEČNOST A] a [Společnost C] dodávaly jednak mediální plnění jak do televize, tak na internet, jednak poskytovaly reklamní plochy na billboardy a PR. Ohledně obchodních záležitostí svědek dále odkázal na obchodního ředitele společnosti, sám podepisoval toliko smlouvy s jednotlivými partnery. Je mu známo, že se [Společnost F] jednali za xxx svědek [Svědék W] a [Svědék U] z titulu svých funkcí. Svědek dále uvedl, že jak svědek [Svědék Z], tak svědek [Svědék K] původně pracovali na xxx. Ví o pracovní spojitosti těchto svědků s obž. [Obžalovaný A].
95. Svědek se dále vyjádřil ke kontrole přijatých faktur, tedy po formální stránce, jejich komparace se smlouvou, přes kontrolu programového oddělení až k marketingovému řediteli a finančnímu oddělení, kde dochází k uhrazení v termínu splatnosti. Dále se vyjádřil k předloženým dokladům – fakturám, jež vystavila spol. [Společnost A] či [Společnost C], kdy v textu je uvedeno 1. Q 2018 nebo 2. Q tak, že na faktuře není uvedena konkrétní smlouva, jednalo se o rámcovou. Smlouva se společnostmi byla vystavěna na dlouhodobé spolupráci, nekonala se výběrová řízení.
96. Pokud jde o dodatečné dodanění DPH ve výši cca 170 mil. Kč, tak toto se stalo v důsledku předcházení reputačnímu riziku, když se začala vyšetřovat daná věc. Jednalo se o přijaté fakturu v období asi 2017-2019. Jak na tento postup reagoval finanční úřad, svědek již neví.
97. Z výpovědi **svědkyně [Svědčyně H]** soud zjistil, že se společností [Společnost F] a.s. spolupracuje od roku xxx, kde zastává pozici xxx. Předtím 23 let pracovala pro nadnárodní společnost xxx, mediální agenturu. Jejím hlavním úkolem v [Společnost F] bylo společně s majiteli budovat

agenturu tak, aby byla konkurence schopná s předními agenturami na českém trhu. V roce 2015 byla [Společnost F] už známá agentura, ale neměla úplně dobrý image agentury, která vyhrává klienty na bázi výhodných podmínek, než třeba z jednoho strategického plánu. Ve společnosti nebylo vybudované výzkumné oddělení, slabé bylo i digitální oddělení. Stěžejní rolí v rozvoji společnosti sehrál obž. [Obžalovaný A], neboť zastupoval právě tato oddělení. Tento výrazně pomohl i v rámci naceňování výběrových řízení. Všechny agentury soutěží v kvalitativní části a pak i v podmínkách, za jaké média nakoupí. Vzhledem k tomu, že síťové agentury jsou na trhu třeba o 15-20 let déle, než byla spol. [Společnost F], tak samozřejmě měly ty vztahy dávno vybudované, tzn. že obž. [Obžalovaný A] společnosti pomáhal vyjednávat podmínky, víceméně přímo i jejich jménem, ale také školil, jak získat nové klienty. V té době začali už získávat i mezinárodní klienty, kteří pro jejich image byli velmi důležití, např. Walmart, Moneta Money bank, Fio banka, což agenturu posouvalo do jiného světla. Dále obž. [Obžalovaný A] za společnost vyjednával, částečně přes něj nakupovali media, např. u spol. CNC, protože by sami jako agentura nebyli schopni dosáhnout takové podmínky, jako když nakupovali přes něj. V tomto kontextu svědkyně uvedla, že v roce 2015 měli obrát 300,400-500 milionů Kč, dnes přes 2 miliardy Kč, měli 50 lidí, teď přes 200 lidí. Obžalovaný [Obžalovaný A] dále na plnění pro [Společnost F] spolupracoval se svědky [Svědka Z] a [Svědka K], kdy oba měli za sebou vysokou expertízu a kariéry v médiích, v televizi Nova, Prima, svědek [Svědka K] poté ještě v rádiích, takže [Společnost F] vlastně ještě pomáhali suplovat, co v agentuře ještě v té době chybělo. Konkrétně pomáhali se školením nákupního týmu, s analýzami dat a zprostředkovali jim know-how týkající se mediálního nákupu. Školení konkrétně se svědkem [Svědka K] sama zajišťovala, řešila s ním témata, nikoli podmínky spolupráce. Dle svědkyně v roce 2015, kdy spolupráce s obž. [Obžalovaný A] byla nejintenzivnější, tak mohla zabírat až 50% jeho času. Svědkyně se dále vyjádřila ke slevám, jež byly mediálními domy poskytovány, kdy uvedla, že se pohybují do 80 - 90% se všemi přidanými hodnotami, kam se může dostat velký klient, malý klient na 30 - 40%. Když je agentura silná, zaručí klientovi výhodnější nákup. Lepší slevy byly poté, co začala spolupráce s obž. [Obžalovaný A]. Pro agenturu bylo důležité od obž. [Obžalovaný A] a jeho týmu se dozvědět benchmarky, co mohou od těch médií očekávat. Svědkyně dodala, že pokud jde o zdroj dat, vyplýval většinou z předloženého průzkumu, známá jsou MML, to se nejvíc používá k analýze cílových skupin.

98. V současné době si služby [Společnost F] zajistila přes kouponou digitální agenturu, vybudovali výzkumné oddělení, které vytváří vlastní agenturní nástroje ke zpracování dat, skládá se ze 7 zaměstnanců a přibrali spolupracovníky, kteří dříve odmítali opustit své pozice v jiných společnostech a spolupracovat s [Společnost F], jako třeba pan [Osoba A], který vede nákupní tým. Zároveň do současné doby využívají externí dodavatele na služby v datové analytice či digitálních službách. Pokud jde o vyšší odměny vyplácené obž. [Obžalovaný A], tak o to se svědkyně nezajímala. Ví, že externím dodavatelům je vypláceno 20-30% z profitu, který se dá na klientovi získat. Pokud jde o pana [Osoba A], tak se mzda pohybuje kolem 12 mil. Kč a odměny za výsledky firmy. Odměna svědkyně se pohybuje mezi 8-12 mil. Kč ročně, je závislá na výsledcích.
99. Pokud jde o názvy obchodních společností [SPOLEČNOST A], [Společnost J], [Společnost C], [SPOLEČNOST D], tak tyto slyšela, žádné smlouvy sama neviděla, pro svědkyni bylo významné znát jména lidí, kteří s ní na projektech spolupracovali, tedy obž. [Obžalovaný A]. Společnosti [Společnost E] či [SPOLEČNOST B] ji nic neříkají. Dále dodala, že veškeré platby ve společnosti jsou bezhotovostní.
100. Z výpovědi **svědka [Svědka I]** soud zjistil, že od roku xxx je zaměstnán ve [Společnost F] jako xxx, řeší směřování agentury, obory, kterými by se měla nebo mohla zabývat potencionální klientela. Dříve byl zaměstnán v mediálních domech xxx a xxx. Obžalovaného [Obžalovaný A] svědek zná z mediálních agentur, setkávali se v profesní skupině na trhu již v průběhu let 2000-2005. Shodně tak zná svědky [Svědka K] a [Svědka Z]. Je mu známo, že obž. [Obžalovaný A]

spolupracoval se [Společnost F], kdy poskytoval konzultace, akviziční činnost, poradenství, zprostředkoval obchod, vyjednával s mediálními domy. Toto hodnotil svědek pozitivně, neboť v okamžiku, kdy zpracovával, vyhodnocoval smlouvy společnosti, které tam figurovaly, tak hodnocení vycházelo zpravidla pozitivně. [Společnost F] získala sjednanou odměnu na základě toho, že se jednáním obž. [Obžalovaný A] dosáhlo určitých výsledků, které byly důležité pro [Společnost F]. Úkolem svědka bylo vyhodnotit plnění smluv na základě dat a informací, které dostal, zpravidla od obž. [Spoluobžalovaný D]. Porovnal podmínky sjednané ve smlouvě s reálným plněním, tzn., zda bylo dosaženo ukazatelů, které byly v té smlouvě podmínkou, to zjišťoval na základě porovnání té částky, dat, které měly být dosaženy s výstupem z účetnictví společnosti, kdy takovéto vyúčtování se dělá zpravidla jednou za kalendářní rok. Jednoduše lze uvést, že se vezmou obraty, které byly realizovány na konkrétních klientech, mediálních domech, kterých se ten kontakt týkal, porovná se, zda bylo dosaženo výsledku, pokud ano, tak dával obž. [Spoluobžalovaný D] zprávu s tím, že bylo dosaženo kýženého výsledku a může být realizována smluvená odměna. Ta se dle svědka může pohybovat v rozpětí od 5 - 20tis. Kč za hodinu. Za rok řeší svědek řádově 200-300 smluv.

101. Svědek dále uvedl, že s názvy spol. [SPOLEČNOST K], [SPOLEČNOST D], [Společnost C], [Společnost J] se setkal ve smlouvách, na nichž participoval. Většina smluv měla podobný charakter plnění. Za tyto společnosti, jež byly smluvními partnery [Společnost F], vystupoval obž. [Obžalovaný A], který byl většinou uveden v hlavičce smlouvy. Jaká byla jejich obchodní činnost dle OR, nezjišťoval. Oprávněnost obž. [Obžalovaný A] jednat za tyto společnosti nezjišťoval, nebylo to jeho úkolem. Formální stránku smlouvy řešil [Příjmení]. Společnosti [Společnost E] a [SPOLEČNOST B] nezná. Uvedené svědky [Svědka Z] a [Svědka K] potkával ve společnosti, kam chodili na jednání s vedením, ze smluvního vztahu je nezná. Osoby [Obžalovaný D], [Obžalovaný B], [Obžalovaná C], [Obžalovaná E] nezná.
102. Z výpovědi **svědka [Svědka J]**, soud zjistil, že ve [Společnost F] pracuje od roku xxx, nyní na pozici xxx, který má na starosti komunikaci s televizními skupinami, řešení jednotlivých obchodních případů, domlouvání klientských a agenturních dealů, v podstatě dále řeší provozní věci, které jsou spojené s exekutivou v rámci vykonávání televizního nákupu. Před rokem 2017 pracoval ve společnosti xxx, což je jedna z dceřiných společností xxx a měl na starosti obdobné záležitosti, ale z pozice média. Rovněž řešil prodej GRP bodu, domlouval s agenturami podmínky klientských dealů a řešil běžnou komunikační exekutivu. Již v té době za [Společnost F] vyjednával na xxx obž. [Obžalovaný A] jako jejich xxx, účastni byli i zástupci [Společnost F]. Takto jednal obž. [Obžalovaný A] i za jiné subjekty.
103. Svědek dále uvedl, že ze své praxe zná obž. [Obžalovaný A], v rámci působení u xxx s ním domlouval podmínky pro klienty a řešil běžné obchodní věci. Dále s ním spolupracoval i při svém působení ve [Společnost F], kde vystupoval jako externí poradce, společnosti pomáhal překlenout určitá období začátku, kdy si potřebovala vybudovat vztahy s televizemi tak, aby byla schopna konkurovat velkým síťovým subjektům, což se povedlo a nyní je na úrovni mezinárodních subjektů, dále obž. [Obžalovaný A] pomáhal i v rámci některých výběrových řízení, prostřednictvím know-how a svých znalostí, které měl. Vedle vyjednání s televizemi obž. [Obžalovaný A] poskytoval i poradenskou činnost v rámci přípravy výběrového řízení, komunikoval a dával informace o tom, jakým způsobem tu danou prezentaci pro výběrové řízení připravit, jakým způsobem komunikovat atd, dával k dispozici servisnímu týmu know-how, aby dokázali v rámci toho výběrového řízení být minimálně rovnocennými partnery těm velkým mezinárodním subjektům. Svědek se dále vyjádřil k významu vyjednání příznivé ceny za jeden GRP v rámci sjednaných agenturních podmínek, s čímž obž. [Obžalovaný A] výrazně [Společnost F] pomáhal. Shodně tak při řešení strategických kroků. Ke svědku [Svědka K] uvedl, že jej znám z xxx, svědka [Svědka Z] z xxx, tento pomáhal budovat [Společnost F] vztahy s touto televizí. Řada osob,

kteří dříve pracovali ve velkých nadnárodních korporátech se rozhodla začít pracovat v rámci externího poradenství, velká přidaná hodnota je zkušenost a znalost mediálního prostředí, a to byl i případ obž. [Obžalovaný A] a svědka [Svědka Z]. Odměnu odhaduje svědek na 10 – 30 tisíc Kč za hodinu. Spolupráce s obž. [Obžalovaný A] a dalšími externisty byla pro společnost velmi příznivá, co do jejího rozvoje a zaujetí pozice na trhu, ukončením spolupráce nastalo složitější období společnosti, museli hledat alternativu, kterou našli v osobě [Osoba A]. Osoby [Obžalovaný B], [Obžalovaná C], [Obžalovaný D], [Obžalovaná E] nezná. S obžalovanou [Spoluobžalovaná A] do pracovního kontaktu nepřišel.

104. Z výpovědi **svědka [Svědka L]** soud zjistil, že je akcionářem společnosti xxx, která vlastní mj. [Společnost L] a xxxa velkoobchodní firmu, která se zabývá reklamou. Asi od roku 2009 či 2010 spolupracují se [Společnost F], prostřednictvím níž zadávají televizní reklamy na hračky. Obžalované [Spoluobžalovaný D], [Spoluobžalovaný B] a [Spoluobžalovaný C] zná právě z dané spolupráce, kdy celková cena se pohybuje mezi 20-30 mil. Kč za rok. Rovněž se [Společnost F] spolupracovali na soutěžích, nejznámější je asi xxx, kdy společnost tuto soutěž převzala, neboť společnosti svědka již nepřišlo vhodné ji dále jako prodejci hraček pořádat. [Společnost F] tak činí již asi 8 let, kdy svědek popsal průběh soutěže, která se koná každoročně na podzim. U [Společnost F] se soustředí naposílané hračky, které zřejmě dle svědka poté rozdají. Při předání soutěže [Společnost F] předali i nashromážděné hračky, které zaslali do jejich skladu.
105. Ze zprávy finančního úřadu ke spol. [Společnost H], spol. s r.o. (dále [Společnost H]), jež se týká daňové kontroly v období leden až říjen 2017 v rozsahu prověření oprávněnosti nároku na dopočet DPH od spol. [Společnost A] a [Společnost I] s.r.o., jež byla provedena k návrhu obžalovaného [Obžalovaný A], bylo zjištěno, že předmětnému daňovému subjektu budou v měsících leden-říjen 2017 vystaveny dodatečné platební výměry na DPH. Správce daně shledal hmotněprávní a formální podmínky nároku na odpočet DPH z předmětných plnění za splnění, přičemž odmítnout lze tento nárok pokud by bylo zjištěno, že je uplatněn podvodně. Podvodné uplatnění nároku na odpočet DPH lze však zkoumat až po splnění hmotněprávních a formálních podmínek nároku na odpočet daně. K tomuto zjištění slouží správci daně několikastupňový test vytvoření SDEU. Ve stručnosti jsou poté závěry kontroly takové, že z dokladů předložených daňovým subjektem a z vlastního šetření bylo správcem daně zjištěno, že [Společnost H] figurovala v obchodním řetězci korporací přeproávajících si mezi sebou předmětné služby, kdy řetězec tvořily dodavatelé jednotlivých reklamních plnění, obchodní spol. [Společnost A] a [Společnost H]. Po šetření kontrolní orgán označil spol. [Společnost A] jako článek v řetězci na pozici tzv. „missing tradera“, neboť vykazuje tyto znaky: častá změna jednatelů, nespolehlivý plátc, nezveřejňování účetních závěrek, virtuální sídlo, neexistence webové stránky, převod majetku na spojené osoby, vysoké daňové nedoplatky atd. Ve vztahu ke [Společnost H] byla spol. [Společnost A] označena jako nedůvěryhodný partner. Zpráva rovněž hovoří o spol. [SPOLEČNOST D], kdy z dokladů předávaných mezi touto společností a spol. [Společnost I] není zřejmé, jaké materiály byly předány, jaká dokumentace, jedná se pouze o formální potvrzení, že plnění bylo postoupeno řádně a včas mezi [Společnost H] a [SPOLEČNOST D] a.s., jež byla zahrnuta do postoupení a zápočtu pohledávek mezi [Společnost H] a [Společnost A]. Správce daně učinil závěr, že primárním cílem obchodních transakcí v rámci uvedeného řetězce plátců nebyla realizace reklamní činnosti, ale vystavování daňových dokladů za účelem získání finanční výhody formou čerpání odpočtů DPH, přičemž samotná realizace reklamní činnosti byla druhořadá.
106. Ze znaleckého posudku Ing. Gabriely Hrachovinové z oboru ekonomika, odv. účetní evidence, a rovněž z výslechu této znalkyně před soudem bylo zjištěno, že znalkyně pod otázkami 1. – 21. podrobně rozebrala svá znalecká zjištění k daňovým dokladům - fakturám uvedeným v tabulkách pod body 1.-33. obžaloby a to jak co do jejich dohledání ve spisovém materiálu vůbec, tak co do obsahových chyb ve fakturách, jejich duplicitě, řazení atd. Dále se znalkyně věnovala otázce event.

sestavení fakturačních řetězců od prvotních dodavatelů až ke [Společnost F] jako poslednímu článku obžalobou tvrzených řetězců, přičemž poté hodnotila uplatněné nároky na odpočet DPH od svých dodavatelů versus jaký by uplatnila od prvotních dodavatelů v jím shledaném řetězci obchodních společností. Na to ze závěru je patrné, že by [Společnost F] uplatnila 5x vyšší nárok, 5x nižší, 1x shodný, jak hodnoceno níže. Dále se znalkyně věnovala otázce podávání daňových příznání k DPH, hrazení DPH a zahrnutí zdanitelných plnění v příslušných daňových příznáních a to ve vztahu k jednotlivým společnostem uvedeným v obžalobě, dále znalkyně vyčíslila daňové povinnosti společností za jednotlivá zdaňovací období vztahující se k inkriminované době, poté vyčíslila výši odpočtu DPH na vstupu v předmětných zdaňovacích obdobích, které svou fakturací jednotlivé společnosti umožnili společností dalším. Znalkyně se rovněž podrobně věnovala tomu, zda jednotlivé společnosti v inkriminovaném období byly schopny zajistit hospodářský chod, zda byly materiálně a personálně vybaveny k výkonu své ekonomické činnosti, zda generovali zisk atd. Dále se znalkyně vyjádřila k fakticitě plnění vyfakturovaném daňovými doklady uvedenými v obžalobě, ke způsobu hrazení těchto faktur mezi společnostmi, k předmětu zdanitelného plnění, k ekonomické činnosti společností a odběratelům jednotlivých obchodních společností v rozhodném období. Podrobnější rozbor závěrů tohoto znaleckého zkoumání se pak odráží níže v odůvodnění, kde se soud podrobně zabývá důkazy, o něž svá skutková zjištění opřel a úvahami, kterými se při hodnocení provedených důkazů řídil.

107. Ve věci byly provedeny dále znalecké posudky a listinné důkazy, jejichž výčet je označen na počátku odůvodnění tohoto rozsudku. Pro danou věc relevantními důkazy se soud bude zabývat v další části odůvodnění tohoto rozsudku. V rámci dokazování před nalézacím soudem byly provedeny tedy i další důkazy, z nichž soud nezjistil žádné nebo žádné další okolnosti významné pro posouzení jednání, jež je obžalovaným obžalobou kladeno za vinu.
108. Nalézací soud zamítl návrh obžalovaného [Obžalovaný A] na doplnění dokazování, a to vyhotovením doplňku znaleckého posudku, jež podala znalkyně Ing. Hrachovinová. První návrh na vyžádání doplňku byl soudu zaslán dne 22.4.2024 (t.č. vedeno řízení pod sp. zn. 40 T 2/2021), tedy dva dny před konáním hlavního líčení, v němž byla znalkyně osobně slyšena. Nutno k tomuto uvést, že písemné vyhotovení znaleckého posudku bylo procesním stranám zasláno již v průběhu ledna 2024. Důvodem doplnění znaleckého posudku byl obsah příložené zprávy finančního úřadu vztahující se ke spol. [Společnost H] spol. s r.o., jejíž obsahem se soud zabýval shora pod bodem 105 odůvodnění rozsudku. Ke dni konání hlavního líčení dne 24.4.2024, tento návrh s nově založenou listinou nebyl předsedkyni senátu ještě předložen, soud s obsahem tohoto návrhu nebyl ke dni 24.4.2024 seznámen. S ohledem na tuto skutečnost a vyjádření znalkyně, že se s danou přílohou musí seznámit a poté reagovat, zda tato listina může mít vliv na její dosavadní znalecké závěry o reálnosti služeb vyfakturovaných společnostmi [Společnost D] společnosti [Společnost A], a rovněž po zjištění lhůty k vyhotovení doplňku znaleckého posudku, přistoupil soud dne 25.4.2024 k procesnímu rozhodnutí a obžalované, jež se další procesní postup mohl dotýkat, vyloučil ze společného řízení do řízení samostatného vedeného pod sp. zn. 40 T 4/2024. Následně byl soudu dne 24.5.2024 doručen ze strany obžalovaného [Obžalovaný A] doplněk návrhu na doplnění dokazování s tím, že s ohledem na nepřehledně uspořádané podklady ve spisovém materiálu, což mohlo znalkyni vést k nesprávným závěrům, obžalovaný opětovně předkládá listinné důkazy, které již doložil v hlavním líčení. Obžalovaný tak dle odůvodnění návrhu činí z procesní opatrnosti, aby znalkyně mohla při posuzování zejména reálnosti plnění vycházet ze všech listinných důkazů, které k prokázání fakticity plnění obžalovaný předložil. S ohledem na posouzení nově založené zprávy finančního úřadu ke spol. [Společnost H] spol. s r.o., jež v důsledku vyznívá spíše negativně ve vztahu k dotčeným společnostem, a vyjádření znalkyně, že tato listina nemůže mít vliv na její učiněné závěry, a s ohledem na odůvodnění a obsah dodatku návrhu na doplnění znaleckého posudku ze dne 24.5.2024, nalézací soud k opatření tohoto důkazu nepřistoupil a vyhodnotil jej jako zcela nadbytečný. K danému soud navíc doplňuje, že znalkyně

při svém výsledku před soudem uvedla, že celý spisový materiál, který ji byl předložen, v rámci svého znaleckého zkoumání procházela minimálně čtyřikrát a s ohledem na utvrzení soudu ze strany obhájkyne obžalovaného [Obžalovaný A], že se skutečně jedná o sesumarizování jednotlivých listin z celého spisového materiálu, jež v důsledku tvoří přílohu návrhu na doplnění dokazování, neměl soud reálný důvod žádat znalkyni o doplnění jejího posudku, jež by vycházelo z totožných listin, které měla k dispozici již při vypracování kmenového znaleckého posudku. Rovněž nastíněné pochybnosti o tom, zda byla znalkyně seznámena se všemi listinnými důkazy založenými do spisu ze strany obžalovaného [Obžalovaný A], byly rozptýleny, pokud z protokolu o převzetí spisového materiálu znalkyní vyplývá, že součást tohoto materiálu tvoří i konkrétní šanonky obsahující dokumenty založené obžalovaným [Obžalovaný A] do spisu a rovněž k důkazu provedené.

109. Nálezací soud na tomto místě zároveň vypořádává námitku obhajoby vznesenou v rámci závěrečného návrhu, kdy tato se týkala procesního postupu vzniklého vyhlášením usnesení o vyloučení obžalovaných k samostatnému projednání, a to z důvodu doplnění znaleckého posudku, k němuž soud v důsledku nepřistoupil a tento důkaz zamítl. Jak je patrné, soud k vyloučení obžalovaných do samostatného řízení přistoupil dne 25.4.2024 a to na základě procesní situace vzniklé v hlavním líčení dne 24.4.2024, přičemž teprve o měsíc později, tedy dne 24.5.2024 byl soudu doručen avizovaný návrh na doplnění znaleckého posudku, když v původní věci vedené pod sp. zn. 40 T 2/2021 byl již dne 16.5.2024 vyhlášen zprošťující rozsudek.
110. Soud rovněž s ohledem na provedené dokazování zamítl návrh obžalovaného [Obžalovaný D] učiněný prostřednictvím obhájce, a to na opětovné předvolání svědka [Osoba B], neboť skutečnosti zjištěné k období, v němž tento svědek působil ve spol. [Společnost E], byly zjištěny z výslechu svědka [Svědka NN] a svědkyně [Svědkyně MM]. Dalším důvodem zamítnutí opětovného předvolání svědka je jeho zdravotní stav, kterým svého otce z účasti u hlavního líčení omluvila svědkyně [Svědkyně MM].
111. Jako nadbytečný soud zamítl i návrh obžalovaných [Obžalovaný B a Obžalovaná C] přednesený prostřednictvím jejich obhájce, a to i k důkazu provést rozsudek vyhlášený dne 16.5.2024 ve věci vedené pod sp. zn. 40 T 2/2021, tedy rozhodnutí v původní věci, neboť oporou pro skutková zjištění jsou jen důkazy provedené v rámci dokazování u hlavního líčení za splnění zákonných podmínek, nikoli meritorní rozhodnutí vztahující se k jiným obžalovaným.
112. Po takto provedeném dokazování soud přistoupil k hodnocení důkazů, které byly hodnoceny zvláště i v jejich vzájemných souvislostech ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu, a při tom dospěl k závěru o vině obžalovaných skutkem uvedeným ve výroku tohoto rozsudku. Nálezací soud na základě provedeného dokazování přistoupil k úpravě skutkové věty, jež byla obsažena v obžalobě a to tak, aby odpovídala výsledkům provedeného dokazování. Jednak soud oproti obžalobě opravil nepřesnosti týkající se datací uvedených dokladů, čísel daňových dokladů, částek a vyskytující se duplicitu daňových dokladů, jednak ze skutkové věty vypustil obchodní případy, u nichž nebylo prokázáno, že by se jimi obžalovaní dopouštěli protiprávního jednání. Soud dle obžaloby zachoval jí vymezené období, resp. časově určené jednotlivé zdaňovací období, neboť v nich bylo zjištěno páchání trestné činnosti a byly z jednotlivých období vypuštěny ty případy, kdy dokazováním byla zjištěna fakticita plnění na základě daných daňových dokladů či se nepodařilo obžalobou tvrzené daňové doklady dohledat. Byť ze strany soudu došlo k úpravě skutkové věty oproti obžalobě, totožnost skutku byla zachována. Ta je předně zachována, je-li zachována alespoň totožnost jednání nebo totožnost následku. Přitom nemusí být jednání nebo následek popsány se všemi skutkovými okolnostmi shodně, postačí shoda částečná. Na zachování totožnosti skutku pak nemají vliv změny v okolnostech, které pouze individualizují žalovaný skutek z hlediska času, místa, způsobu spáchání trestního činu, formy zavinění, rozsahu následku, pakliže shoda v jednání či

následku dotčena není. Z předloženého spisového materiálu je zřejmé, že obžalovaní byli postaveni před soud na základě obžaloby státního zástupce pro skutek, pro nějž bylo proti nim zahájeno trestní stíhání a nalézacím soudem byli uznáni vinnými pro tentýž skutek, jenž dostal toliko korekce popisu skutku uvedeného v obžalobě, jež odpovídá výsledkům dokazování.

113. V projednávané věci byly provedeny důkazy, na základě kterých byla ze strany státního zástupce podána obžaloba, zároveň v rámci doplnění dokazování byly provedeny listiny, jež v průběhu hlavního líčení byly obžalovanými zakládány do spisu, k návrhům obžalovaných vyslechnuti další svědci a dále byl soudem vyžádán znalecký posudek z oboru ekonomika, odv. účetní evidence. Soud k tomuto důkazu přistoupil v samém závěru dokazování, neboť pro složitost posuzované věci bylo třeba k objasnění skutečností důležitých pro trestní řízení odborných znalostí. Nalézací soud s jistotou nemohl vycházet ze znaleckého posudku, jež byl vyžádán orgány činnými v přípravném řízení, neboť znalecký posudek z oboru ekonomika, odv. účetní evidence vypracovaný Ing. Soňou Novákovou k zadání policejního orgánu jednak nepokrýval celé inkriminované období (toliko únor až duben 2018), jednak se týkal pouze jedné z několika zájmových společností a to spol. [Společnost A] s.r.o. Pro zodpovězení posuzovaných otázek odborného charakteru ve vztahu k projednávanému skutku byl tudíž zcela nepoužitelný a jeho vypracování v zadaných parametrech se jeví pro účely tohoto trestního řízení jako zcela nadbytečné. Ze závěrů znaleckého posudku spol. Procon s.r.o., který byl ze strany obhajoby založen jako revize posudku Ing. Novákové, je rovněž zřejmé, že položené otázky jsou neurčité, doklady, které měly být předmětem znaleckého zkoumání jsou označeny zcela nedostatečně a to jako „zajištěné“, „dostupné“ materiály apod. Sama znalkyně se k vyhotovení posudku vyjádřila tak, že ke zpracování posudku v dané věci obdržela od policejního orgánu toliko podklady týkající se období únor až duben roku 2018, které byly založeny ve spisovém materiálu. Přílohové spisy, jež jsou součástí spisového materiálu jí předloženy nebyly, byť se jich ke zkoumání u policejního orgánu dožadovala. Druhý znalecký posudek spol. Procon s.r.o. se věnoval porovnání daňových dokladů vystavených [Společnost F], jimiž se v rámci daňové kontroly zabíral finanční úřad, a daňových dokladů obsažených v usnesení o zahájení trestního stíhání. Zpracovatelé dospěli k závěru, že rozsah kontrolovaných dokladů byl mnohem širší. Dále znalecký posudek konstatuje k jednotlivým daňovým dokladům, jaké stanovisko ohledně fakticity plnění deklarovaného na fakturách zaujal finanční úřad a jaké policejní orgán.
114. Z charakteru trestné činnosti, která je předmětem tohoto řízení, vyplývá, že je třeba na ni nahlížet komplexně, v souvislostech a nikoli pro účely posouzení osamostatňovat jednotlivé obchodní společnosti, za něž jednotliví obžalovaní jednali, a které byly zapojeny do řetězového podvodu. Soud se na tomto místě nejprve zcela obecně a v návaznosti na to i konkrétně vyjádří k principům podvodu na DPH jak jsou popsány v odborné literatuře, judikatuře Soudního dvora Evropské unie i jak vyplývá z judikatury Nejvyššího správního soudu. (srovnej rozsudek NSS č.j. 1 Afs 53/2016, rozsudek NSS č.j. 1Afs 61/2015; Vítězslav Hálek, Karuselové obchody, 2015; Michael Šefčík, Karuselové podvody, 2018).
115. Základním předpokladem pro konstatování podvodného jednání je tedy skutečnost, že v řetězci došlo k narušení neutrality daně, tj. v řetězci vznikla tzv. chybějící daň. Je však zřejmé, že k neodvedení DPH nemusí dojít pouze v důsledku podvodného jednání, ale toto může být důsledkem podnikatelského selhání některého ze subjektů zapojených do obchodního řetězce. Při posouzení existence podvodu na DPH proto vycházejí orgány finanční správy z judikatury NSS, která podvod na DPH chápe jako kombinaci chybějící daně u některého z článků řetězce a podezřelých okolností, které ve svém souhrnu poskytují dostatek podkladů ke konstatování, že obchodní řetězec je zasažen podvodným jednáním. Podvod na DPH pak může mít mnoho různých podob.

116. Jednou z typických forem podvodu na DPH je situace, kdy plátce DPH prodá zboží s DPH, ale vybranou DPH neodvede do státní poklady, ačkoliv je k tomu povinen. Dojde tedy k daňovému úniku. Poté tento plátce tzv. zmizí ze scény. Nepodává daňová přiznání, je pro místě příslušného správce daně nekontaktní, registrované sídlo je pouze formální apod. Tento typ podvodu se často vyskytuje v podobě tzv. řetězového podvodu. Pro tento druh podvodu je typické, že několik subjektů si v řadě za sebou dodává určité zboží, kdy jednotlivé za sebou jdoucí dodávky tvoří pomyslný řetěz, jehož jednotlivé články představují takto obchodující subjekty. Jeden z těchto subjektů prodá dalšímu článku v řetězci zboží za cenu, v níž je zahrnuta i DPH, kterou však v rozporu se svými zákonnými povinnostmi neodvede do státního rozpočtu. Další článek v řetězci následně totéž zboží dále prodá, přičemž v souvislosti s tímto prodejem si uplatní nárok na odpočet DPH. Takových článků v řetězce může být i s koncovým zákazníkem v součtu několik desítek až stovek, a mohou být rovněž toliko dva.
117. V souvislosti s řetězovými podvody se ustálila v aplikační praxi, ale rovněž i odborné literatuře, terminologie, která pojmenovává jednotlivé články řetězce s ohledem na jejich úlohu. Subjekt, který státu z posuzovaných transakcí neodvede daň, nepodává daňová přiznání, načež se pro správce daně stává zpravidla nekontaktní a nelze u něj rozhodně skutečnosti ověřit, se označuje jako missing trader, tzv. ztracená společnost. K typickým znakům ztracené společnosti patří i skutečnost, že jednatelem je tzv. bílý kuň, adresa společnosti je umístěna v tzv. office house, nevede řádné účetnictví, nemá zaměstnance. Při sofistikovanějším pojetí má firma sídlo v „daňovém ráji“ a využívá „offshore centra“. Toto je velmi výhodné, protože slouží k maskování a zakrývání finančních toků a znesnadňuje případné vyšetřování podvodu. Daňová pohledávka je ve zmíněných případech nedobytná a správce daně ji musí fakticky odepsat. V projednávaném případě takovéto postavení měli obchodní společnosti ve formě s.r.o. a to [Společnost B] a [Společnost E].
118. V rámci dokazování před soudem bylo zjištěno, že **společnost [Společnost E] s.r.o.** byla pod původní obchodní firmou xxx s.r.o. zapsána do obchodního rejstříku dne xxx, přičemž obchodní firmu změnila na xxx dne xxx. Předmětem podnikání byl od počátku pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor, od xxx ostraha majetku a osob, výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1-3 živn. zákona. Sídlo společnosti je od xxx vedeno na adrese Xxx, xxx, xxx, což je adresou bydliště svědkyně [Osoba C]. Statutárním orgánem, jednatelem, byla od xxx [Osoba D], od xxx do xxx [Osoba C], od xxx do xxx [Svěděk NN] a od xxx do současnosti [Svěděk LL], který se stal současně i společníkem společnosti, kdy byl předchozí společník [Osoba B] dne xxx vymazán. Po dobu působení [Osoba B] se společnost zabývala skutečně ostrahou objektů, jak v xxx, tak v xxx, jak uvedli svědci [Svědkyně MM] a [Svěděk NN]. Ze zpráv finančního úřadu a zejména ze znaleckého posudku Ing. Hrachovinové bylo dále zjištěno, že v době od 4.7.2013 do 21.8.2019 byla registrována u Finančního úřadu pro hl. m. Prahu jako plátce DPH, přičemž od 1.1.2017 se stala společností čtvrtletním plátcem daně. Ze zpráv finančního úřadu je zřejmé, že tento subjekt v inkriminovaném období tedy 1. Q 2017 - 3. Q 2018 nepodával řádně a včas daňová přiznání k DPH, nebylo na dani nic hrazeno. Společnost [Společnost E] nezveřejnila žádné číslo bankovního účtu ve smyslu zákona o DPH, od 27.8.2019 se stala nespolehlivou osobou. Daňové přiznání společnost podala naposledy v prosinci 2016, přičemž od září do prosince 2016 byla v daňových přiznáních vykazována daňová povinnost 0,- Kč, tedy nevykazovala žádnou ekonomickou činnost. V podkladech poskytnutých finančním úřadem nebylo dohledáno žádné uskutečněné zdanitelné plnění spol. [Společnost E] s.r.o. vůči společnostem [SPOLEČNOST B], [SPOLEČNOST D] a [Společnost C], toliko zdanitelná plnění v období 4/16 a 7/2016 vůči odlišným subjektům. Dále ke společnosti bylo zjištěno, že nepodávala daňová přiznání k dani z příjmu práv. osob za příslušná zdanitelná plnění, nezveřejňovala účetní závěrky v letech 2016-2018, hospodářský chod společnosti v inkriminovaném období zajištěn dle znalkyně nebyl. Společnost v inkriminované době neregistrovala žádné zaměstnance, tudíž veškerou činnost vykonával jednatel, resp. osoba společnost ovládající. Ze zpráv finančního úřadu se dále podává,

že spol. [Společnost E] je pro správce daně nekontaktní, když jednatele [Svědka LL] se nepodařilo správci kontaktovat, z vyhledávací činnosti správce daně bylo zjištěno, že se o něho opakovaně zajímala Policie ČR. Správci daně se rovněž nepodařilo zjistit, zda spol. [SPOLEČNOST D] uhradila faktury vystavené jí společností [Společnost E], kdy [SPOLEČNOST D] toto ani k výzvě správce nedoložila, nereagovala. Je třeba doplnit, že dle znaleckého zjištění shrnutého v tabulce na č.l. 10619 je vyhotoven přehled faktur vystavených spol. [Společnost E], z nichž spol. [SPOLEČNOST D] uplatnila nárok na odpočet v jednotlivých zdanitelných plněních. Tyto uplatněné nároky spol. [SPOLEČNOST D] na odpočet DPH od spol. [Společnost E] činí 14.303.350 Kč bez DPH, DPH činí 3.003.703,50 Kč.

119. Z provedeného dokazování je zřejmé, že společnost [Společnost E] v době své aktivní činnosti, tedy do srpna roku 2016 pod vedením pana [Osoba B] se věnovala ostraze objektů, přičemž do prosince 2016 podávala řádně daňové přiznání. Následně došlo k prodeji společnosti, zřejmě přes inzerát, jak uvedla svědkyně [Svědkyně MM], kdy se jediným společníkem a jednatelem společnosti stal svědek [Svědka LL]. Tento svědek k činnosti společnosti ničeho před soudem neuvedl, pouze sdělil, že je narkomanem a že by si výpovědi mohl způsobit trestní stíhání. O osobě svědka, jako možného a výkonného jednatele společnosti zabývající se poskytováním reklamních služeb a poradenstvím, bylo možno si učinit obrázek jednak přímo v jednací síni, jednak z informací, jež byly soudu dodány v souvislosti s doručováním předvolání svědka k hlavnímu líčení prostřednictvím policejního orgánu či v souvislosti s vydáním příkazu k předvedení, tedy že se jedná o osobu v místě policejním orgánům známou, a to v souvislosti s páčáním trestné činnosti. Z provedeného dokazování je zřejmé, že spol. [Společnost E] byla do projednávané trestné činnosti zapojena v listopadu 2016, kdy zjevně již neprovozovala svoji deklarovanou činnost – ostraha objektů, pod vedením [Osoba B], a to vystavováním daňových dokladů spol. [SPOLEČNOST D]. Z dokazování bylo zjištěno, že 7 faktur z roku 2016 vystavených touto společností společností [SPOLEČNOST D], kdy předmětem plnění byla poradenská a konzultační činnost, průzkum trhu, kontakt s FTV Prima apod., nebylo v období listopadu 2016 a prosince 2016 do daňových přiznání zahrnuto. Konkrétně se jedná o daňové doklady uvedené v bodě 10. a 11. výroku rozsudku. Dle zjištění znalce byly faktury vystavené společností [Společnost E] ze strany společnosti [SPOLEČNOST D], dle jejich deklarace, hrazeny v hotovosti, avšak realita těchto plateb zjištěna nebyla. Tento závěr nemůže zvrátit ani čestné prohlášení [Svědka LL] ze dne 20.12.2017 (č.l. 77), v němž potvrzuje, že od firmy [SPOLEČNOST D] přijal úhrady za vystavené faktury, a to v hotovosti. Proti tomu však stojí obsah čestného prohlášení obžalované [Obžalovaná C] ze dne 18.12.2017, zastupující spol. [SPOLEČNOST D], které bylo předloženo finančnímu úřadu, z něž plyne, že finanční úhrady společnosti [Společnost E] byly spol. [SPOLEČNOST D] vypláceny panu [Obžalovaný D] (č.l. 78). Obžalovaná však dodala, že ona osobně mu žádné peníze nepředávala. Z provedeného dokazování jednoznačně vyplývá, že společnost [Společnost E] byla v inkriminované době fakticky ovládána obžalovaným [Obžalovaný D], jež se se svědkem [Svědka LL] prokazatelně zná. Toto plyne nejen z vyjádření svědka [Svědka LL], ale i ze záznamu a odposlechu telekom. provozu ze dne 29.3.2018. Role svědka [Svědka LL] ve spol. [Společnost E] je více než zřejmá, tedy že se jednalo toliko o tzv. bílého koně, jež byl do společnosti dosazen, avšak nikterak se o chod společnosti nezajímal. Propojenost jmen obž. [Obžalovaný D] a svědka [Svědka LL] se spol. [Společnost E] nepřímou stvrzuje i svědkyně [Svědkyně MM], která uvedla, že obě jména jí jsou ve spojitosti se spol. [Společnost E] povědomá, ale uplynulý čas sehrál roli při bližším vybavení si podrobností. Společnost [Společnost E] prokazatelně nevyvíjela žádnou ekonomickou činnost, natož služby reklamního charakteru. O charakteru a roli této společnosti svědčí i výpověď svědkyně [Svědkyně C], jež uvedla, že z pokynu obžalovaného [Obžalovaný B] vystavovala faktury, na zjednodušeně řečeno reklamní plnění, i jménem této společnosti. S ohledem na skutečnosti výše uvedené a na závěr znaleckého zkoumání, kdy bylo uzavřeno, že realita služeb a dodávky zboží vyfakturovaných společností [Společnost E] spol. [SPOLEČNOST D], jejichž předmětem plnění byla poradenská a konzultační činnost, návrh na vypracování reklamy,

vytipování objektů a fakturovaných společností [SPOLEČNOST B], jejichž předmětem plnění bylo převážně poradenství a odborná konzultace, dětské zboží, rozšíření prodejních prostor a trhu, marketingové služby (č.l. 10651-2), nebyla dle znalce prokázána, lze bez pochybnosti uzavřít, že se jednalo s jistotou o plnění fiktivní, kdy cílem bylo získání finanční výhody formou čerpání odpočtů DPH. Ve vztahu ke spol. [SPOLEČNOST D] se jednalo o celkovou částku 14.303.350.00 Kč bez DPH a DPH ve výši 3.003.703,50 Kč, ve vztahu ke spol. [SPOLEČNOST B] o celkovou částku 51.070.000 bez DPH, DPH ve výši 10.724.700 Kč.

120. Ke společnosti [SPOLEČNOST B] s.r.o. soud zjistil, že byla zapsána dne xxx, se sídlem xxx, xxx, přičemž předmětem podnikání byla výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1-3 živn. zákona. Statutárním orgánem od jejího zapsání do xxx byl obžalovaný [Obžalovaný A], od prosince xxx do xxx obžalovaný [Obžalovaný D] a od xxx do okamžiku výmazu obžalovaná [Obžalovaná E]. V mezidobí rovněž došlo ke změně sídla, a to od xxx do Xxx, následně od xxx na xxx. Od srpna xxx byla společnost v likvidaci, dne xxx došlo k výmazu společnosti dle ustanovení § 82 odst. 1 zákona č. 304/2013 Sb. Ke společnosti bylo dále ze zpráv finančního úřadu a znaleckého posudku zjištěno, že společnost byla registrována jako plátce DPH od 10.4.2012 do 9.2.2020 u Finančního úřadu pro hl. m. Prahu, od 11.2.2020 se stala nespolehlivou osobou. Rovněž se z důkazů podává, že společnost [SPOLEČNOST B] v inkriminované době, vyjma období únor a březen 2017, podávala daňové přiznání, byť v některém období bylo podáno opožděně, avšak nikdy neuhradila dlužnou DPH. Dle správce daně plnila záznamní evidenci v roce 2017-2018 toliko částečně. Rovněž společnost nedostala povinnosti zveřejnit bankovní účet. Znaleckým zkoumáním bylo zjištěno, že společnost [SPOLEČNOST B] zahrnovala uskutečněná zdanitelná plnění vůči spol. [SPOLEČNOST D] a [Společnost E] v příslušných daňových přiznání k DPH ve zdanitelných plněních na výstupu, jak je shrnuto v tabulce na č.l. 10506. Vykázána zdanitelná plnění vystavená na spol. [SPOLEČNOST D] dle údajů z kontrolních hlášení činí souhrnně částku 84.689.700 Kč bez DPH, DPH ve výši 17.784.837 Kč (viz tabulka č.l. 10614) V navazující tabulce na č.l. 10615 je vyhotoven přehled faktur vystavených spol. [SPOLEČNOST B], z nichž spol. [SPOLEČNOST D] uplatnila nárok na odpočet v jednotlivých zdanitelných plněních. Tyto uplatněné nároky spol. [SPOLEČNOST D] na odpočet DPH od spol. [SPOLEČNOST B] činí 90.030.700 Kč bez DPH, DPH činí 18.906.447 Kč. Dále bylo zjištěno, že spol. [SPOLEČNOST B] uplatnila nárok na odpočet DPH z daňových dokladů vystavených spol. [Společnost E] v inkriminovaném období ve výši 60.383.944,68 bez DPH, DPH činí 12.681.905,32 Kč.
121. Znalkyně se rovněž vyjádřila k realitě poskytovaných služeb ze strany společnosti [SPOLEČNOST B] společnosti [SPOLEČNOST D], kdy po zkoumání uzavřela, že nebyla prokázána realita služeb a dodávek zboží na základě daňových dokladů shrnutých v tabulce na č.l. 10650, kdy se jedná o celkovou fakturovanou částku ve výši 85.434.140 Kč bez DPH, přičemž DPH činí 17.941.169,40 Kč. Z analýzy plateb uskutečněných mezi těmito společnostmi bylo zjištěno, že vystavené faktury byly hrazeny spol. [SPOLEČNOST D] hotovostně nebo vůbec, nezdědka rovněž nebyly hrazeny částky dle daňových dokladů, tedy i v řádu statisíců byly faktury přeplaceny či neuhraněny, dokonce faktura VS 1600013 byla přeplacena o částku 3.868.383 Kč (viz přehled č.l. 10622).
122. Ke společnosti bylo dále zjištěno, že dle kontrolního hlášení jako odběratel evidovala v inkriminovaném období v jednom případě spol. ČEZ, jinak toliko společnost [SPOLEČNOST D], jako dodavatel spol. xxx, xxx a xxx a xxx (červenec 2016). Shodný odběratel se vyskytl i ve vztahu ke spol. [Společnost E], avšak v dubnu 2016. Dále bylo zjištěno, že z daňových tvrzení společnosti [SPOLEČNOST B] vyplývá, že hlavní ekonomickou činností v roce 2016 byla reklamní činnost, v roce 2017 nspecifikovaný velkoobchod, ostatní inženýrské činnosti a související technické poradenství, činnosti vedení podniků, poradenství v oblasti řízení. Toto tvrzení je v rozporu s předmětem plnění, jež vyplývá z faktur zaslaných spol. [SPOLEČNOST D] a jedná se

o dodání zboží – dětská postýlka, kombinované kočárky, zprostředkování kontraktu s třetí osobou, průzkum trhu, vytipování lokalit pro umístění nové prodejny, zprostředkování zahraničního klienta atd. (celkový přehled viz č.l. 10614). Dále bylo zjištěno, že poslední daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob bylo podáno za rok 2014, rovněž tato společnost nezveřejňovala roční účetní závěrky v rozsahu stanoveném zákonem, dle závěrů znalce je zřejmé, že její hospodářský chod zajištěn nebyl.

123. Odpověď na otázku fakticity plnění deklarovaného na inkriminovaných daňových dokladech vystavených společností [SPOLEČNOST B] nalézací soud získal nejen důkazy již shora uvedenými, tedy ze zpráv finančních úřadů a znaleckého posudku, ale rovněž i z výpovědi obžalované [Obžalovaná E], která se vyjádřila ke své funkci jednatele tak, že na pozici statutárního orgánu vstoupila na žádost obžalovaného [Obžalovaný D], který byl v danou dobu jejím partnerem. Z výpovědi obžalované je zřejmé, že tato nikdy se společností ekonomickou činnost nevedla, její předmět neznala, nikdy nepřevzala účetnictví společnosti, nikdy neměla přístup k bankovnímu účtu společnosti, nepodávala daňová přiznání, ani nevystavovala faktury. Těmito otázkami se měl dle obžalované i v době jejího přechodného jednatelství nadále zabývat obž. [Obžalovaný D], jež v předchozí době působil rovněž na pozici jednatele společnosti. Obžalovaná [Obžalovaná E] si však na druhou stranu byla plně vědoma toho, že zastává funkci statutárního orgánu dané společnosti, kterou byt' v domnění, že na krátkou dobu, ale dobrovolně přijala. Jako jednatelka společnosti se účastnila úkonů týkajících se změny sídla společnosti, převodu bankovního účtu, jak sama uvedla. Ze zpráv finančního úřadu je zřejmé, že obžalovaná [Obžalovaná E] jako jednatelka byla v rámci daňové kontroly spol. [SPOLEČNOST D] předvolána, přičemž se k jednání dostavila i s [Obžalovaný D] jako bývalým jednatelem. Při dalším jednání na úřadu se vyjadřoval toliko [Obžalovaný D], jež se snažil obhájit předmět plnění, jež bylo dodáváno spol. [SPOLEČNOST D]. Tyto skutečnosti korespondují s výpovědí obžalované [Obžalovaná E], která uvedla, že se jednání na finančním úřadu účastnila, přičemž ji obžalovaný [Obžalovaný D] uvedl, co má sdělovat, při dalším jednání ji doprovodil a před správcem daně i vypovídal. Obžalovaná, byt' aktivně nejednající za společnost, měla prokazatelně povědomí o tom, že obžalovaný [Obžalovaný D] se společností jistým způsobem nakládá, pokud mu v rámci telefonního hovoru argumentuje vystavenými fakturami pro obž. [Obžalovaný B] za milióny, jak uvedeno shora. Přitom si byla vědoma toho, že společnost fakticky žádnou činnost nevyvíjí, nemá ani zaměstnance, obžalovaný [Obžalovaný D] se zabývá prodejem ovoce a zeleniny, nikoli reklamní činností. Skutečnost, že obžalovaný [Obžalovaný D] byl osobou, jež zastupoval na venek společnost [SPOLEČNOST B] a v době jednatelství obžalované [Obžalovaná E], tuto společnost ovládal, shodně jako spol. xxx, je z dokazování zřejmé, avšak obžalovanou [Obžalovaná E] toto z trestní odpovědnosti s ohledem na zjištěné nevyvíjí. Byt' obžalovaný využil svého práva a v trestním řízení po celou dobu nevypovídal, o jeho roli si lze na základě provedeného dokazování učinit jasný závěr. Bylo prokázáno, a to předně z výpovědí svědků, že obžalovaný [Obžalovaný D] se dlouhodobě zabývá prodejem ovoce a zeleniny, a to jako OSVČ, což stvrdila i svědkyně [Svědkyně EE]. Z její výpovědi soud dále zjistil, že právě obžalovaný [Obžalovaný D] ji oslovil se žádostí o vedení účetnictví a podávání daňových přiznání k DPH za danou společnost, přičemž jiné doklady, než vystavené faktury v rádech miliónů jí předávány nebyly. Pokud opakovaně žádala jako podklad uzavřené smlouvy, nikdy ji nebylo vyhověno. Po celou dobu spolupracovala pouze s obž. [Obžalovaný D] a to i v době jednatelství obž. [Obžalovaná E]. Svědkyně si také vybavila z daňových dokladů společnosti [SPOLEČNOST D] a [Společnost E], kdy dle jejího názoru se vystavování faktur na shodné plnění jevílo jako přesouvání nákladů, optimalizace nákladů či vyrovnání DPH. Žádný ze slyšených svědků nepotvrdil, že by obžalovaný [Obžalovaný D] měl podnikat v oboru reklamy či se tomuto jakkoli věnovat. Z protokolů o sledování osob a věci je zřejmé, že tento obžalovaný se pravidelně min. v roce 2018 věnoval prodej ovoce a zeleniny na tržištích. Nadevší pochybnost bylo prokázáno blízké přátelství mezi obžalovanými [Obžalovaný B], jež ovládal společnost [SPOLEČNOST D], a [Obžalovaný D], o jejich vztahu a četném kontaktu vypovídali svědci z řad

zaměstnanců spol. [SPOLEČNOST D], jakož i obžalované [Obžalovaná E] a [Obžalovaná C]. Ze svědeckých výpovědí bylo zjištěno, že obžalovaný [Obžalovaný D] navštěvoval obž. [Obžalovaný B] v prostorách prodejny spol. [SPOLEČNOST D], a to v intervalech od několikrát týdně po jednou za 14 dní. Rovněž bylo zjištěno, že obžalovanému [Obžalovaný D] byly v prostorách prodejny předávány finanční prostředky, což vyplývá jak z výpovědi svědkyně [Svědkyně A], která však o tom, že si obž. [Obžalovaný D] chodí do prodejny pro peníze toliko slyšela, tak z výpovědi svědka [Svědka B], který předávku peněz viděl, avšak neznal důvod. Rovněž ze záznamu a odposlechu telekomunikačního provozu je zřejmá domluva mezi obžalovanými ohledně předání peněz a to ze dne 1.2.2018, 4.5.2018, 28.8.2018. Po provedeném dokazování lze učinit nezpochybnitelný závěr, že se jedná o finanční prostředky, jež byly odměnou za jednání obž. [Obžalovaný D], resp. vystupování za spol. [SPOLEČNOST B] a [Společnost E] a jejich zapojení do podvodného jednání.

124. Skutečnost, že obžalovaný [Obžalovaný D] tak za společnost [SPOLEČNOST B], ale i za spol. [Společnost E] činil s cílem legalizace daňového podvodu, je zřejmá i z dalších provedených důkazů, a to odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu. Toto stvrzuje zachycený hovor mezi obžalovanými [Obžalovaný D] a [Obžalovaná E] ze dne 24.7.2018, kdy obžalovaná mu sděluje: „Tak si řekni o prachy Lat'ovi, když jsi mu vypsál takový faktury za takový miliony, on přišel k milionům a ty nemáš ani korunu“, dále sms ze dne 29.8.2018, v níž požaduje uhrazení Home Creditu a dále uvádí...“zkus na mě poslat exekutora, nechám Tě zavřít za podvod s fakturama“. Byť obžalovaná v rámci své výpovědi uvedla, že žádné faktury sama za společnost nevystavovala a o předmětných daňových dokladech se dozvěděla až v rámci trestního řízení, nelze její obhajobě po provedeném dokazování uvěřit. Obžalovaná sama v rámci svého výslechu uvedla, že již při jednání před finančním úřadem se dozvěděla o dluhu společnosti ve výši 4 mil. Kč. Její povědomí vyplývá rovněž z čestného prohlášení ze dne 18.12.2017, v němž stvrzuje přijaté úhrady v hotovosti za vydané faktury. Byť sama uvedla, že toto k žádosti obž. [Obžalovaný D] podepsala, avšak žádné peníze nepřevzala, nelze tedy v návaznosti na zachycenou komunikaci a ve světle dalších důkazů uvěřit tomu, že obžalovaná jako statutární orgán společnosti [SPOLEČNOST B], v části inkriminovaného období, neměla žádnou povědomost o tom, k čemu je společnost zneužívána ze strany min. obžalovaných [Obžalovaný D] a [Obžalovaný B], a tomuto jednání nikterak nebránila.
125. O tom, že do jednání mezi obžalovanými [Obžalovaný D] a [Obžalovaný B] byl zapojen prokazatelně i obž. [Obžalovaný A] svědčí výsledky dokazování. Fakt, že společnost [SPOLEČNOST B] převedl obžalovaný [Obžalovaný A] právě na obž. [Obžalovaný D], známého obž. [Obžalovaný B], vypověděl sám obžalovaný [Obžalovaný A], jistou povědomost o tomto převodu vyjádřila i obžalovaná [Obžalovaná C]. Tento akt je rovněž prokazován listinami svědčícími o převodu společnosti [SPOLEČNOST B] koncem roku 2015. Obžalovaná [Obžalovaná E] se v souvislosti se společností [SPOLEČNOST B] zmínila rovněž o účasti obžalovaného [Obžalovaný A], a to v září roku 2016, kdy tento byl vedle obž. [Obžalovaný D] přítomen převodu firemního účtu na obžalovanou [Obžalovaná E]. Skutečnost, že obžalování [Obžalovaný D] a [Obžalovaný A] nebyli pro sebe zcela cizími osobami svědčí i další provedené důkazy. Obžalovaný [Obžalovaný A] se snažil soud přesvědčit, že se setkal s obž. [Obžalovaný D] setkal toliko při příležitosti převodu obchodní společnosti. K osobnímu setkání došlo prokazatelně rovněž o rok později při jednání v bance ohledně bankovního účtu dané společnosti, jak uvedla obž. [Obžalovaná E], ale především se setkávali pravidelně v prostorách prodejny [SPOLEČNOST D]. O tomto svědčí odposlech a záznam telekom. provozu, kdy obžalování a [Obžalovaný D] se domlouvají na schůzce v prostorách spol. [SPOLEČNOST D], přičemž obž. [Obžalovaný D] dodává, že tam bude i „xxx“. S ohledem na takovéto přátelské označení obžalovaného [Obžalovaný A], je zřejmé, že mu jeho osoba není nikterak vzdálená. O několikerém setkání s obžalovaným [Obžalovaný A] v prostorách prodejny [SPOLEČNOST D] vypověděl i svědek [Svědka B], který

ho vedle toho potkával i na akcích spol. [SPOLEČNOST D]. O setkávání obžalovaných v prostorách spol. [SPOLEČNOST D] dále svědčí i protokol o sledování osob a věcí, kde je obž. [Obžalovaný A] zachycen před objektem prodejny. Návštěvy obž. [Obžalovaný D] v prostoru spol. [SPOLEČNOST D] jsou zřejmé i ze záznamu o sledování osob a věcí. Fakt, že vystavování faktur za společnosti [Společnost E] a [SPOLEČNOST B], co do předmětu plnění a výše fakturované částky, nebylo ponecháváno čistě na obžalovaném [Obžalovaný D], svědčí rovněž provedené důkazy. Zapojení daných společností do řetězového daňového podvodu, na pozici ztracené společnosti, jistě nebylo nápadem obžalovaného [Obžalovaný D], ale tento po domluvě právě s obžalovanými [Obžalovaný B] a [Obžalovaný A] jako osoba ovládající či zastupující dané společnosti jednal v souladu s ujednanými požadavky. Za tuto „službu“ pak obžalovaný [Obžalovaný D] prokazatelně byl odměňován při četných návštěvách v prostorách společnosti [SPOLEČNOST D], jak uvedeno shora. Nebylo tedy možné uvěřit obhajobě obžalovaného [Obžalovaný A], že k obchodním případům týkajícím se spol. [SPOLEČNOST B] a [Společnost E] mu není nic známo. Z provedeného dokazování je zřejmá koordinace vystavovaných fiktivních daňových dokladů, jak je patrné i z řetězců uvedených v jednotlivých zdaňovacích obdobích ve výroku rozsudku. Tyto vyslovené závěry nalézacího soudu se odrážejí v provedených důkazech, kdy důkazem o domluvách ohledně obsahu a částek, které mají být na vystavených fakturách daných společností uvedeny, je řada telefonátů a sms zpráv mezi obžalovanými [Obžalovaný B] a [Obžalovaný A], obsahově týkajících se daného. Příkladmo sms zpráva ze dne 22.2.2018, kterou zasílá obžalovaný [Obžalovaný A] obž. [Obžalovaný B] ve znění: „[Společnost C] Fa na 3,100 Ga Fa na 2,150. Texty porad stejně, vse leden“. Z listinných důkazů je zřejmé, že dne 30.1.2018 byla společností [SPOLEČNOST D] vystavena faktura č. xxx znějící na částku 2.150.000 Kč bez DPH, DPH ve výši 451.500 Kč a to společnosti [Společnost A], zastoupená obž. [Obžalovaný A], která ji zahrnula do svého účetnictví. Téhož dne byla prokazatelně spol. [SPOLEČNOST D] vystavena faktura společnosti [Společnost C], zastoupená obž. [Obžalovaný A], č. xxx na částku 3.100.000 Kč bez DPH, DPH ve výši 651.000 Kč, která ji zahrnula do svého účetnictví. (bod 21 výroku rozsudku). Jak patrné z dokazování tomuto předcházelo vystavení faktury ze dne 26.1.2017 spol. [Společnost E] společnosti [SPOLEČNOST B] na částku 5.415.000 Kč bez DPH a DPH ve výši 1.173.150 a následně společnost [SPOLEČNOST B] vystavila dne 29.1.2018 fakturu společnosti [SPOLEČNOST D] na částku 6.566.670 Kč bez DPH a DPH ve výši 1.139.670 Kč. Ve všech uvedených obchodních případech v řetězci je předmětem plnění odborné poradenství, konzultace. Lze uzavřít, že prokazatelně dochází k přefakturování fiktivního plnění mezi společnostmi s tím, že společnost [Společnost E] prodala služby s DPH, ale vybranou DPH neodvedla do státní poklady, čímž došlo k daňovému úniku. Tento závěr lze tak vztáhnout na všechny body ve výroku rozsudku týkající se daných společností.

126. Na základě shora uvedeného lze učinit jednoznačný závěr, že společnosti [SPOLEČNOST B] a [Společnost E] vykazují zcela bezezbytku výše uvedené specifikace tzv. ztracených společností v řetězovém podvodu.
127. Dalším subjektem, který je do řetězce zpravidla zařazován, je buffer, tzv. vyrovnávací společnost. Takovýto subjekt je v řetězci čistě formálně, neboť zakoupené zboží/služby bez větší časové prodlevy prodá dalšímu článku řetězce často s minimální marží. V důsledku toho přizná minimální daňovou povinnost, kterou obvykle uhradí. Úkolem vyrovnávací společnosti je navenek působit jako běžný obchodník a vytvořit tak zdání legality plnění zasaženého daňovým podvodem, tedy zastříti vazby mezi jednotlivými články řetězce (mezi ztracenou společností a ostatními články), a znesnadnit tak odhalení daňového podvodu. Takovýto subjekt je obvykle pro správce daně kontaktní, navenek s ním určitý čas spolupracuje, avšak v případě odhalení daňového podvodu zpravidla nedisponuje dostatečným majetkem k úhradě daně nebo se stane v důsledku šetření správcem daně i nekontaktní. Pokud je takovýchto článků v řetězci více, klesá šance na odhalení

podvodného jednání. V pozici vyrovnávací společnosti v projednávaném případě se s jistotou ocitla společnost [SPOLEČNOST D] a.s.

128. Konečně subjekt, který si po státu nárokuje v řetězci nadměrný odpočet, popř. nečerpá nadměrný odpočet, ale odpočet daně z daného plnění zasaženého podvodem využívá ke snížení vlastní daně, a čerpá tak výhody plynoucí z řetězce, je označován jako broker, tzv. zprostředkovatelská společnost. Na této pozici se s jistotou objevují společnosti [Společnost A], [Společnost C] a v některých případech i spol. [SPOLEČNOST D].
129. Ke společnosti **[SPOLEČNOST D] a.s.** bylo provedeným dokazováním zjištěno, že je zapsána v obchodním rejstříku od xxx, kdy xxx představenstva je po celou dobu uvedena obž. [Obžalovaná C]. Předmětem obchodní činnosti je výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1-3 živn. zákona. Ke společnosti bylo ze zpráv finančního úřadu a znaleckého posudku Ing. Hrachovinové zjištěno, že od 17.10.2013 do 7.7.2021 byla společnost registrována jako plátce DPH, v inkriminovaném období měla zveřejněné číslo bankovního účtu. Společnost nezveřejnila v letech 2016-2018 roční účetní závěrku v rozsahu stanoveném zákonem o účetnictví. Z předložených listinných důkazů je zřejmé, že společnost v období leden 2016 až červenec 2018 podala řádné či někdy dodatečné daňové přiznání k DPH a úhrady vždy učinila (č.l. 10292). Z tabulky na č.l. 10510 je patrné, která zdanitelná plnění vůči spol. [Společnost A], [Společnost C], [Společnost F], [Společnost J] byla v inkriminovaném období vykázána a zahrnuta do kontrolních hlášení vyhotovených spol. [SPOLEČNOST D]. Rovněž bylo zjištěno, jak uvedeno v bodě 118. a 120. odůvodnění rozsudku, v jaké výši spol. [SPOLEČNOST D] uplatnila nárok na odpočet v jednotlivých zdanitelných plněních na základě daňových dokladů vystavených jí spol. [Společnost E] a [SPOLEČNOST B].
130. Dále bylo ke společnosti z údajů vyplývajících z daňového přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2016 zjištěno zejména, že hlavní činností byl specializovaný velkoobchod, průměrný počet zaměstnanců byl 8, tržby z prodeje výrobků a služeb činily přes 35 mil. Kč, tržby z prodeje zboží přesahovaly 6 mil. Kč. Za zdaňovací období roku 2017 byl průměrný počet zaměstnanců 8, tržby z prodeje výrobků a služeb činily 59 mil. Kč a z prodeje zboží 7 mil. Kč, pře nezměněné hlavní činnosti. Mezi hlavní odběratele s opakujícím se a totožným plněním patřili v inkriminovaném období xxx (zdanitelné plnění: xxx), xxx s.r.o. (zdanitelné plnění: xx), xxx s.r.o. (zdanitelné plnění: xxx). Hlavními dodavateli byly shledány spol. [Společnost H] spol. s r.o., CWN, s.r.o. UNIKOM, a.s. Z daňových tvrzení dané společnosti je zřejmé, že v roce 2016 a 2017 nejvyšší výnosy společnosti plynuly z odborných konzultací, poradenství, vyjednávání podmínek nákupu spotů, pronájem skladů, provizí za zprostředkování klienta, a nikoliv z ostatního specializovaného velkoobchodu, tedy prodeje dětského zboží, jímž se zaměstnanci výhradně zabývali. Znalkyně rovněž uzavřela, že v letech 2016-2017 hospodářský chod společnosti byl zajištěn.
131. K 31.12.2017 měla společnost vykázán neobvykle vysoký stav pokladny a to téměř 39 mil. Kč, přičemž inventarizační protokol zůstatku hotovosti na pokladně s výčetkou platidel nebyl dohledán. V obou letech společnost hospodařila se ziskem. K období roku 2018 nebyly doloženy žádné podklady. Pokud jde o úhrady služeb, jež byly předmětem přijatých faktur, k těmto se soud vyjadřoval již výše, pokud jde o úhradu faktur vystavených, lze konstatovat, že od spol. [Společnost A] přicházely úhrady jak bezhotovostně, tak v hotovosti, přičemž bylo zjištěno, že částky byly hrazeny nepřesně, a to v rozdílech až statisíců Kč. Úhrady od společnosti [Společnost C] a [Společnost J] byly prováděny bezhotovostně, shodně tak i se [Společnost F].
132. Na základě provedeného dokazování lze rovněž uzavřít, že v průběhu inkriminovaného období, byť stále byla xxx představenstva obž. [Obžalovaná C], společnost [SPOLEČNOST D] ovládal její

manžel, obžalovaný [Obžalovaný B]. Z výpovědi obžalované, tak i svědků z řad zaměstnanců společnosti bylo zjištěno, že tato v danou dobu pobývala na mateřské dovolené a do společnosti docházela zřídka. Většina svědků taktéž shodně uvedla, že jako osobu nadřízenou vnímali obžalovaného [Obžalovaný B], který se věnoval obchodu jako takovému, rovněž i záležitostem spojených s administrativou. Pokud někteří svědci vnímali zapojení obžalované [Obžalovaná C] v této době do chodu společnosti, jednalo se o obchod prostřednictvím e-shopu. Žádný ze svědků nepotvrdil, že by se společnost [SPOLEČNOST D] vyjma prodeje dětského zboží a kočárků zabývala jinou činností, konkrétně tedy reklamní. Nikdo ze zaměstnanců takovou činnost nevykonával, shodně tak si nejsou vědomi tohoto výkonu podávaného obž. [Obžalovaný B]. Jedinou spojitost s jinou obchodní činností vztahovaly ke společnosti [SPOLEČNOST D] svědkyně [Svědkyně C], [Svědkyně T], [Svědkyně P] a [Svědkyně A], jež z pokynu obžalovaného [Obžalovaný B] vystavovali faktury, a to na společnosti [Společnost A] a [Společnost F]. Spol. [SPOLEČNOST B] či [Společnost E] měla svědkyně [Svědkyně C] spojeny s tím, že vystavovala každý měsíc faktury jejich jménem, jak ji bylo zadáno. Svědkyně uvedly, že jim ze strany obžalovaného [Obžalovaný B] byly uváděny fakturované částky, předmět plnění a společnosti na pozici odběratelů. Žádné další podklady pro vyhotovení takových dokladů neobdržely. Svědkyně potvrdily, že údaje do takto vytvářených faktur byly někdy získávány od obžalovaného [Obžalovaný A], jemuž byly tyto faktury v některých případech zasílány prostřednictvím e-mailu. Svědkyně spatřovaly odlišnost těchto fakturací oproti fakturování dětského zboží, neboť tuto vytvářely samy na základě došlých objednávek od zákazníků.

133. Tvrzení svědkyň o vystavování faktur týkajících se reklamní činnosti zcela odpovídá dalším provedeným důkazům, a to zejména e-mailové korespondenci, z níž zasílání těchto daňových dokladů, s předmětem odlišným od dětského zboží, na e-mailovou adresu obž. [Obžalovaný A], vyplývá, rovněž odpovídá obsahu odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, z něhož jsou zřejmé domluvy mezi obžalovanými [Obžalovaný B] a [Obžalovaný A] ohledně vyhotovení faktur, konkrétně na jakou společnost fakturu vystavit, event. v jaké částce. Vedle již zmiňované sms zprávy ze dne 22.3.2018 (bod 125), lze zmínit hovor ze dne 26.3.2018, v němž obžalovaný [Obžalovaný A] instruuje obž. [Obžalovaný B] k vystavení daňového dokladu na spol. [Společnost C], nikoli na spol. [Společnost A]. Tomuto hovoru odpovídá zjištěná fakturace, konkrétně bod 22. výroku rozsudku, kdy skutečně je vystavena spol. [SPOLEČNOST D] faktura spol. [Společnost C] na částku 800.000 Kč bez DPH, DPH ve výši 168.000,- Kč, jež byla provedeným dokazováním shledána jako fiktivní. V daném období jiná fakturace mezi spol. [SPOLEČNOST D] a [Společnost C] v dokumentech předložených finančním úřadem dohledána nebyla. Jinde např. v sms zprávě ze dne 20.6.2018 obžalovanému [Obžalovaný B] připomíná obž. [Obžalovaný A] fakturu s obdobím uskutečněného zdanitelného plnění květen, ten reaguje omluvou s tím, že to ihned napraví. Dle zjištění byla taková faktura společností [SPOLEČNOST D] vystavena spol. [Společnost A] na částku 1.000.000,- Kč bez DPH, DPH ve výši 210.000,- Kč (bod 25. výroku rozsudku). Z přehledu uskutečněných zdanitelných plnění zanesených do kontrolních hlášení spol. [SPOLEČNOST D] je zřejmé, že v květnu 2018 byla spol. [Společnost A] vystavena jediná faktura a to na částku 1.000.000,- Kč bez DPH, DPH ve výši 210.000,- Kč. Rovněž tato faktura byla na základě provedeného dokazování vyhodnocena jako fiktivní.
134. Pokud jde o obhajobu obžalovaného [Obžalovaný B], tak tento v průběhu trestního řízení vždy využil svého práva nevypovídat. Obžalovaná [Obžalovaná C] popsala jakou roli vykonávala v rámci obchodní činnosti společnosti, kdy v inkriminované době se věnovala převážně péči o nezl. dítě, neboť byla na mateřské dovolené. Z výpovědi je zřejmé, že dispoziční právo k bankovním účtům společnosti měla výhradně obžalovaná, jednu ze dvou platebních karet měl v držení obžalovaný [Obžalovaný B]. Pokud jde o četné výběry z účtu, jež byly co do výše, tak datumů zjištěny ze zpráv bankovních ústavů, k těmto obžalovaná uvedla, že tak jednala k žádosti manžela, který z těchto výběrů hradil platby dodavatelům či provize. Jednalo se dle obžalované předně o peníze, jež pak

následně manžel odvážel obžalovanému [Obžalovaný A]. Výpověď obžalované koresponduje i s obsahem odposlechů a záznamu komunikačního provozu, kdy je četně zachycen odposlech týkající se objednávání výběru hotovosti v bance, a to v řádech statisíců až miliónů. Z daného důkazu vyplývá, že skutečně tyto objednávky činí výhradně obžalovaná [Obžalovaná C] jako disponent účtu. Z protokolu o sledování osob a věcí, které byly vyhotoveny toliko k období roku 2018, je rovněž zřejmé, že dochází ze strany obž. [Obžalovaný B a Obžalovaná C] k výběrům finančních prostředků jak v bance, tak prostřednictvím bankomatu. Tyto výběry jsou rovněž dokumentovány listinnými důkazy, a to výpisy z bankovního účtu společnosti [SPOLEČNOST D], kdy je zřejmé, že obžalovaná vybírala finanční prostředky rovněž prostřednictvím bankomatu, a to až do výše limitu, tj. 150.000 Kč (přehled výběru na č.l. 595-600). Dalším důkazem prokazujícím další nakládání s vybranými hotovostními prostředky v rámci obchodní činnosti, je zápisník a diáře, jež si v inkriminovaném období vedl obžalovaný [Obžalovaný B], shodně jako ručně psané poznámky založené na č.l.637-645, které svědčí o datech místech a výších částek mezi obžalovanými předávaných. Tyto věcné důkazy byly získány v rámci prohlídky jiných prostor a pozemků dne 6.11.2018 a to na adrese xxx, xxx, v níž se nachází provozovna spol. [SPOLEČNOST D]. K námitce obhájce obžalovaného [Obžalovaný B] ohledně nesplnění zákonných podmínek dané prohlídky nalézací soud uzavřel, že prohlídku jiných prostor a pozemků považoval za provedenou v souladu se zákonem, a proto i takto získaným věcným důkazům nebránilo nic, aby je soud mohl v rámci hlavního líčení provést a hodnotit. K samotné prohlídce lze uvést, že z protokolu o provedení této prohlídky vyplývá, že byla činěna jako neodkladný a neopakovatelný úkon, obžalovanému [Obžalovaný B] byl předán příkaz k prohlídce a byl před zahájením prohlídky vyslechnut a po celou dobu přítomen, shodně jako nezúčastněná osoba. V daném případě byl přibrán [jméno] [příjmení], jež byl toho času studentem v České republice s povolením k pobytu, což předpokládá jeho porozumění českému jazyku. Zároveň nalézací soud zjistil, že obžalovaný [Obžalovaný B] byl před zahájením prohlídky řádně poučen, přičemž uvedl, že prohlídku prostor umožní, nežádá přítomnost advokáta a věci důležité pro trestní řízení dobrovolně vydá. Seznam věcí vydaných je součástí protokolu o prohlídce jiných prostor a pozemků, kde jsou vedle elektroniky, písemností, finančních prostředků, zachyceny i diáře a zápisníky. Opis protokolu proti podpisu byl předám i obž. [Obžalovaný B], přičemž nebyly vzneseny žádné námitky proti obsahu protokolu.

135. Obžalovaný [Obžalovaný A] se ohledně zjištěného předávání finančních prostředků hájil tím, že obž. [Obžalovaný B a Obžalovaná C] půjčoval finance od roku 2015 či 2016, což je v některých případech doloženo notářskými zápisy, jeden je z května 2018 znějící na 5 mil. Kč, přičemž půjčené finanční prostředky již byly vráceny, a to po částkách 200 či 250 tis. Kč v průběhu cca 5 měsíců. Obžalovaným poskytnuté půjčky byly předávány v hotovosti, bez písemné smlouvy a vždy byly průběžně hrazeny. K půjčkám docházelo jak ve prospěch manželů [Obžalovaný B a Obžalovaná C], tak i spol. [SPOLEČNOST D], rovněž bez písemné smlouvy. Obž. [Obžalovaná C] se vyjádřila toliko k půjčce ve výši 5 mil. Kč poskytnuté manželé [Obžalovaný A a Spoluobžalovaná A], která sloužila k úhradě dluhu u banky a to v roce 2018. Částka byla předána v hotovosti, ale ve finále nebyly prostředky použity a obž. [Obžalovaný A] byli vráceny.
136. K těmto tvrzením obžalovaných je však třeba uvést, že výběry finančních prostředků ze strany obž. [Obžalovaná C] a navazující schůzky obžalovaných časově předchází tomu tvrzení obžalovaného [Obžalovaný A], že předávky peněz představují pouze splátky poskytnuté půjčky ve výši 5 mil. Kč. Již v lednu 2018, konkrétně dne 25.1., jsou obž. [Obžalovaný B] zachyceni v čase 10:56 hod. jak vybírají finanční prostředky z bankomatu, přičemž v čase 12:11 hod. se setkávají s obžalovaným [Obžalovaný A] v Praze v OC xx. V čase 13:09 hod. je na záznamu zachycena bílá obálka, která je položena vedle obž. [Obžalovaný B], následně mizí a společnost se rozchází. Tato plánovaná schůzka vyplývá i z diáře obž. [Obžalovaný B] na rok 2018 (stopa č. 12), v němž je u daného data poznámka „12:00 [Obžalovaný A], Praha oběd“.

137. Dále hovor ze dne 12.2.2018 zachycuje obžalovanou [Obžalovaná C], jak objednává v bance Unicredit Bank výběr hotovosti ve výši 500 tis. Kč. Dne 14.2.2018 obž. [Obžalovaný B] sděluje obžalované [Obžalovaná C], že musí za „xxx“ a nejprve to musí vyzvednout. Obžalovaná reaguje, že je to v trezoru, že to vyzvedla. Prokazatelně se tedy jedná o předání finančních prostředků obžalovanému [Obžalovaný A], kdy obžalovaná [Obžalovaná C] sama uvedla, že k tomu docházelo, a to ihned po výběru, či byla hotovost uložena v trezoru. Dále byla obžalovaná [Obžalovaná C] zachycena při výběru hotovosti na pobočce banky dne 23.3.2018 v čase 8:37 hod., kde ji byly peníze předány v obálce. Následně oba manželé zamířili vozidlem do Prahy, o čemž svědčí i poznámka v diáři obž. [Obžalovaný B] k danému datu. S těmito zjištěními koresponduje i odposlech a záznam telekom. provozu, kdy v čase 10:10 hod. obžal. [Obžalovaný A] navádí [Obžalovaný B] do restaurace xxx, kde se právě nachází.
138. Že se nejedná o částky představující umoření dluhu soud dovozuje z dalšího zachyceného hovoru, který byl veden mezi obž. [Obžalovaný A] a advokátem [příjmení] až dne 15.5.2018, kdy mu obžalovaný sděluje, že obž. [Obžalovaný B] půjčil peníze a potřeboval by od notáře dokument, že půjčil „bůra“ a že mu má do 14.6. vrátit 5,2 a když ne, tak může exektovat barák jeho manželky. Obžalovaný dodává, že advokátovi pošle LV. Z obsahu hovoru je zřejmé, že k vrácení financí má dojít až 14.6.2018, což představuje téměř konec inkriminovaného období, přičemž k výběrům a předávkám dochází mnohem dříve, tedy v průběhu tohoto období. Rovněž tak nesouhlasí částky, v níž dle obž. [Obžalovaný A] půjčka měla být splacena, a to v částkách 200-250 tis. Kč. Jak uvedeno níže, předmětem předání peněz byla částka mnohonásobně vyšší.
139. K osobnímu výběru finančních prostředků došlo dle záznamu o sledování osob a věcí ze strany obž. [Obžalovaná C] rovněž dne 27.6.2018 v bance UniCredit Bank v Xxx xxx. K prokazatelnému předání peněz ze strany obžalovaného [Obžalovaný B] došlo i dne 3.7.2018, kdy tento je zachycen v rámci sledování osob a věcí v čase 8:07 hod. při výběru z bankomatu, kdy učinil výběry dva, posléze obžalovaný s obž. [Obžalovaná C] v čase 11:46 hod. odjíždí od prostor spol. [SPOLEČNOST D] směr dálnice D11 na Hradec Králové, kde se setkávají s otcem obž. [Obžalovaný A] v čase 12:18 hod. V čase 12:43 hod. je zřejmé, že obžalovaný [Obžalovaný B] vyndal z tašky bílý balíček a předal je otcí obž. [Obžalovaný A], který jej uložil do zavazadlového prostoru. Následně se rozešli. Tento zjištěný děj plně koresponduje s odposlechem a záznamem telekom. provozu, kdy 3.7.2018 vede obž. [Obžalovaný A] v čase 11:19 hod. hovor se svojí matkou a hovoří o pánovi z Xxx s nímž se mají rodiče setkat. Na to v čase 11:26 hod. instruuje [Obžalovaný B], že může klidně vyjet, že rodiče tam už jsou. V čase 14:38 hod. hovoří obž. [Obžalovaný A] s otcem, jež telefonuje z matčina telefonu, a ten mu sděluje, že se potkají u hotelu xxx, že potřebuje vyndat ten balíček. Rovněž o této schůzce mezi obžalovanými [Obžalovaný B a Obžalovaná C] a rodiči obž. [Obžalovaný A] svědčí záznam v diáři obž. [Obžalovaný B], který ke dni 3.7.2018 má poznámku „12:00 dálnice, [Obžalovaný A], . Dne 22.8.2018 je registrováno setkání obžalovaných [Obžalovaný B a Obžalovaná C] s obž. [Obžalovaný A] a jeho manželkou v Xxx xxx, kdy v čase 14:24 hod. je zachyceno předání bílé poštovní obálky obž. [Obžalovaný B] obžalovanému [Obžalovaný A]. Důkazem o výši předávané částky je listina na č.l. 645 s poznámkou „3.7.2018 [Obžalovaný A] Rodiče Dálnice 1000 000,-“, jež byla mezi jinými zajištěna při prohlídce prostor spol. [SPOLEČNOST D].
140. Vzhledem ke zjištěnému protiprávnímu jednání obžalovaných, k obsahu odposlechu a záznamu telekom. provozu, nelze uvěřit tvrzení obžalovaného [Obžalovaný A], že v průběhu inkriminovaného období bez jakéhokoli dokladu či záruky poskytoval at' manželům [Obžalovaný B a Obžalovaná C] či spol. [SPOLEČNOST D] finanční prostředky v rádech statisíců, jež v součtu dle obžalovaného dosahovaly miliónů. Z odposlechlů je např. zřejmé, jak obžalovaný zadává

pokyny dvě manželce, bývalé spoluobžalované [Spoluobžalovaná A], aby zaslala na účet spol. [SPOLEČNOST D] „jedničku“ a to z účtu spol. [Společnost A]. Tato reaguje, že je však nutno zaplatit [SPOLEČNOST D] faktury za xxx, nato ji obžalovaný odpovídá, že má zaplatit z účtu [Společnost A]. Navazuje hovor, kdy [Spoluobžalovaná A] sděluje, že na účtu tolik peněz není, obžalovaný reaguje, ať pošle „devítikilo“. Takovýto zadání pro manželku je v odposleších, které jsou vedeny teprve od roku 2018 ve vztahu k obž. [Obžalovaný A] vícero. Z konverzace je zcela zřejmé, že se jedná o přeposílání financí v rámci obchodních případů, jež jsou předmětem trestního řízení, nikoli o tvrzené půjčky spol. [SPOLEČNOST D]. Na základě provedeného dokazování pak lze uzavřít, že předávané finanční prostředky byly z účtů společnosti [SPOLEČNOST D] vybírány právě za účelem předání obž. [Obžalovaný A], jak v podstatě potvrdila obž. [Obžalovaná C], nikoli tedy jako splátka dluhu, ale jako domluvená provize. Dle soudu se jednalo o finanční prostředky, jež byly na účet spol. [SPOLEČNOST D] zaslány v rámci předstíraných obchodů, tedy měly simulovat skutečný průběh obchodní činnosti mezi společnostmi. Tyto úvahy soudu jsou podporovány obsahem věcného důkazu, a to zápisníku obž. [Obžalovaný B] (stopa č. 14), v němž jsou zachyceny výdaje roku 2017 až 2018 označené daty, částkou v rozsahu od 400.000 Kč až po částku 2 mil. Kč a poznámkou: Praha osobně, xxx, xxx, xxx apod. Současně jsou zde zachyceny údaje k fakturám, tedy datum bez údaje o roku, číslo, částka, výše DPH. Při porovnání čísla faktur lze zjistit, že se jedná o daňové doklady, jež jsou uvedeny ve výroku tohoto rozsudku, a to konkrétně u zdaňovacího období srpen-prosinec 2017. Ze zajištěných diářů obž. [Obžalovaný B] na rok 2016, 2017 a 2018 lze shledat přesné záznamy o jeho cestách do Prahy. Konkrétně záznamy v diáři pro rok 2017 (stopa 18) označené „Praha“, ale i diáři pro rok 2018 (stopa č. 12) korespondují s poznámkami v zápisníku (stopa 14), kde je uvedena poznámka „osobně“ či „Praha osobně“ i s částkou a popiskem výdej. Tento nastíněný způsob toku finančních prostředků, jež měl simulovat probíhající obchod mezi společnostmi se odráží i v závěrech znaleckého posudku Ing. Hrachovinové, která se vyjádřila k platbám mezi společnostmi [SPOLEČNOST D] a [Společnost A], které byly hrazeny nepřesně, a to v rozdílech až statisíců Kč, jak uvedeno shora. Shodně tak dle znalkyně vykazovaný zůstatek v pokladně ke dni 31.12.2017 ve výši cca 39 mil. Kč je účetním odrazem, shora uvedeného nestandardního přelévání hotovostních finančních prostředků mezi zájmovými společnostmi.

141. Pokud obžalovaná [Obžalovaná C] se hájila tím, že jako statutární orgán společnosti o obchodech, jež se týkají inkriminovaných daňových dokladů neměla dle svého tvrzení ponětí, resp. se do obchodů zajištěných prostřednictvím obž. [Obžalovaný A] nezapojovala, jednání se subdodavatelem nevedla, nelze toto považovat za tvrzení, jež by ji z protiprávního jednání vyvinilo. Obžalovaná v pozici xxx představenstva společnosti byla svým manželem, jemuž svěřila vedení společnosti, do jisté míry obeznámena s tím, že společnost rozšiřuje svoji obchodní činnost. Obžalovaná si byla prokazatelně vědoma toho, že inkriminované daňové doklady byly zahrnovány do účetnictví společnosti [SPOLEČNOST D], když sama uvedla, že sice k jejich vystavení nedávala pokyn, ale vedla je v patnosti při kontrole a předávala je účetní ke zpracování. Z pohledu odpovědnosti statutárního orgánu za činnost obchodní korporace není podstatné, zda pokyn k vystavení daňového dokladu dá sám statutární orgán či si je vědom toho, že tak činí jiná osoba s jeho vědomím. Obžalovaná si byla navíc vědoma dalších nestandardností, jež souvisely s obchodní činností, o níž byla dle obžalované dosavadní obchodní činnost rozšířena. Jednalo se především o nestandardní způsob úhrady údajným dodavatelům, kdy za tím účelem byly z bankovního účtu společnosti vybírány částky v řádu statisíců a tyto v hotovosti převáženy obžalovanému [Obžalovaný A], což bylo obžalované známo, neboť se toho nejednou zúčastnila. Je třeba uvést, že obžalovaná v obchodu nebyla v inkriminovaném období žádným nováčkem, pokud společnost byla založena již v roce 2013 a od té doby se zabývala prodejem zboží. Obžalovaná si musela být vědoma tohoto podezřelého způsobu obchodování, který zahrnoval absenci objednávek, uzavřených smluv, jednání s dodavateli, odběrateli, netypický až nezákonný způsob úhrady přijatých, ale i vystavených daňových dokladů, a to s ohledem na zákonem stanovený limit

hotovostní platby, atd. V této souvislosti je třeba uvést, že do účetnictví spol. [SPOLEČNOST D] byly zahrnovány i faktury vystavené spol. [SPOLEČNOST B], což obžalovaná musela prokazatelně zaregistrovat. Sama k této společnosti uvedla, že snad ji měl koupit obž. [Obžalovaný D] od obž. [Obžalovaný A], přičemž sama smlouvu s touto společností neuzavírala, ani jednání s osobou společnost zastupující nevedla. Tak jak ve všech případech, jichž se inkriminované doklady týkají, byla předmětem zdanitelného plnění určitá reklamní činnost, o níž obžalovaná jako statutární orgán společnosti uvedla, že se této nevěnovala.

142. Ke **společnosti [Společnost A] s.r.o.** bylo zjištěno, že byla zapsána do obchodního rejstříku dne xxx, jednatelem od xxx do xxx byl obžalovaný [Obžalovaný A] a od xxx do xxx i jediným společníkem. Od xxx se na pozici jednatele vystřídal několik osob, když od xxx do současnosti je jednatelkou a společníkem [jméno][příjmení]. Sídlo subjektu je registrováno ke dni xxx na adrese xxx, xxx, kde je evidováno dalších 48 subjektů. Předmětem podnikání je od xxx je výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1-3 živn. zákona. Dále bylo dokazováním zjištěno, že společnosti je od 27.9.2014 plátcem DPH s měsíčním zdaňovacím obdobím, registrována u Finančního úřadu pro hl. m. Prahu. Od 29.2.2020 se stala nespolehlivou osobou. Subjekt má rovněž zveřejněn bankovní účet v registru plátců. Ze zpráv finančního úřadu se podává, že společnost v inkriminovaném období podávala řádně a včas daňové přiznání k DPH, přičemž svou vykázanou daňovou povinnost vždy uhradila. Přehled uskutečněných zdanitelných plnění na výstupu zanesených do kontrolních hlášení, vůči [Společnost F], [Společnost J] a [Společnost C], je uveden na č.l. 10512. Nálezacím soudem bylo dále prokázáno, jaké nároky na odpočet DPH uplatnila z daňových dokladů od spol. [SPOLEČNOST D] spol. [Společnost A], jak vyplývá z kontrolních hlášení. Za inkriminované období se jedná o celkovou částku DPH ve výši 17.473.654,80 Kč, kdy celková částka bez DPH činí 83.205.395,20 Kč (viz přehled č.l. 10611). Shodná částka vyplývá i z přehledu učiněného ve vztahu ke spol. [SPOLEČNOST D], tedy jaká zdanitelná plnění vykazala z faktur vystavených na spol. [Společnost A] (viz č.l. 10611). Ke společnosti bylo dále zjištěno, že tato nezveřejnila roční účetní závěrku za rok 2016–2018 v rozsahu stanoveném zákonem, společnost hospodařila se ziskem, tedy byla schopna pokrýt náklady, ale i generovat zisk, její hospodářský chod byl zajištěn. Mezi hlavní odběratele společnosti patřila FTV Prima (opakující se plnění: poskytnutá vysílací práva, tisk), [Společnost H] (opakující se plnění: Partnerství v rámci automobilových přenosů a závodů), Miele (plnění: kampaň Miele, pronájem ploch). Mezi hlavní dodavatele daného období patří spol. [Společnost H] (plnění: tisk, marketingové služby), Aventador (plnění: prezentace loga a obchodních partnerů), Beormeol consulting CR (plnění: poplatek za provedenou prezentaci).
143. Provedeným dokazováním bylo ke **společnosti [Společnost C] s.r.o.** zjištěno, že je zapsána v obchodním rejstříku od xxx, sídlo je uvedeno shodně jako u spol. [Společnost A]. Statutárním orgánem a jediným společníkem byl od xxx do xxx obžalovaný [Obžalovaný A], následně do xxx [Svědkyň R] a od xxx [jméno][příjmení]. Od xxx je registrována provozovna společnosti na adrese xxx, což je adresa bydliště obž. [Obžalovaný A]. Společnost je od 17.3.2015 do 30.6.2017 a od 4.11.2017 do 17.7.2023 plátcem DPH s měsíčním zdaňovacím obdobím, registrována u Finančního úřadu pro hl. m. Prahu, od 4.1.2018 má zveřejněn bankovní účet v registru plátců. Předmětem podnikání je výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1-3 živn. zákona. Ze zprávy finančního úřadu bylo zjištěno, že ve zdaňovacím období leden až prosinec 2016, leden až červen 2017 byla podávána řádná daňová přiznání k DPH, která byla nulová. Od listopadu 2017 do července 2018 byla podávána řádná daňová přiznání, kdy byla daňová povinnost hrazena ve výši uvedené v daňovém přiznání. Z přehledu na č.l. 10520 lze dohledat, které daňové doklady vystavené společností na odběratele [Společnost F], [Společnost A], [Společnost J] byly zahrnuty ve zdanitelných plněních na výstupu. Dále bylo z dokazování zjištěno, že spol. xxx z daňových dokladů od spol. [SPOLEČNOST D] uplatnila v souhrnu nárok na odpočet DPH ve výši 1.470.000 Kč a z daňových dokladů od spol. [Společnost J] uplatnila nárok na odpočet DPH ve výši

509.800,20 Kč. Úhrady za služby poskytovala společnost bezhotovostně. Rovněž společnost [Společnost C] nezveřejnila roční účetní závěrky za roky 2016-2018, v roce 2017 hospodařila se ziskem a je zřejmé, že v roce 2017 hospodářský chod společnosti byl zajištěn. Podklady pro rok 2018 nebyly zjištěny. Mezi hlavní odběratele společnosti se řadí Agentura XY (plnění: propagace), FTV Prima (plnění: online kampaně, tisk), Tabak Invest (plnění: propagace značky, spolupráce na projektu), přičemž je dlužno uvést, že se převážně jedná o fakturace z roku 2018. Hlavními dodavateli byli v roce 2018 Dineteam (plnění: pronájem a služby spojené s provozem vozidla), HDS Retail CZ (plnění: propagace, dodání obrazového materiálu), xxx xxx (plnění: přeprava zásilek).

144. Obžalovanému [Obžalovaný A] lze po provedeném dokazování zcela jistě uvěřit jeho profesní minulost, včetně jeho dobrého postavení na trhu s medií. O jeho vazbách vytvořených v daném prostředí vypověděl nejen obžalovaný [Obžalovaný A], ale rovněž bývalí spoluobžalovaní [Spoluobžalovaný D], [Spoluobžalovaný B], [Spoluobžalovaný C], jakož i svědci [Svědék K], [Svědék Z], [Svědék K], [Svědék II], kteří s ním spolupracují či tak v minulosti činili. Z dokazování lze uzavřít, že právě tyto jeho kontakty a schopnost vyjednávat z obžalovaného činily osobu, jež byla v rámci obchodních kontaktů v dané oblasti žádaná, co do poskytování jeho služeb. Obžalovaný [Obžalovaný A] sám podrobně vypověděl o svých pozicích, které v průběhu profesní kariéry zastával a jaké vazby mu toto přineslo. O přínosech spolupráce s obžalovaným vypověděli právě bývalí spoluobžalovaní, představitelé spol. [SPOLEČNOST F], kdy tato společnost byla v pozici odběratele poskytovaných služeb. Z provedeného dokazování je zřejmé, že služby poskytované [Společnost F], ať již společností [Společnost A], [Společnost C] či spol. [SPOLEČNOST D], byť fakticky plnění zajišťoval obž. [Obžalovaný A], se fakturačně pohybovaly v řádech statisíců či milionů, čemuž odpovídaly i vysoké částky DPH. Taková fakturace však znamenala pro společnost obžalovaného [Obžalovaný A] vysokou částku daně na výstupu, proto se rozhodl tuto optimalizovat přijatými fiktivními daňovými doklady, jež by vyšší DPH na vstupu výslednou daňovou povinnost příznivě upravily, tedy snížili tak povinnost plátce uhradit daňový závazek vůči státu. K takovému postupu prokazatelně došlo v případech, jež jsou uvedeny ve výroku rozsudku. Soud je přesvědčen, že právě ze shodného důvodu byla do řetězce zapojena společnost [SPOLEČNOST D], jež si takovými fakturami optimalizovala daňovou povinnost, kdy primárně k neodvedení daně - její ztrátě, kterou si další společnosti v rámci daňových příznání nárokovali v rámci odpočtu, docházelo u spol. [Společnost E], event. [SPOLEČNOST B], jak uvedeno výše. Závěru soudu svědčí i již zmíněné výpovědi zaměstnanců spol. [SPOLEČNOST D] o okolnostech vystavování faktur na plnění, jež nebyla předmětem obchodní činnosti spol. [SPOLEČNOST D], tak e-mailové zprávy a zjištěné obsahy odposlechů. Svědkyně dokonce uvedly, že k vystavování takových daňových dokladů docházelo i jménem společnosti [SPOLEČNOST B] a [Společnost E]. Prokázanému protiprávnímu jednání tak ladí i svědectví o pokynech k vystavení faktury nejen od obž. [Obžalovaný B], ale přímo od obž. [Obžalovaný A] a to prostřednictvím telefonu či e-mailu. Obhajoba obžalovaného [Obžalovaný A] vedena tím, že jej účetní společnosti [SPOLEČNOST D] nezná a nikdy jej neviděla, proto nemohl jakkoli zasahovat do fakturace společnosti, se tak jeví zcela irelevantní. Předně je třeba uvést, že daňové doklady ve spol. [SPOLEČNOST D] vystavovaly svědkyně na pozicích fakturantek, a to jak řádné doklady vyplývající z uskutečněné obchodní činnosti spol. [SPOLEČNOST D], jak uvedeno shora, tak ty daňové doklady, jež jsou předmětem tohoto řízení. Účetní společnosti, svědkyně [Svědčce O], byly takové doklady toliko předkládány k zaúčtování a vyhotovení daňových příznání. Tato nemá důvod se s odběrateli či dodavateli účtované společnosti dostávat do kontaktu, neboť za obsah dodaných dokladů odpovídá statutární orgán společnosti.
145. Obžalovaný [Obžalovaný A] se k útokům týkajících se roku 2016 vyjádřil tak, že po dohodě s obž. [Obžalovaný B], kterému chtěl finančně pomoci, došlo k zapojení společnosti [SPOLEČNOST D] do spolupráce se [Společnost F], kdy docházelo v důsledku této k fakturaci mezi spol.

[SPOLEČNOST D] a [SPOLEČNOST F], přičemž vlastní plnění však poskytoval obžalovaný [Obžalovaný A], de facto za [SPOLEČNOST D]. Tato plnění byla po provedeném dokazování vyhodnocena jako reálná s tím, že k těmto se soud vyjádří níže. Ovšem v období roku 2016 byla dále zaznamenána fakturace mezi spol. [SPOLEČNOST D] a [Společnost A] či [Společnost C]. Tyto faktury však na základě dokazování jsou považovány za zcela fiktivní, neboť fakticita plnění nebyla prokázána. Předmětem plnění těchto faktur je předně odborná konzultace, poradenství, vyjednávání nákupu spotů a nákupu sponzoringu TV Nova, TV Prima, zprostředkování klienta. Z provedeného dokazování bylo zjištěno, že samotná společnost [SPOLEČNOST D] se reálně po celou dobu inkriminovaného jednání zabývala toliko obchodem s kočárky a dětským zbožím. Pokud by tedy měla pro společnost [Společnost A] zajišťovat uvedená plnění, musela by tak činit subdodavately, a to v číselném rozsahu. Ze znaleckého zkoumání však bylo zjištěno, že mezi hlavní dodavatele této společnosti patřila spol. UNIKOM a.s., jejímž předmětem podnikání je výroba, zpracování zemědělských produktů, velkoobchod potravin, prodejna levných potravin a prodej aut. Dále se jedná o spol. CWN, s.r.o., jež se zabývá opravou a údržbou motorových vozidel, kromě motocyklů. Jako největší byl zjištěn dodavatel [Společnost H], spol. s r.o., kdy se společnost zaměřuje na velkoformátový tisk, plnobarevný, rychlý, velikostně neomezený tisk materiálů velkých formátů – plakáty, bannery, roll-upy, CLV, billboardy, plachty a další. Provedeným dokazováním bylo zjištěno, že spol. [Společnost H] se stala dodavatelem spol. [SPOLEČNOST D] z podnětu obž. [Obžalovaný A], který ke společnosti [Společnost H] uvedl, že z důvodu jeho zaneprázdnění se obž. [Obžalovaný B] nabídl s výpomocí a začal spolupracovat se spol. [Společnost H], která plnění týkající se televizních analýz realizovala. Pro tuto společnost to měla dále zajišťovat společnost [SPOLEČNOST I]. Obž. [Obžalovaný A] dále uvedl, že materiály, které ve finále prodával do [SPOLEČNOST F], tak vznikaly ve spol. [SPOLEČNOST I]. Shodně vypovídal i svědek [Svědka CC], který uvedl, že pro společnost [SPOLEČNOST D], prostřednictvím obž. [Obžalovaný A] realizovali zakázku na návrh marketingové kampaně pro společnost Walmark, kterou zajišťovala [Společnost F], na které pracovali společně se svědkem [Svědka Z] za spol. [SPOLEČNOST I]. Pro [Společnost F] historicky tiskl tiskoviny. Důvod, proč spolupracovali se spol. [SPOLEČNOST D] a ne přímo s obž. [Obžalovaný A] byl dle svědka takový, že obž. [Obžalovaný A] byl s obž. [Obžalovaný B] dlouhodobě domluven na spolupráci. Z výpovědi tohoto svědka, jakož i výpovědi bývalých obžalovaných, představitelů [Společnost F], a dále listinných důkazů je zřejmé, že tato nastíněná spolupráce ohledně zakázky na společnost Walmark se jistě neuskutečnila v roce 2016. Prokazatelně v roce 2017 došlo k přímé fakturaci ze strany společností [SPOLEČNOST D] [Společnost F]. Tudíž ani spol. [Společnost H] nelze považovat za subdodavatele spol. [SPOLEČNOST D] ve vztahu k fakturovaným plněním pro spol. [Společnost A]. V souvislosti s obhajobou obžalovaného [Obžalovaný A] je třeba zmínit závěry zprávy finančního úřadu týkající se daňové kontroly právě spol. [Společnost H], kdy byl učiněn dílčí závěr, že daňový subjekt prokázal konkrétní předmět plnění a použití předmětných zdanitelných plnění přijatých od spol. [SPOLEČNOST I] týkající se prezentace spol. Walmark (č.l. 10952 a násl.).

146. Vyjma shora uvedeného a toho, že předmětem podnikání výše uvedených dodavatelů spol. [SPOLEČNOST D] (UNIKOM a CWN) je zcela jiná činnost, než je předmětem plnění poskytovaného spol. [SPOLEČNOST D] společnosti [Společnost A], je třeba uvést, že plnění od těchto společností se až na jeden případ od spol. UNIKON, uskutečnila v roce 2017 a 2018. Prokazatelně dalšími dodavateli spol. [SPOLEČNOST D] a to již v roce 2016 byly spol. [Společnost E] a [SPOLEČNOST B], kdy předmětem plnění na vystavených fakturách bylo např. zprostředkování kontraktu s třetí osobou - zahraniční klient, za kontakt s FTV Prima reklamy v metru v podniku hl. města Prahy, dřevěná postýlka sosna 100 ks, postýlka bílá/ořech. obr. 100 ks, rozvoz reklamních letáků - Kutnohorsko, Kolínsko, Nymbursko - období únor, provize za zprostředkování kampaně, průzkum trhu, vytipování lokalit pro umístění nové prodejny, sjednání schůzek prohlídky nebytových prostor Praha a okolí, průzkum trhu vytipování lokalit pro umístění

nové prodejny, sjednání schůzek prohlídky nebytových prostor Hradec Králové. S ohledem na zjištěné skutečnosti ohledně reálného fungování společností [SPOLEČNOST B], [Společnost E], jak uvedeno výše, nelze ani v případě těchto společností uzavřít, že by společnost [SPOLEČNOST D] předmětné plnění jako subdodavatel poskytly.

147. Soud tak v případech uvedených ve výroku rozsudku dospěl k jednoznačnému závěru, že o jednotlivě uvedených daňových dokladech lze uzavřít, že se jedná o doklad fiktivní. Tento závěr vyplývá jednak ze skutečností prokázaných k jednotlivým společnostem, okolnostem jejich obchodní činnosti a jednak z důkazů, jež se váží k jednotlivým obchodním případům. K otázce fakticity plnění se vyjadřovala rovněž znalkyně Ing. Hrachovinová, která zde učinila závěr o neprokázání reálnosti služeb a dodávek zboží týkající se faktur, jež jsou přehledně uvedeny dle obžalovanými tvrzeného dodavatelsko – odběratelského vztahu v tabulkách na č.l. 16650 a násl., přičemž se tyto týkají období inkriminovaného. Pokud jde o vztah dodavatele [Společnost E] a odběratele [SPOLEČNOST D], jedná se o 12 daňových dokladů vystavených na služby o celkové částce 14.303.350 Kč bez DPH, DPH činila 3.003.703,50 Kč. V rámci fakturace mezi spol. [Společnost E] a [SPOLEČNOST B] jako odběratele byly jako fiktivní označeny faktury v celkovém počtu 15 vystavené na služby o celkové částce 51.070.000 Kč bez DPH, DPH činila 10.724.700 Kč. Celkem 45 fiktivních daňových dokladů vystavila jako dodavatel společnost [SPOLEČNOST B] společnosti [SPOLEČNOST D] a to na celkový objem služeb a zboží v částce 85.434.140 Kč bez DPH, DPH ve výši 17.941.169,40 Kč. Spol. [SPOLEČNOST D] jako dodavatel vystavil spol. [Společnost C] dvě fiktivní faktury v celkové částce 3.900.000 Kč bez DPH, DPH ve výši 819.000 Kč. A nakonec spol. [SPOLEČNOST D] vystavila odběrateli spol. [Společnost A] 25 fiktivních faktur, kdy v celkovém objemu došlo k fakturaci částky ve výši 80.355.395,20 bez DPH, DPH činila 16.875.154,80 Kč.
148. Soud tedy ve svých závěrech o vině obžalovaných vycházel rovněž ze znaleckého posudku znalkyně Ing. Hrachovinové, která své závěry konkrétně k fakticitě plnění učinila pod ot. 13. Svě zkoumání zaměřila tedy na faktury označené v obžalobě, avšak pouze na takové, které ve spisovém materiálu dohledala. Při svém znaleckém zkoumání vycházela především z podkladů, které jí byly soudem předloženy, tedy objednávky, smlouvy, předávací protokoly, recenze, analýzy, studia, výstupy z kampaní, doložených DVD s dodávkami služeb pro klienty, atd. V této souvislosti nalézací soud poznamenává, že v době zpracování znaleckého posudku spisový materiál obsahoval nejen listinné důkazy zpracované v přípravném řízení a předložené spolu s obžalobou, ale rovněž listinné důkazy, které jednotliví obžalovaní v rámci hlavního líčení předkládali. Znalkyně tedy každou jednotlivou fakturu uvedenou v obžalobě posoudila, zda byla vystavena na základě reálného plnění. Při svém posouzení byla vedena tím, že jí nedostačovalo k prokázání plnění dohledání právního dokladu jako smlouvy či objednávky na plnění, ale k prokázání fakticity plnění vyhledávala další doklady svědčící o tomto plnění (fotodokumentace, zaměření reklamy, time sheet, rozvrh hodin, hodinové sazby atd). Pokud tyto doklady či podklady nedohledala, uzavřela, že reálnost služeb nebyla prokázána. Dle tohoto výsledku učinila závěry o reálnosti služeb a dodávek zboží, jak blíže rozebráno v bodě 164. rozsudku.
149. Nalézací soud tedy uzavřel, že zjištěná kombinace chybějící daně u společností [SPOLEČNOST B] a [Společnost E] a podezřelé okolnosti výše uvedené, v souhrnu poskytují dostatek podkladů ke konstatování, že obchodní řetězec je zasažen podvodným jednáním, tedy jednáním, kterým obžalovaní naplnili znaky skutkové podstaty trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby v uvedené právní kvalifikaci.
150. Pokud jde o způsob zjištění výše daňového úniku na DPH v jednotlivých zdaňovacích obdobích i toto nalézací soud oproti obžalobě sjednotil a to tak, že vycházel z hodnoty transakce týkající se spol. [SPOLEČNOST B] či [Společnost E] jako prvního článku, které tuto daň neodvedly, a

součtem rozdílu mezi hodnotou v následujícím článku v řetězci a původní hodnotou. V jednotlivých zdaňovacích obdobích uvedených ve výroku rozsudku nastaly však různé varianty pro výpočet ušlé daně. Např. v bodě 14. výroku rozsudku se jedná o výpočet daňového úniku následující: $4.323.900 + (4.338.600 - 4.323.900) = 4.338.600$. Výsledný daňový únik pak činí částku 4.338.600 Kč. Např. v bodě 1. výroku rozsudku jde o částku $304.500 + 19.950 = 324.450$. Daňový únik tak činí 324.450 Kč, neboť v následujícím článku řetězce k navýšení úniku nedošlo. V bodě 17. výroku rozsudku byla výše daňového úniku zjištěna výpočtem $236.250 + (241.000 - 236.250) = 241.000$. V bodě 2. výroku rozsudku se daňový únik odráží v součtu částek $251.424,60 + 38.850$. Jde tedy o výši daňového úniku odpovídající částce 290.274,60 Kč.

151. Ve vztahu k jednotlivým obžalovaným pak nalézací soud zjistil rozsah zkrácení DPH v inkriminovaném období tak, že sečetl daňové úniky v těch jednotlivých zdaňovacích obdobích, v nichž se jednotliví obžalovaní společně protiprávního jednání dopustili. Bylo tak zjištěno, že obžalovaný [Obžalovaný A] tak zkrátil daň z přidané hodnoty v celkové výši 19.577.520,90 Kč, obžalovaný [Obžalovaný B] v celkové výši 22.636.845,50 Kč, obžalovaná [Obžalovaná C] v celkové výši 22.636.845,50 Kč, obžalovaný [Obžalovaný D] v celkové výši 22.251.495,5 Kč a obžalovaná [Obžalovaná E] v celkové výši 17.361.517,40 Kč.
152. Naopak provedeným dokazováním bylo nade vší pochybnost zjištěno, a nemohlo být obžalovaným kladeno za vinu zahrnutí daňových dokladů do kontrolních hlášení a daňových přiznání a v důsledku toho nárokování odpočtu DPH a to všech faktur vystavených na odběratele společnost [SPOLEČNOST F] a dále daňových dokladů, jež jsou níže specifikované, že plnění uvedená v daných daňových dokladech byla reálná.
153. Fakticita plnění tedy byla prokázána u služeb fakturovaných na základě faktury č. 20170635 vystavené spol. [SPOLEČNOST D] na spol. [Společnost C] dne 29.11.2017 na částku 1.815.000 Kč vč. DPH, kdy předmětem plnění byl návrh a tvorba webových stránek. K danému závěru soud dospěl jednak na základě výpovědi obžalovaného [Obžalovaný A], který uvedl, že v období podzimu 2017 se začal zabývat vytvořením srovnávače na cestovní pojištění a za tímto účelem požádal obž. [Obžalovaný B], jestli by mu někdo z jeho spolupracovníků nepomohl s vytvořením názvu, jeho registrace, loga, primární grafiky, neboť obž. [Obžalovaný B] měl kontakt na osobu, která mu vytvářela stránky e-shopu. Obžalovanému byl doporučen [jméno][příjmení] a faktura v bodě 24.3. obžaloby se váže k těmto službám, přičemž byla uzavřena i smlouva mezi spol. [SPOLEČNOST D] a [Společnost C]. Obžalovaný se domníval, že [jméno][příjmení] pracoval pro [SPOLEČNOST D] na základě nějaké dohody, ale nijak to neověřoval. Tato tvrzení obžalovaného korespondují jednak se smlouvou, jednak s akceptačním protokolem, přičemž dané dokumenty jsou zachyceny rovněž znaleckým posudkem Ing. Hrachovinové. Fakticita plnění byla dále prokázána u služeb fakturovaných spol. [SPOLEČNOST D] spol. [Společnost J] a to na základě faktury č. xxx vystavené dne 30.4.2018, kdy jako předmět plnění je uveden zajištění CLV ploch v golfových resortech pro klienta [příjmení] a faktury č. xxx ze dne 31.5.2018, kdy předmětem plnění je sjednávání a zajišťování podmínek na TV pro klienta Miele. K těmto fakturacím obž. [Obžalovaný A] uvedl, že spol. [SPOLEČNOST D] spolupracovala se spol. xxxxxn. Předmětem plnění dle bodu 29.3. obžaloby (faktura č. xxx) byla kampaň pro spol. Miele, kterou zajišťovala právě spol. [Společnost J]. K bodu 32.1. obžaloby (faktura č. xxx) obž. [Obžalovaný A] doplnil, že pro spol. [SPOLEČNOST D] bylo plnění zpracované spol. [SPOLEČNOST I], které se týkalo kampaně pro spol. Miele, po zpracování na straně spol. [SPOLEČNOST D] toto bylo fakturováno spol. [Společnost J] a dále [Společnost F]. Obžalovaný již v této době obchodoval za spol. [Společnost J], neboť spol. [Společnost A] na jaře roku 2018 prodal svědku [Svědék OO], zpočátku jen majoritní podíl a odstoupil z pozice jednatele. Obchodní činnost za spol. [Společnost A] tedy už nečinil, ale měl podíl ze zisku z jejich zakázek. K daným fakturám byly dále dohledány smlouva a dodatky smlouvy, kdy o reálnosti plnění z těchto faktur učinila závěr i znalkyně Ing.

Hrachovinová. O fakticitě plnění poskytnutých společností [Společnost J] společnosti [Společnost C] na základě faktury č. xxx, xxx (předmět plnění: online kampaň u vydavatelství CNC FTV Prima kampaň) xxx (plnění: kampaň pro Naturamed 042018), xxx (plnění: kampaň Metropole Zličín 04/2018) všechny vystavené dne 27.4.2018, soud na základě provedeného dokazování rovněž nemá pochyb. Obž. [Obžalovaný A] tuto přefakturaci vysvětlil tím, že došlo k zalistování spol. [Společnost J] v mediálních domech, což přináší výhody týkající se režimu plateb. Vedle závěrů znalkyně o reálnosti poskytnutých služeb na základě těchto dokladů, byla k důkazu provedena příslušná smlouva uzavřená mezi společnostmi. Obžalovaný [Obžalovaný A] v souvislosti s tímto obdobím doplnil, že na jaře roku 2018 byla společnost [Společnost C] prodána svědkyni [Svědkyně R]. Svědkyně k tomuto převodu společnosti uvedla, že s ohledem na rozjeté projekty ze strany obžalovaného [Obžalovaný A], nechala mu tzv. „volnou ruku“, aby se společností činnost na projektech dokončil.

154. Nálezací soud rovněž vypustil z popisu skutku obchodní případy - daňové doklady, které nejen že nebyly nalezeny ve spisovém materiálu, ale bylo zjištěno, že společnosti tyto ani nezahrnuly do kontrolních hlášení, kdy v důsledku toho nebyl na základě nich nárokován odpočet DPH. Jedná se konkrétně o daňové doklady uvedené v bodech 23.1. (faktury č. 201713, 201712) a 31.3. (č. xxx) obžaloby. Naproti tomu, pokud znalkyně označila některé daňové doklady jako nedohledané ve spisovém materiálu, avšak prokazatelně byly obsaženy v kontrolních hlášeních zasílaných finančnímu úřadu, jak vyplývá z provedeného dokazování, soud tyto z popisu skutku nevypustil a jsou součástí bodů výroku rozsudku. (např. faktury pod bodem 11.1. – období září 2016) a pod bodem 31.3. (faktura č. xxx – období červen 2018) obžaloby.
155. Jak nastíněno shora rovněž byly z popisu skutku vypuštěny všechny obchodní případy, v nichž jako odběratel figurovala [Společnost F], jejímiž dodavateli byly společnost [SPOLEČNOST D], zastoupená předsedkyní představenstva obž. [Obžalovaná C] a fakticky ovládaná obž. [Obžalovaný B], společnost [Společnost A], [Společnost C], [Společnost J] zastoupené jednatelem obž. [Obžalovaný A]. (viz přehled daňových dokladů č.l. 10646 a násl.)
156. Ke společnosti [Společnost F] a.s. bylo z listinných důkazů zjištěno, že společnost byla zapsána do obchodního rejstříku dne xxx, kdy statutárním orgánem společnosti je představenstvo, jehož xxx je od xxx [Spoluobžalovaný D], xxx od xxx [Spoluobžalovaný B] a členem představenstva od shodného data [Spoluobžalovaný C]. Předmětem činnosti je pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor a výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živn. zákona. Měsíčním plátcem DPH je společnost od xxx a od xxx vystupuje jako zastupující člen skupiny pod DIČ: xxx. Ke struktuře společnosti se rovněž vyjádřili bývalí spoluobžalovaní [Spoluobžalovaný D], [Spoluobžalovaný C] a [Spoluobžalovaný B], kdy uvedli, že vlastnická a organizační struktura společnosti je zcela zřejmá, kdy od roku 2012 jsou jedinými akcionáři, a to [Spoluobžalovaný B] 40%, [Spoluobžalovaný D] 50% a [Spoluobžalovaný C] 10%, kdy tyto informace zcela odpovídají datům uvedeným v obchodním rejstříku.
157. Dále bylo ke [Společnost F] zjištěno, že tato v inkriminované době podávala daňové přiznání k DPH řádně a včas, hradila vlastní daňovou povinnost v zákonném termínu a tak, jak uvedla v příslušných daňových přiznání k DPH, přičemž tak činila bezhotovostně na příslušný účet finančního úřadu, jak vyplývá ze znaleckého posudku Ing. Hrachovinové. Z něj dále soud zjistil, že společnost hospodařila se ziskem ve všech sledovaných obdobích, výše dosažených výnosů meziročně rostla, a to řádově ve stovkách milionů korun, přičemž v souvislosti s tím se proporcionálně vyvíjela výše nákladů. Hospodářský chod společnosti byl zajištěn, hospodařila se ziskem, zveřejňovala výroční zprávy a investovala do pořízení dlouhodobého hmotného majetku. Společnost tak dle znalkyně vykazuje znaky řádně fungujícího a plně funkčního podnikatelského subjektu, dosahujícího standardní ekonomické výkonnosti a plnění řádně své zákonné

povinnosti. Znalkyně dále doplnila, že z veřejných zdrojů lze získat informaci, že společnost se dle žebříčku mediálních agentur a mediálních sítí působících na českém trhu sestaveném mezinárodní agenturou Recma za rok xxx a xxx umístila dle objemu klientů, počtu zaměstnanců či podílu tradičních či digitálních aktivit na xxx místě, za Médea, která se umístila na xxx místě a MediaCom na xxx místě.

158. Zejména výsledkem bývalých spoluobžalovaných [Spoluobžalovaný D], [Spoluobžalovaný C] a [Spoluobžalovaný B] a řady svědků bylo zjištěno, že lepších výsledků společnost začala dosahovat po zahájení spolupráce s obžalovaným [Obžalovaný A], kdy tato počala rokem 2013 a širší spolupráce se rozvinula v roce 2014-2015. Bývalí spoluobžalovaní v rámci svých výpovědí před soudem popsali přínos dané spolupráce pro [Společnost F], neboť obžalovaný [Obžalovaný A] ve spojení se svědky [Svědék Z] a [Svědék K] byli schopni [Společnost F] poskytnout know-how, které zejména z titulu dříve zastávaných pozic v televizních médiích, jistě měli. Jednalo se především o nedocenitelné zkušenosti a znalosti reklamního trhu, na němž se [Společnost F] chtěla rozvíjet, ale především o dlouhodobě vytvořené kontakty uvedených osob na významně postavené osoby v mediálních domech. Z dokazování bylo zjištěno, že se jednalo o předešlé kolegy obž. [Obžalovaný A] či osoby mu pracovně v minulosti podřízené, s nimiž v rámci svého působení v různých mediálních domech spolupracoval. Takovéto zkušenosti a kontakty [Společnost F], jež v podstatě se začínala v daném období rozvíjet, jistě chyběly. [Společnost F] v danou dobu neměla vůbec vybudované výzkumné oddělení, slabé bylo i digitální oddělení, jak uvedla svědkyně [Svědkyně H]. Tyto nedostatky tak byly nahrazeny právě navázáním spolupráce s obžalovaným [Obžalovaný A], který dokázal zajistit [Společnost F] široké spektrum služeb, které právě pro jejich rozvoj byly přínosné. Poskytování služeb obžalovaným [Obžalovaný A] zahrnovalo jednak vyjednávání s mediálními domy ohledně agenturních slev, výpočet klientských slev, analýzu obchodních politik, ať již šlo zpočátku o tištěná média či dále o televize či rádiová vysílání. Dále poskytoval významně službu týkající se vyjednávání právě s TV Prima, kde byl schopen vyjednat mnohem příznivější podmínky, než mohla získat [Společnost F] bez jeho účasti na jednání, jak potvrdil i svědek [Svědék U]. Snažil se za pomoci svědka [Svědék Z] navázat spolupráci [Společnost F] i s TV Nova. Obžalovaný [Obžalovaný A] se tak účastnil jménem [Společnost F] klíčových jednání, zejména v rámci vyjednávání ročních obchodních podmínek, tzv. rámcových smluv. Finalizaci obchodu dále dokončovali zástupci [Společnost F], jak vyplývá ze svědeckých výpovědí. Při uzavírání rámcových smluv docházelo k osobním setkáním obou smluvních partnerů, ostatní provozní smlouvy pak byly uzavírány korespondenční formou, jak uvedl svědek [Svědék U]. Význam jeho osobní účasti na vyjednávání s TV Prima potvrdil i svědek [Svědék U], když uvedl, že na stupnici schopnosti vyjednávání za [Společnost F] je jednoznačně první obž. [Obžalovaný A], následně Petr [Osoba A] a obž. [Spoluobžalovaný D]. Dále obž. [Obžalovaný A] poskytoval [Společnost F] poradenství v rámci trhu a klientů, což se týkalo i přípravy prezentace do výběrových řízení, vytváření analytických nástrojů, rozšiřování služeb pro stávající klienty či akviziční činnost, kdy pro [Společnost F] získal WALMARK, KiK, Okay, Moneta Money Bank, Fio banka atd).
159. Dále bylo zjištěno, že významným podílem se obžalovaný [Obžalovaný A] zasadil o spolupráci [Společnost F] se spol. Czech News Center a.s. (dříve Ringer), kdy byl schopen [Společnost F] zajistit takové podmínky pro nákup, kterých sama nebyla schopna napřímo dosáhnout. Reklamní plnění bylo společností CNC poskytnuto společností [Společnost A] a [Společnost J], které obžalovaný [Obžalovaný A] v inkriminované době zastupoval, tyto dále poskytly plnění [Společnost F] a ta v rámci své skupiny plnění poskytla svým zákazníkům, jmenovitě Ministerstvu pro místní rozvoj, Českému rozhlasu, VZP, Qpharma s.r.o., České Švýcarsko o.p.s, spol. DEICHMAN. Bylo zjištěno, že ceny reklam byly od společností, jež obž. [Obžalovaný A] zastupoval, výrazně nižší, než ceníkové ceny spol. CNC v případě přímého nákupu. K vývoji spolupráce spol. CNC se [Společnost F] a k možnosti poskytování až 90% slev se vyjádřil především svědek [Svědék II]. Ten potvrdil, že spolupráce se [Společnost F] trvá do současné doby.

V této souvislosti je třeba uvést potvrzení společnosti CNC ze dne 20.12.2019, z něhož plyne, že na základě uzavřených smluv se spol. [Společnost A] a [Společnost J] uveřejnila za úplaty reklamní sdělení konečných zadavatelů v množství a ceníkových cenách specifikovaných v příloze potvrzení (čl. 8365 a násl.). Jedná se o plnění poskytnuté uvedenými společnostmi [Společnost F], která za dodání služeb zaplatila, jak bylo i zjištěno mj. i závěry znaleckého posudku Ing. Hrachovinové.

160. Tvrzení bývalých obžalovaných o ekonomickém přínosu této spolupráce a o tzv. nastartování rozvoje společnosti korespondují s výpovědí zmíněných svědků [Svědék K] a [Svědék Z], kteří se v rámci zapojení obžalovaným [Obžalovaný A] na poskytování daných služeb pro [Společnost F] rovněž podíleli. Svědek [Svědék Z] konkrétně hovořil o přerodu menší mediální agentury ve velkou mediální agenturu, která je na českém trhu plně respektována. Dynamický rozvoj společnosti potvrdili i svědci, jež pro společnost v inkriminované době přímo pracovali, ať již v pracovním poměru či jako OSVČ, tedy svědci [Svědčyně H], [Svědék I] a [Svědék J]. Ke spolupráci se zástupci [Společnost F] se vyjádřil ve své výpovědi i obž. [Obžalovaný A], který před soudem v rámci své výpovědi prezentoval svoji pracovní minulost týkající se zejména působení v médiích, tak jeho kontakty na osoby pohybující se na daném trhu. Provedeným dokazováním bylo bezesporu zjištěno, že veškerá činnost, která byla pro [Společnost F] ze strany obžalovaného [Obžalovaný A] zajišťována vedla k dosažení konkurenceschopnosti [Společnost F] na trhu, jež byla vystavěna na vybudování a vylepšení vztahů dané společnosti s mediálními domy a dosažení příznivějších obchodních i cenových podmínek v rámci obchodu. Společnost tak díky rozšířenému portfoliu služeb a schopnosti dosažení výhodných obchodních podmínek dosahovala již v roce 2016 obratu 750 mil. Kč, oproti roku 2015, kdy tento byl 466 milionů Kč. V roce 2017 to bylo přes 1 miliardu Kč a v roce 2018 se jednalo o 1,2 miliardy Kč, jak bylo zjištěno. Dále bylo z výpovědi zjištěno, že po skončení spolupráce s obž. [Obžalovaný A], a to v důsledku zahájení trestního řízení, nedošlo poprvé v historii společnosti k navýšení obratu, ale k jeho poklesu. Rozsah služeb zajišťovaných obž. [Obžalovaný A] tak musel být zajištěn novými spolupracovníky, zaměstnanci, což obnášelo výrazné navýšení nákladů pro společnost. K této otázce se vedle bývalých spoluobžalovaných, rovněž vyjádřila i svědkyně [Svědčyně H], která uvedla náklady, které společnost vynakládá v souvislosti se zajištěním pana [Osoba A], který z největší části činnost obž. [Obžalovaný A] vykovává. Konkrétně svědkyně hovořila o částce 12 mil. Kč ročně a dále odměny vycházející s výsledků společnosti. Na tomto místě je třeba uvést, že výše odměny fakturovaná obžalovaným [Obžalovaný A] jménem jím zastupovaných společností, tak v kontextu zjištění ohledně zvyšujícího se obratu společnosti a odměn vyplácených zaměstnancům [Společnost F], nebyla zcela nereálná. Svědek [Svědék I] k odměnám externistů uvedl, že se odměna pohybuje mezi 10-30 tis. Kč za hodinu, svědek [Svědék K] hovořil o 15-30% z výdělku, svědkyně [Svědčyně H] k tomuto uvedla, že externím dodavatelům je vypláceno 20-30% z profitu, který lze na klientovi získat. Z dokazování je tedy zcela zřejmé, jaké služby, za jaké částky a v jakých intervalech obž. [Obžalovaný A] [Společnost F] fakturoval. Nelze se tedy ztotožnit s tvrzením obžaloby, že faktury se vystavené obž. [Obžalovaný A] [Společnost F] je třeba považovat za fiktivní, pokud vykazují služby, které se opakují pravidelně a jsou účtovány ve velmi vysokých částkách. Tato pravidelnost ve světle zjištěných skutečností (mj. pravidelné výplaty smlouvené odměny), se tak jeví logickou, a byť se jedná o fakturaci nemalých částek, na daném trhu zcela běžnou a poskytnutým službám v dané době odpovídající. Lze přisvědčit i obhajobě obžalovaných, pokud považují absenci dokladů ohledně poskytnutých služeb v podobě prezenčních listin, záznamů z konzultací za zcela logickou, neboť jak bylo i svědeckými výpověďmi zjištěno, obchodní jednání se odehrávala nejen v kancelářích společností, ale rovněž zcela neformálně v restauracích či kavárnách. Je třeba si uvědomit, že obžalovaní takto jednali v rámci své podnikatelské činnosti, kdy nebyli nuceni nikomu dokládat, že takovéto schůzky, prezentace, porady atd. se uskutečnily, neboť se jich sami účastnili a byli si tak vědomi, že jsou konány za smlouvenou odměnu, kterou společnost, jejímiž jsou vlastníky, bude hradit. Provedeným dokazováním, zejména výslechy obžalovaných a svědků bylo možné zjistit okolnosti týkající se podnikání v reklamním průmyslu a fungování poměrů na

reklamním trhu, který je postaven nejen na schopnostech jednotlivců, ale především na osobních vztazích, kontaktech, důvěře, zkušenostech a informacích. Rovněž zejména svědci současně či v minulosti působící v mediálních domech se vyjádřili jak k vyjednávání s mediálními agenturami, které představují zprostředkovatele mezi domy a klienty, tak k činnosti externích pracovníků, kteří za agentury s nimi jednají. Takovéto zapojení třetích osob do vyjednávání je třeba dle svědka [Svědka X] považovat za zcela běžnou praxi. O této praxi hovořila i svědkyně [Svědkyně H] a svědek [Svědka I], kdy dodali, že externisté jsou najímáni na typ agend, které zastávali obž. [Obžalovaný A] a svědci [Svědka Z] a [Svědka K], kdy si agentury většinou nedrží pro takovéto pozice lidí v zaměstnaneckém poměru.

161. Byť tedy dokazováním bylo zjištěno, že spolupráce obžalovaného [Obžalovaný A] se [Společnost F] měla velmi příznivý dopad na ekonomický rozvoj společnosti, nebylo prokázáno, že by tento jakýmkoli způsobem měl na danou společnost vliv ve smyslu jí ovládat či řídit. Žádný z provedených důkazů nesvědčí tomuto tvrzení obžaloby, které lze ve světle důkazů považovat za zcela liché. Naopak bylo prokázáno, že jedinými osobami, které společnost ovládali, je její představenstvo v čele s obžalovanými. Tito také prokazatelně směřovali její obchodní činnost a získávali příležitosti pro její rozvoj, jako např. spolupráci s obž. [Obžalovaný A]. Tento závěr je zcela zřejmý nejen z výsledků samotných obžalovaných, ale i svědků z řad zaměstnanců společnosti, tedy [Svědkyně H], [Svědka I] a [Svědka J] a svědků, jež se dostávali do pozic obchodních partnerů společnosti jako svědci [Svědka U], [Svědka W], [Svědka S], [příjmení], [příjmení], v neposlední řadě svědci [Svědka K] a [Svědka Z] a obž. [Obžalovaný A]. Fakt, že obžalovanému [Obžalovaný A] nebyla ani známa vlastnická struktura [Společnost F] a výše podílů jednotlivých členů představenstva, jak vyplývá ze odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, svědčí o závěru soudu učiněném o osobách řídicích danou společnost, a prokazatelně vedle dalších uvedených důkazů vyvrací tvrzení obžaloby. Lze tedy k tomuto uzavřít, že obžalovaný [Obžalovaný A] byl toho času pro [Společnost F] výlučně obchodním partnerem dodávající jim služby, které společnosti zajistily lepší pozici na trhu mediálních agentur a pomohly ji dynamicky se rozvinout.
162. Jak uvedeno výše, obž. [Obžalovaný A] v rámci spolupráce se [Společnost F], vystupoval v inkriminované době za společnosti [Společnost A], [Společnost C] či [Společnost J], jež plnění poskytovaly. Ke skutečnostem ohledně společností [Společnost A] a [Společnost C] se nalézací soud vyjádřil již výše, pokud jde o společnost [Společnost J] a.s. (od xxx xxx xxx a.s.), shrnuje soud následující. Společnost je zapsána v obchodním rejstříku od xxx, sídlo je registrováno na adrese xxx, xxx, xxx představenstva a jediným akcionářem je od xxx obž. [Obžalovaný A]. Registrace provozovny je na adrese xxx. Plátcem DPH je společnost od 24.11.2017 s měsíčním zdaňovacím obdobím. Předmětem obchodní činnosti v období od xxx do xxx byla výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona. Znaleckým zkoumáním bylo dále zjištěno, že daňová příznání k DPH v inkrim. období podávala řádně a včas, uskutečněná zdanitelná plnění byla zahrnuta v příslušných daňových příznání, kdy daňovou povinnost uhradila včas finančnímu úřadu. Dále bylo zjištěno, že společnost v roce 2016-2018 zveřejnila roční účetní závěrky, hospodářský chod společnosti od ledna 2017 do prosince 2018 byl zajištěn. Mezi hlavní odběratele společnosti patří spol. MIELE spol. s r.o., Spol. ADHackers s.r.o. a CNC a.s., mezi hlavní dodavatele spol. CNC a.s., [SPOLEČNOST G] spol. s r.o. a DINETEAM s.r.o.
163. V případech tvrzených obžalobou byla dodavatelem poskytovaného plnění [Společnost F] i společnost [SPOLEČNOST D], a.s. Z provedeného dokazování bylo jednoznačně zjištěno, že dotčená plnění, jež byla [Společnost F] dodávána spol. [SPOLEČNOST D] byla zajišťována ze strany obžalovaného [Obžalovaný A], který ohledně plnění fakturovaných touto společností se zástupci [Společnost F] i jednal. Tento, jakož to osoba bez personálního a kapitálového vztahu ke spol. [SPOLEČNOST D], situaci před soudem vysvětlil tak, že v roce 2016 probíhala spolupráce

mezi spol. [SPOLEČNOST D] a [SPOLEČNOST F]. Vlastní plnění však poskytoval obžalovaný [Obžalovaný A], de facto za [SPOLEČNOST D]. Rovněž s dodavateli, svědkem [Svědék Z], jednal pouze obžalovaný, nikoli [Obžalovaný B]. Důvod k tomuto postupu obž. [Obžalovaný A] uvedl takový, že se dohodl s obž. [Obžalovaný B], který měl finanční krizi s tím, že obž. [Obžalovaný A] věci odpracuje, [Obžalovaný B] si finanční zdroje z měsíčních plateb ponechá a v roce 2017 zas veškeré příjmy budou obž. [Obžalovaný A]. Obžalovaný v inkriminované době nevěděl, že obž. [Obžalovaný B] nemá žádnou oficiální vazbu na spol. [SPOLEČNOST D]. Faktury vystavené spol. [SPOLEČNOST D] byly zasílány obžalovanému [Obžalovaný A] na e-mail, ten je dále zasílal spol. [SPOLEČNOST F]. [Spoluobžalovaný D] k danému uvedl, že v roce xxx obž. [Obžalovaný A] vystupoval za spol. [SPOLEČNOST D], s níž byla uzavřena smlouva shodného typu jako smlouva uzavřená se spol. [SPOLEČNOST A]. Změnu subjektu nepovažoval za nestandardní s ohledem na vystupování obž. [Obžalovaný A] za různé společnosti v průběhu doby. Předpokládal navázání spolupráce ze strany obž. [Obžalovaný A] se spol. [SPOLEČNOST D], když dané faktury mu byly zasílány e-mailem od obž. [Obžalovaný A], shodně tak plnění bylo dodáváno jím. Obžalovaný k této fakturaci uzavřel, že se choval kapitalisticky a logicky, kdy jej zajímal přínos skutečně dodaného plnění, které mu přineslo zisk. Vždy bylo dodrženo, co obž. [Obžalovaný A] slíbil a dopad na výkon společnosti byl signifikantní.

164. Provedeným dokazováním bylo dle závěru nalézacího soudu jednoznačně vyvráceno tvrzení obžaloby týkající se zapojení [Společnost F] v řetězcích na sebe navazujících fiktivních obchodů s reklamou a to za účelem, aby [Společnost F] jako koncová společnost mohla faktury z těchto neuskutečněných obchodů zahrnout do účetnictví a následně si na základě nich vykázat v daňových tvrzeních u místně příslušného správce daně nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění od plátců DPH, přičemž fakturované plnění nikdy neproběhlo a cílem bylo pouze snížení daňové povinnosti ve prospěch [Společnost F] v inkrim. období. Nalézací soud na základě důkazů, ať již předložených ze strany státního zástupce, obhajoby či soudem opatřených, dospěl k závěru, že fakturované plnění ze strany dodavatelů [Společnost F] bylo reálné, tedy [Společnost F] přijaté. Soud tento závěr opřel nejen o výsledky bývalých spoluobžalovaných k obchodní činnosti jejich společnosti, ale i o korespondující výpověď obžalovaného [Obžalovaný A] a svědků, kteří se konkrétních jednání o předmětu plnění účastnili a svědků, kteří v rámci svého působení ve [Společnost F] toto plnění pro společnost či své klienty přijímali. Tyto výpovědi jsou dále v souladu s objektivními listinnými důkazy, kdy ze strany představitelů [Společnost F] byly do spisu založeny listinné důkazy dokládající jednotlivá přijatá zdanitelná plnění, jež byla společnosti jako odběrateli dodána a fakturována, na základně obchodního vztahu, ze strany dodavatelů - jednotlivých společností a to [Společnost A], [SPOLEČNOST D], [Společnost C] a [Společnost J]. K důkazu tak k jednotlivým daňovým dokladům přijatým [Společnost F] (uvedeným v bodech 1.-33. obžaloby) byly provedeny zásadní listiny, které svědčí o fakticitě plnění jako jsou obchodní smlouvy, faktury, media plány, analýzy obchodních politik pro rok 2016, dokladové výtisky, cenové analýzy, potvrzení o zaplacení, e-mailová komunikace, prezentace pro klienty společnosti, analýzy jednotlivých klientů z pohledu předešlých nákupů, analýzy trhu mediálních agentur, vyúčtování služeb, tržní prezentace, výpisy z účtů, fotografie, smlouvy se společnostmi jako Media Club – FTV Prima, CET 21, CNC a dalšími obchodními partnery, aktualizace obchodních podmínek, přefakturace ze [Společnost F] na jejich klienty, spot listy, články atd. (založeno mj. v přílohových spisech - šanonech s názvy Písemnosti předložené obžalovaným [Spoluobžalovaný C] u hlavního líčení a Písemnosti předložené obžalovaným [Spoluobžalovaný D] u hlavního líčení skutky 1-33). Současně listinnými důkazy dokládal svoji obhajobu i spoluobž. [Spoluobžalovaný B], který v rámci své výpovědi založil seznam faktur za rok 2016, 2017 a 2018 a faktury vystavené spol. [Společnost F] a.s. svědčící o prodeji nakoupeného plnění (čl. 6598 – 8243). K řadě obchodních případů založil listinné důkazy v průběhu hlavního líčení rovněž obžalovaný [Obžalovaný A] (přílohové spisy označené Písemnosti předložené obžalovaným [Obžalovaný A]). Nelze na tomto místě nezmínit, že listinné důkazy prokazující fakticitu plnění, byly nejen ze strany bývalých

spoluobžalovaných předkládány správci daně v rámci jím vedeného řízení, avšak byly předkládány již v přípravném řízení, kdy policejním orgánem nebylo na tyto důkazy reagováno, ani obžaloba se jejich hodnocením v podané obžalobě nikterak nezaobírala. Soud při svých shora uvedených závěrech rovněž vycházel ze znaleckého posudku zpracovaného Ing. Hrachovinovou, jež ve svých závěrech rovněž potvrzovala reálnost služeb fakturovaných společnostmi [SPOLEČNOST A], [Společnost J], [SPOLEČNOST D] a [Společnost C] [Společnost F]. Zároveň bylo znaleckým zkoumáním zjištěno, že daňové doklady, na základě kterých [Společnost F] uplatnila nárok na odpočet DPH za poskytnuté služby, společnosti [SPOLEČNOST D], [Společnost A], [Společnost J] a [Společnost C] uvedly ve svých daňových přiznáních. Znalkyně v rámci svého výslechu před soudem závěry znaleckého posudku potvrdila s tím, že reálnost poskytovaných služeb, dodávek zboží je zřejmá z objednávek, smluv, předávacích protokolů, prezentací, studií, výstupů z kampaní, doložených DVD s konkrétními dodávkami služeb pro konkrétní klienty. Úhrady těchto faktur byly ze strany [Společnost F] vždy prováděny bezhotovostně, jak vyplývá z výpisů z účtů. Znalkyně konkrétně k učiněnému závěru o fakticitě plnění vyplývající z faktur zasílaných [Společnost F] doplnila, že tak, jak vyplývá z přehledu tabulek pod ot. č. 13 znaleckého posudku, znalkyně do nich zanesla toliko faktury, které ve spisovém materiálu shledala, s těmito při znaleckém zkoumání napříč otázkami pracovala. K těmto dále doplňovala údaje, jež k jejímu závěru o reálnosti plnění byly podstatné. Znalkyně doplnila, že minimálně čtyřikrát při svém znaleckém zkoumání procházela 66 tis. listů spisového materiálu, jež jí byl soudem ke znaleckému zkoumání předložen, aby došla ke správnému závěru. Znalkyně postupovala tak, že pokud měla k dispozici inkriminovanou fakturu, jež obsahovala předmět plnění, tak o reálnosti tohoto plnění učinila závěr na základě např. prokázané kampaně Ministerstva pro místní rozvoj u vydavatelství CNC. Znalkyně doplnila, že za [Společnost F] byly součástí spisového materiálu vypracované podklady k jednotlivým bodům obžaloby- fakturám, které z pohledu své odbornosti hodnotila. Pokud jde o sloupec v tabulkách nazvaný právní doklad, zde znalkyně vycházela z objednávky, smlouvy nebo zakázkového listu či obdobného dokladu. Znalkyně dodala, že listiny jako analýza, studie atd. nepovažovala za právní podklad, ale za plnění, tedy službu. Pro posouzení znalkyně bylo významné zjistit fakticitu plnění, tedy že nebyla zaslána pouze faktura jako daňový doklad. K obsahu svědeckých výpovědí uvedla, že tyto neposuzovala jako právní doklad, neboť tyto z jejího pohledu mohou být zkreslené, je to názor určité osoby, proto výpovědi neměly na znalecké závěry vliv, byť se s nimi v komplexu spisového materiálu také seznámila.

165. Rovněž tak soud po provedeném dokazování uzavřel, že [Společnost F], za níž bývalí spoluobžalovaní jednali nebyla zapojena do obžalobou tvrzených řetězců pod body 1.-33. Tento závěr lze jednak učinit z výpovědí obžalovaných, bývalých obžalovaných a svědků, kteří se vyjadřovali k jednotlivým společnostem a jejich zástupcům, jež měli být do tvrzených řetězců za účelem snížení daňové povinnosti [Společnost F], zapojeny, ale rovněž ze závěrů znalkyně. Tato v podstatě v úvodu svých znaleckých závěrů vyjádřila chyby vyskytující se ve fakturách uvedených v obžalobě, jako jsou opakující se daňové doklady, chybné čísla faktur, chybné částky v základu daně, v DPH či celkové částce, ve spisovém materiálu nedohledané faktury atd. Na řady těchto pochybení však již poukazovali obžalovaní v rámci svých výpovědí před soudem. Pro závěry soudu bylo podstatné zjištění, že znalkyně posuzovala finálně 199 dohledaných faktur, přičemž z těchto dle znalkyně bylo z tvrzených 33 řetězců fiktivních obchodů, shledáno dle shody v textu poskytnutých služeb či částek, toliko 12 fakturačních řetězců, avšak nikoli odpovídající plně obžalobě. Tyto řetězce jsou znalkyní uvedeny pod ot. č. 1 znaleckého posudku. V ostatních případech uvedených v obžalobě tak nelze dle soudu hovořit o fakturačních řetězcích, neboť absentovaly údaje ve fakturách, jež by dokládaly reálnost tvrzených řetězců. Závěr znalkyně zcela koresponduje s tvrzením i bývalého spoluobžalovaného [Spoluobžalovaný C], který při své výpovědi poukázal na to, že nelze hovořit o řetězcích, neboť u jednotlivých skutků se jedná o různé subjekty, částky plateb za plnění a i částky DPH na počátku tvrzeného řetězce a na jeho konci

nejsou shodné, někde na počátku i vyšší, než na konci, faktury na sebe nenavazují datumově, u části předchází data faktur na začátku těm na konci.

166. K vytváření řetězců v obchodním styku se znalkyně v obecné rovině vyjádřila pozitivně, když uvedla, že jsou zcela obvyklé a legální za předpokladu splnění příslušných zákonných podmínek. Tvoření řetězců tak odpovídá subdodávkám, které jsou v praxi běžné. Společnosti si dle znalkyně mohou zvolit takový obchodní model, kdy samy o sobě vystupují jako dodavatel služby, avšak samy její realizaci neuskutečňují, zejména z důvodu úspory nákladů. Využívají tak pro realizaci služby externího subdodavatele a dále službu prodávají, ať změněnou o jimi přidanou hodnotu či nezměněnou, odběrateli. Nelze tedy každý fakturační řetězec hodnotit jako určený ke krácení daně. Při výslechu k danému dodala, že [Společnost F] věděla, že se jí vyplatí, pokud nakoupí plnění od subdodavatelů s tím, že služby které nakoupila jsou kvalitní, a tyto dále prodá svým klientům. Znalkyně rovněž ke 12ti shledaným řetězcům uzavřela, že v případě, že by [Společnost F] dodával přímo první dodavatel, tak by daňová povinnost byla v 5ti případech vyšší (celkem o 232.260 Kč), nižší v 5ti případech (celkem o 335.618 Kč) a v jednom případě stejná. Lze tedy konstatovat, že [Společnost F] v rámci naznačených fakturačních řetězců platila v reálu daň nižší, než pokud by plnění nakoupila přímo od prvního dodavatele, za předpokladu, že se jednalo o shodná zdanitelná plnění v rámci řetězce. Dokazováním bylo zjištěno, že [Společnost F] veškeré daňové doklady, jež jsou obžalobou považovány za fiktivní, řádně svým dodavatelům uhradila a to bezhotovostně, jak vyplývá z výpisů z účtu dané společnosti. Ve vztahu k obžalovaným [Obžalovaný A] a [Obžalovaný B] je v odůvodnění obžaloby tvrzeno, že ti to měli představitelům [Společnost F] předávat hotovost, jež zřejmě měla představovat podíl na tzv. ušetřené dani. Z provedeného dokazování však žádná taková skutečnost nevyplývala, ze strany státního zástupce nebyl takový důkaz předložen a s ohledem na shora uvedenou fakticitu zdanitelného plnění, nelze ani předpokládat, že by k takovýmto předávkám reálně došlo. V kontextu uvedeného nelze shledat smysl v tvrzení obžaloby ohledně zapojení [Společnost F] do řetězce společností dopouštějících se fiktivních obchodů a to s cílem snížit daňovou povinnost ve prospěch [Společnost F].
167. Nalézací soud dále hodnotil okolnosti zjištěné k vystavení daňových dokladů, jež byly předkládány [Společnost F] ze strany dodavatelské společnosti [SPOLEČNOST D], jejichž fakticitu znalkyně rovněž shledala. Soud má jednoznačně za prokázané dodání předmětného zdanitelného plnění, byť z dokazování je zřejmé, že tato plnění reálně poskytoval obžalovaný [Obžalovaný A]. Jak již uvedeno shora, ze strany obžalovaného [Obžalovaný A] se jednalo o dohodu se společností [SPOLEČNOST D], resp. obž. [Obžalovaný B], ze strany zástupců [Společnost F] bylo jednání obž. [Obžalovaný A] za spol. [SPOLEČNOST D] považováno za standardní, neboť tento v rámci obchodní spolupráce vystupoval jménem dalších společností, které na základě uzavřených smluv se [Společnost F] vždy řádně odváděly nasmlouvané služby. Bývalý spoluobžalovaný [Spoluobžalovaný D] uvedl, že i v daném případě předpokládal vztah obž. [Obžalovaný A] k danému obchodnímu partnerovi, neboť vždy jednal jen s ním. Obžalovanou [Obžalovaná C] nikdy neviděl a s obžalovaným [Obžalovaný B] absolvoval dne 17.7.2018 schůzku, kdy byl požádán obž. [Obžalovaný A], jestli by nemohl pomoci jeho obchodnímu partnerovi se zalistováním kočárků u majitele hračekáren [SPOLEČNOST L]. Obž. [Obžalovaný B] mu tedy prezentoval zboží, svědek [Svědék L] zájem neprojevil, přičemž tuto informaci předal zpátky obž. [Obžalovaný A]. Nevyloučil, že obž. [Obžalovaný B] viděl někdy na nějaké společenské akci.
168. Z dokazování bylo zjištěno, že obž. [Obžalovaný A] vyjednával za spol. [SPOLEČNOST D] ohledně plnění, jež má být jménem této společnosti poskytnuto, vytvářel přehledy plnění a vyúčtování pro [Společnost F], zároveň sám [Společnost F] preposílal daňové doklady, které vyhotovila spol. [SPOLEČNOST D]. Tyto plně odpovídaly tomu, co mezi obchodními partnery bylo smlouveno a fakticky poskytnutým službám, a to z dlouhodobého hlediska. [Spoluobžalovaný D] rovněž dodal, že v případě opožděné platby, která souvisela s cash flow společnosti v daném

období, to byl rovněž obž. [Obžalovaný A], který úhradu za spol. [SPOLEČNOST D] urgoval. Nepocíťoval proto rozdíl pokud obžalovaný [Obžalovaný A] vystupoval za [SPOLEČNOST D], oproti tomu, když vystupoval za spol. [Společnost A], [Společnost J] či spol. [Společnost C]. Pokud jde o uzavřené smlouvy s touto společností, kdy tuto jednoznačně uzavřela za spol. [SPOLEČNOST D] obž. [Obžalovaná C], k tomu [Spoluobžalovaný D] dodal, že se nad tím nepozastavoval, řadu obchodních partnerů při uzavření smlouvy osobně neviděl a podepsal předloženou smlouvu. Jako příklad uvedl postup při uzavření smlouvy se spol. CNC, kterou podepsal, aniž by se s jejími představiteli, což je paní [příjmení] a spol., osobně setkal. Smlouvu poté přinesl podepsanou od druhé smluvní strany obž. [Obžalovaný A]. Obžalovaný [Obžalovaný A] zároveň jednoznačně vyloučil, že by cokoli za společnosti [SPOLEČNOST D] podepsal. Ke smluvním stranám [Spoluobžalovaný B] uvedl, že pro jejich společnost bylo důležité zjištění, že obchodnímu partnerovi je placeno na tzv. zveřejněný účet, což řádně ověřovali. Tímto v podstatě zástupci společnosti jednoznačně měli i potvrzeno, že se jedná o společnost, jež je plátcem DPH, neboť právě plátcí DPH mají povinnost sdělit správci daně čísla všech svých bankovních účtů používaných pro svou ekonomickou činnost.

169. V této souvislosti nelze nezmínit obhajobou opakovaně zmiňovaný rozsudek Soudního dvora ve věci C - 154/20 ze dne 9.12.2021, v němž se vyslovuje názor, že k uplatnění nároku na odpočet DPH je nutno dodržet podmínky hmotněprávní i formální povahy. K hmotněprávním podmínkám patří skutečnost, že osoba, již nárok vzniká, musí být osobou povinnou k dani. Dále je třeba, aby na vstupu byly zboží nebo služby, uplatňované k odůvodnění nároku na odpočet, dodány nebo poskytnuty jinou osobou povinnou k dani (dodavatelem), a aby toto zboží či služby byly na výstupu použity osobou povinnou k dani pro účely jejich zdaněných plnění. Pokud jde o způsoby uplatnění nároku na odpočet DPH, jde o formální podmínky, jak vyplývá z citovaných článků směrnice 2006/12. Uvedení dodavatele na faktuře týkající se zboží nebo služeb, ve vztahu k nimž je nárok na odpočet DPH uplatňován, je formální podmínkou uplatnění tohoto nároku. Soudní dvůr v dané věci rozhodl, že základní zásada neutrality DPH vyžaduje, aby odpočet DPH na vstupu byl přiznán, jestliže jsou splněny hmotněprávní podmínky, i když osoby povinné k dani nevyhověly určitým podmínkám formálním. Platí tedy, že jakmile má správce daně k dispozici údaje potřebné k tomu, aby určil, že jsou splněny hmotněprávní podmínky, nemůže, co se týče nároku osoby povinné k dani na odpočet této daně, vyžadovat splnění dalších podmínek, které by mohly vést k tomu, že by tento nárok nebylo možné uplatnit. Správce daně tak nemůže zkoumat jen samotnou fakturu, ale i další informace poskytnuté osobou povinnou k dani. Je tedy na osobě povinné k dani, která uplatňuje nárok na odpočet DPH, aby doložila, že poskytovatel zboží či služeb byl v postavení osoby povinné k dani, ledaže údaje potřebné k ověření má k dispozici správce daně.
170. V kontextu s citovaným rozsudkem je třeba uzavřít, že zjištění nalézacího soudu, tedy že zdanitelné plnění bylo za společnost [SPOLEČNOST D] poskytováno obž. [Obžalovaný A], jež byl v inkriminovaném období statutárním orgánem spol. [Společnost A], [Společnost J] a [Společnost C], které byly prokazatelně osobami povinnými k dani, jak uvedeno shora, nelze považovat za postup, ani z pohledu správního práva, za rozporný. V této souvislosti je třeba ještě připomenout závěr daňové kontroly ve vztahu k těmto plněním, kdy se správní orgán vymezil vůči dodavateli plnění, nikoli vůči jeho fakticitě. Nalézací soud již shora vyslovil svůj názor ohledně zjištěné reality poskytovatelského plnění, jež se týká dotčených daňových dokladů.
171. Pokud jde o okolnosti týkající se daňových dokladů přijatých [Společnost F] od spol. [SPOLEČNOST D] za pronájem skladových prostor, k těmto bylo zjištěno, že [Společnost F] dne 11.1.2016 uzavřela se spol. [SPOLEČNOST D] smlouvu o nájmu nebytových prostor sloužících k podnikání, a to na dobu určitou do ledna 2017. Titulem k uzavření dané smlouvy na straně spol. [SPOLEČNOST D] bylo její právo na užívání prostor, jež jsou specifikovány ve smlouvě o nájmu

uzavřené mezi společnostmi [SPOLEČNOST D] a vlastníkem nemovitosti, svědkem [Svědék D]. Tento v rámci své výpovědi potvrdil existenci nájemního vztahu v inkriminované době, rovněž se vyjádřil tak, že jako pronajímatel netrval na písemném oznámení podnájemního vztahu, postačilo mu ústní. Toto dle něho vycházelo i z faktu, že pronajímané prostory byly součástí areálu, kde se svědek několikrát v týdnu vyskytoval. Jak uvedl, bylo pro něho rozhodující, pokud byl řádně hrazen nájem. Dokazováním bylo zjištěno, že na straně [Společnost F] vznikla potřeba zajištění skladových prostor z důvodu účasti [Společnost F] na výběrovém řízení pro poskytovatele reklamy pro spol. AHOLD – Albert. Předmětné prostory v Xxx xxx dle [Spoluobžalovaný D] a [Spoluobžalovaný B] byly doporučeny společnosti obžalovaným [Obžalovaný A], kdy takto reagoval v souvislosti s plánem strategie rozvoje společnosti a účasti [Společnost F] v daném výběrovém řízení. Z výpovědi bývalého spoluobž. [Spoluobžalovaný D] bylo zjištěno, že ve výběrovém řízení byla [Společnost F] neúspěšná, avšak nasmlouvané nebytové prostory byly využity v souvislosti s převzetím pořadatelsví soutěže xxx xxx na podzim 2015. S tímto souviselo předání hraček z minulých ročníků ze strany spol. EP Line Group, jež je součástí skupiny xxx, která koupila spol. [Společnost L]. Tyto hračky byly následně převezeny do skladu v Xxx xxx a posléze rozdány do dětských domovů. Výpověď bývalého spoluobžalovaného [Spoluobžalovaný D] zcela koresponduje s výpovědí svědka [Svědék L], jež se vyjádřil k předání dané soutěže a rovněž dodejci hraček z předchozího období. Tomuto nasvědčují i dodací listy obsahující označení spol. EP Line Group s místem dodání do skladu spol. [SPOLEČNOST D], od níž měla [Společnost F] sklad dále pronajít. Bývalý spoluobžalovaný [Spoluobžalovaný D] sám uvedl, že si nemyslí, že skladové prostory byly plně využívány po celou dobu, na níž byl nájem uzavřen, tedy na dobu určitou do ledna 2017, a po kterou byl nájem ve výši 190.000,- Kč bez DPH hrazen. Tento dále dodal, že mu nepřišlo strategické po obchodním partnerovi, který společnosti zvedá obrát v řádech desítek až stovek milionů, vyžadovat ukončení nájmu v polovině období, na nějž byla smlouva na dobu určitou uzavřena. Rovněž se ohradil proti obsahu listiny, v níž je tvrzeno, že při kontrole předmětných nebytových prostor v roce 2017 bylo zjištěno, že jsou prostory plné, proto je nemohla využívat [Společnost F], tak, že nájem na dobu určitou trval do ledna 2017. Soud považoval argumentaci vedenou obžalovaným za zcela logickou a přiléhavou daným okolnostem [Společnost F].

172. Soud na základě provedeného dokazování týkající se daňových dokladů vystavených spol. [SPOLEČNOST D] ohledně pronájmu nebytových prostor, rovněž musel uzavřít, že se nejednalo o doklady fiktivní, kdy by k plnění nedošlo. Fakt, že [Společnost F] skladové prostory využila toliko z části doby, na níž byla smlouva uzavřena, nelze považovat za plnění, které se neuskutečnilo, pokud byl prokázán právní titul – smlouva a nájemné bylo společností řádně hrazeno. Fakt, že [Společnost F] pronajaté prostory neužívala po celou dobu, lze z ekonomického hlediska možná hodnotit jako neefektivní přístup, avšak nemůže to být považováno za skutečnost, jež by byla důvodem řešení v trestněprávní rovině.
173. Vzhledem k výše uvedenému bylo dle nalézacího soudu prokázáno, že zdanitelná plnění fakturovaná ze strany spol. [SPOLEČNOST D] či spol. [Společnost A], [Společnost J] či [Společnost C] [Společnost F] byla reálná, tedy řádně odběrateli dodaná a z toho důvodu nemohlo být uzavřeno zapojení [Společnost F] do řetězce na sebe navazujících fiktivních obchodů za účelem snížení její daňové povinnosti krácením DPH.
174. Na základě provedených důkazů vzal soud za prokázané, že obžalovaní svým jednáním popsaným ve výroku rozsudku naplnili po subjektivní i objektivní stránce všechny zákonné znaky trestného činu podle § 13 tr. zákoníku v podobě skutkové podstaty zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku tím, že společně zkrátily daň, čin spáchali

nejméně se dvěma osobami a ve velkém rozsahu, kdy pojem velkého rozsahu je třeba vykládat tak, že se jedná nejméně o 10 mil. Kč, tedy hranici největšího rozsahu používanou trestním zákoníkem.

175. Soud dospěl k závěru, že obžalovaní [Obžalovaný A], [Obžalovaný B] a [Obžalovaný D] prokazatelně jednali v úmyslu přímém podle ust. § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kdy chtěli svým jednáním porušit zájem státu na správném vyměření daně, cla pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, pojistného na úrazové pojištění, pojistného na zdravotní pojištění, poplatku nebo jiné podobné povinné platby a na příjmech z těchto povinných plateb, z kterých je financována činnost státu, krajů a obcí a jiné činnosti vykovávané ve veřejném zájmu, zejména léčebná péče a sociální zabezpečení a tento zájem také porušili. Obžalovaní se zcela vědomě rozhodli k páčání dané trestné činnosti, a to za účelem zkrácení daňové povinnosti.
176. V případě obžalovaných [Obžalovaná C] a [Obžalovaná E] soud po provedeném dokazování uzavřel, že tyto jednali v úmyslu nepřímém dle ust. § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, kdy věděly, že svým jednáním mohou způsobit porušení či ohrožení daného zájmu státu, a pro případ, že je způsobí s tím byly srozuměny.
177. Jednání všech obžalovaných naplňuje i trestně relevantní míru společenské škodlivosti, která je v daném případě reprezentována zájmem společnosti na tom, aby byl chráněn shora uvedený objekt trestného činu.
178. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlíží k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele, jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti nápravy; dále k jeho chování po činu, zejména k případné snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu. Přihlíží také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele (§ 39 odst. 1 tr. zákoníku). Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem (§ 39 odst. 2 tr. zákoníku). Dalšími kritérii pro stanovení trestu je existence polehčujících a přitěžujících okolností, délka trestního řízení, doba uplynulá od spáchaní trestného činu, či případná změna situace.
179. V rámci vyměření trestu soud postupoval tak, aby odlišil zjištěný podíl jednotlivých obžalovaných na trestné činnosti a míru jejich aktivity. Závažnost stíhaných činů je dána jak způsobem provedení trestné činnosti, který si vyžádal jistou sofistikovanost, kdy do této činnosti bylo zapojeno více osob, dobou, po kterou k trestné činnosti docházelo, tak výší škody, kterou konkrétní obžalovaní způsobili či výší prospěchu získaného svoji trestnou činností pro jiného, kdy tyto hodnoty téměř dvojnásobně překročily hranici největšího rozsahu používanou trestním zákoníkem, tedy 10 mil. Kč. Rovněž povaha a vysoká typová závažnost jednání obžalovaných je vyjádřena již stanovením trestní sazby odnětí svobody daných trestných činů. Stupeň škodlivosti je zvyšován výší způsobené škody a skutečností, že se na činu podílelo koordinovaně více osob.
180. Soud ve vztahu ke všem obžalovaným jako polehčující okolnost hodnotil dobu uplynulou od spáchaní trestného činu a dále skutečnost, že nebyli dosud soudně trestáni či je třeba na ně nahlížet jako na netrestané. Jako přitěžující okolnost ve vztahu k obžalovaným soud posuzoval výši způsobené škody, která téměř dvojnásobně překročila hranici stanovenou pro největší rozsah a zapojení více osob do trestné činnosti. Dále byla k tíži obžalovaných hodnocena vysoká koordinovanost jejich jednání, sofistikovanost spáchané trestné činnosti, přičemž z principu páčání daného trestného činu způsobem zvoleným právě obžalovanými je zcela zřejmé, že jednotlivé články vytvořeného řetězce, tedy společnosti, jejímiž statutárními orgány byli sami obžalovaní, či je ovládali, by zcela izolovaně, bez vzájemné spolupráce nebyly schopni dosáhnout

zamýšleného cíle, daňového úniku. Jako přitěžující okolnost byla hodnocena soudem délka páčání trestné činnosti.

181. Obžalovanému **[Obžalovaný A]**, který byl v inkriminované době jednatelem spol. [Společnost A] s.r.o. a [Společnost C] s.r.o., jehož role v rámci jednání spoluobžalovaných byla velmi zásadní pro zdárný průběh a dosažení cíle, přičemž to byl prokazatelně obžalovaný [Obžalovaný A], který stanovoval částky a společnosti, jež mají být na fiktivních dokladech uvedeny, soud po zhodnocení všech zjištěných skutečností vyměřil trest v dolní polovině zákonné trestní sazby stanovené pro trestný čin podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku. Obžalovaný byl ohrožen trestem odnětí svobody v trvání 5-10 let. Soud za daných okolností považoval za zcela přiměřený trest ve výměře šest let. Pro jeho výkon byl obžalovaný dle zákonných podmínek zařazen do věznice s ostrahou. Obžalovanému byl zároveň uložen trest zákazu činnosti spočívající v činnosti specifikované ve výroku rozsudku, neboť obžalovaný se trestné činnosti dopustil v pozici statutárního orgánu obchodní společnosti. S ohledem na závažnost spáchaného jednání soud jako přiměřenou výměru považoval dobu 7 let. Trest zákazu činnosti by měl dle názoru soudu u obžalovaného přispět k zamezení možného opakování obdobné trestné činnosti v budoucnu. Dále byl obžalovanému uložen peněžitý trest, neboť se dopustil jednání, kterým se snažil k tíži státu získat majetkový prospěch. Při výměře peněžitého trestu soud zvažoval majetkové poměry obžalovaného, kdy s ohledem na zjištěné dospěl k závěru, že výměra tohoto trestu na celkovou částku 5.000.000, - Kč je zcela přiměřená.
182. Jako přiměřený trest, při zvážení všech okolností, obžalovanému **[Obžalovaný B]** soud uložil trest v dolní polovině zákonné trestní sazby, a to ve výměře 5,5 roku, pro jehož výkon byl obžalovaný dle zákonných podmínek zařazen do věznice s ostrahou. Obžalovanému byl dále uložen trest zákazu činnosti spočívající v činnosti specifikované ve výroku rozsudku, neboť obžalovaný se trestné činnosti dopustil jako osoba ovládající obchodní společnost, jež byla do páčání trestné činnosti zapojena. S ohledem na závažnost spáchaného jednání soud jako přiměřenou výměru považoval dobu 6 let. Trest zákazu činnosti by měl dle názoru soudu u obžalovaného přispět k zamezení možného opakování obdobné trestné činnosti v budoucnu.
183. Obžalovanému **[Obžalovaný D]** soud uložil trest ve výměře 5 let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Soud při výměře trestu vzal v potaz veškerá shora uvedená hlediska a rovněž roli obžalovaného [Obžalovaný D], který jednak po určitou dobu zastával pozici jednatele ve společnosti zapojené do daného specifického podvodu a následně ji ovládal, jednak ovládal další spřízněnou společnost do trestné činnosti zapojenou. Obžalovanému byl zároveň uložen trest zákazu činnosti spočívající v činnosti specifikované ve výroku rozsudku, neboť obžalovaný se trestné činnosti dopustil v pozici statutárního orgánu obchodní společnosti či v pozici ovládající obchodní společnost do trestné činnosti zapojenou. S ohledem na závažnost spáchaného jednání soud jako přiměřenou výměru považoval dobu 5 let. Trest zákazu činnosti by měl dle názoru soudu u obžalovaných přispět k zamezení možného opakování obdobné trestné činnosti v budoucnu.
184. Soud při výměře trestu **obžalované [Obžalovaná C]** posoudil shora uvedená hlediska a rovněž skutečnost, jakým způsobem a mírou se obžalovaná podílela na páčání shora specifikované trestné činnosti a zjištěné formě zavinění. K obžalované [Obžalovaná C] bylo zjištěno, že tato v inkriminovaném období byla statutárním orgánem společnosti [SPOLEČNOST D] a.s., tudíž práva a povinnosti, jakož i jistá zodpovědnost z titulu svého postavení ve společnosti jí plynuly. Je třeba ovšem zvážit i tu skutečnost, že obžalovaná se t.č. převážně věnovala péči o nezletilou dceru, kdy z daného důvodu byla na mateřské dovolené a společnosti se věnovala toliko okrajově. Jak je z dokazování patrné, vedení společnosti ponechala v rukou svého manžela, obžalovaného [Obžalovaný B], který společnost primárně ovládal a zjevně udával její obchodní směr.

185. Soud po zvážení všech zákonných hledisek pro ukládání trestu v případě obžalované [Obžalovaná C] přistoupil na užití moderačního ustanovení trestního zákoníku a mimořádně snížil trest odnětí svobody pod spodní hranici zákonné trestní sazby, neboť má za to, že v daném případě jsou pro tento postup splněny zákonné podmínky. Ze samotného názvu ustanovení § 58 tr. zákoníku plyne, že při jeho aplikaci půjde o mimořádné snížení trestu, nikoli o běžný postup soudu. Snížení trestu pro okolnosti případu nebo vzhledem k poměrům pachatele proto předpokládá okolnosti, jejichž význam a intenzita naplnění vybočuje z obvyklých případů takových trestných činů. Obdobně poměry pachatele musí být takového rázu, že trest odnětí svobody uložený v rámci nesnížené zákonné trestní sazby by se v daném konkrétním případě u pachatele důvodně pocíťoval jako podstatně citelnější postih, než u jiných pachatelů obdobné trestné činnosti. Jsou-li výše uvedené obecné zásady aplikovány na posuzovaný případ, je zřejmé, že zákonné podmínky pro postup podle § 58 odst. 1 tr. zákoníku dány, ve vztahu k poměrům pachatele, a to zejména s ohledem na shledanou vážnou nemoc obžalovaného (srov. R 47/1974).
186. V posuzovaném případě, vedle shora uvedených polehčujících okolností, je třeba vzít na zřetel dobu, která uplynula od spáchání tohoto skutku, míru podílu na páchání trestné činnosti a fakt, že společně s obžalovaným [Obžalovaný B] pečují o stále nezletilé dítě. Účelem a především smyslem každého trestu je, aby přicházel bezprostředně po spáchání trestné činnosti. Soud v daném případě má za to, že uložením trestu odnětí svobody, bez umožnění obžalované ukázat, zda skutečně i nadále povede řádný život na svobodě, by bylo v jejím případě nepřiměřeně přísné a zásah do osobní svobody v podobě uloženého trestu odnětí svobody by soud vnímal jako podstatně citelnější postih, než pokud by trest následoval bezprostředně po spáchání zločinu. V případě omezení osobní svobody a vytržení obžalované z dosud vedeného života, zejména pokud jde o roli rodiče, by dle soudu znamenalo do budoucna pro společnost větší problém, než umožnit ji nadále vést život na svobodě a tím obžalované dát plnou možnost přesvědčit soud, že lze její protiprávní jednání považovat za exces z jinak řádně vedeného života.
187. S ohledem na uvedené byl obžalované [Obžalovaná C] za použití ustanovení o mimořádném snížení trestu odnětí svobody uložen trest ve výměře 3 let, který byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 let. Tento podmíněný trest byl zároveň zpřísněn uložením dohledu probačního úředníka. Bude tedy pouze na obžalované, zda podmínek uložených jí soudem dostojí. Rovněž obžalované [Obžalovaná C] byl uložen trest zákazu činnosti specifikovaný ve výroku rozsudku, a to ve výměře 5 let, neboť i tato obžalovaná se trestné činností dopustila v pozici statutárního orgánu obchodní společnosti zapojené do trestné činnosti, přičemž tento druh trestu by měl přispět k zamezení možného opakování obdobné trestné činnosti v budoucnu.
188. Soud dále uložil obžalované [Obžalovaná C] a obžalovanému [Obžalovaný B] **trest propadnutí věci** a to finančních prostředků ve výši 55.500,- Kč, neboť zajištěním shora uvedených věcí dospěl soud k závěru, že se jedná o věc, která byla výnosem trestné činnosti. V této souvislosti je třeba odkázat na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15.7.2021, 6 Tdo 583/2021, který srovnatelnou situaci řešil s argumentací, že nižší soudy, když hovořily o náhradě za výnosy z trestné činnosti, minuly peněžní prostředky, které byly obviněným spotřebovány. Finanční prostředky však představují výjimku z požadavku na individuální určení propadnuté věci a překážkou uložení trestu propadnutí věci ve vztahu k finančním prostředkům získaných z trestné činnosti nebo jako odměna za trestnou činnost není, pokud již tyto byly smíšeny s jinými finančními prostředky obviněného. V případě propadnutí finančních prostředků postačuje jejich určení na základě hodnoty. Na místě je proto uložení trestu propadnutí věci dle § 70 odst. 1 tr. zákoníku, a nikoli trestu propadnutí náhradní hodnoty. Obžalovaným byly zajištěny finanční prostředky, které byly dobrovolně vydány při domovní prohlídce na adrese xxx, xxx dne 6.11.2018.

189. Rovněž v případě **obžalované [Obžalovaná E]** nalézací soud po posouzení všech zákonných hledisek pro ukládání trestu a dále především míry jejího zapojení do páčání trestné činnosti, formě zavinění, předně okolností, za kterých její trestní odpovědnost jako statutárního orgánu ve spol. [SPOLEČNOST B] s.r.o. vznikla a osobních poměrů, dospěl soud k závěru, že i v tomto případě lze ve smyslu shora nastíněných podmínek rovněž užít v případě obžalované moderačního ustanovení trestního zákoníku, jehož podmínkami se soud zabýval výše a pro stručnost na ně odkazuje. Soud tedy vyměřil obžalované trest odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon podmíněn odložil na zkušební dobu 4 let. Přičemž rovněž v případě obžalované [Obžalovaná E] trest zpřísnil vyslovením dohledu probačního úředníka. I v případě této obžalované bude dále záležet na tom, zda se svým dalším způsobem život ve zkušební době osvědčí či zda zavádá příčinu k přeměně podmíněného odsouzení na výkon trestu odnětí svobody. Zároveň obžalované uložil trest zákazu činnosti spočívající v činnosti specifikované ve výroku rozsudku, a to na dobu 5 let, neboť i ona se dopustila protiprávního jednání v pozici statutárního orgánu obchodní společnosti zapojené do trestné činnosti.
190. Soud se domnívá, že takto uložené tresty obžalovaným odpovídají všem zákonným hlediskům a považuje je za dostačující k tomu, aby plnily svoji generálně preventivní, ale i individuálně převýchovnou funkci.
191. Soud dále vyslovil ochranné opatření, a to zabrání věci, konkrétně finančních prostředků zajištěných při prohlídce jiných prostor a pozemků dne 6.11.2018 v prostorách společnosti [SPOLEČNOST D] a.s., neboť tyto věci by mohly sloužit ke spáchání zločinu. Soud vyslovil dané ochranné opatření, neboť pro postup dle § 70 tr. zákoníku nebyly splněny zákonné podmínky, tedy nepodařilo se prokázat, že dané věci či některá z nich náleží některému z obžalovaných. Podle § 101 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku platí, že nebyl-li uložen trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty uvedené v § 70 odst. 1, může soud uložit, že se taková věc nebo jiná majetková hodnota zabírá, ohrožuje-li bezpečnost lidí nebo majetku, popřípadě společnosti, anebo hrozí nebezpečí, že bude sloužit ke spáchání zločinu. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že zabrání věci bylo vysloveno k finančním prostředkům zajištěným v prostorách společnosti [SPOLEČNOST D] a.s., jež prostřednictvím obžalovaných [Obžalovaný B a Obžalovaná C] byla zapojena do předmětné trestné činnosti, tedy zkrácení daně. Tyto finanční prostředky tak prokazatelně měly charakter uvedený v § 70 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, tedy bezprostřední výnos z trestné činnosti.
192. K trestnímu řízení se řádně a včas ve vztahu k obžalovanému [Obžalovaný A], jako statutárnímu orgánu spol. [Společnost A] s.r.o., s částkou 59.917.262,- Kč připojila Česká republika zastoupená Finančním úřadem pro hl. město Prahu. Poškozený svůj návrh odůvodnil tím, že společnost [Společnost A] nedisponuje a v minulosti ani nedisponovala zabavitelným majetkem, jehož případné zabavení v rámci daňové exekuce a následně zpeněžení by vedlo k úhradě celkové vzniklé škody. Poškozený dále uvádí, že vyčerpal všechny dostupné možnosti vymáhání a není tedy již možné vybrat a vymáhat nedoplatek z důvodu nedobytnosti po právnícké osobě, proto přistoupil k uplatnění nároku na náhradu škody. Pokus o vymožení daňových nedoplatků byl proveden v rámci daňových řízení u spol. [Společnost A] na neuhrazenou daň z přidané hodnoty za zdaňovací období roku 2016 – 2018 a to exekučními příkazy na základě zajišťovacích příkazů. Na základě zajišťovacích příkazů a exekučních příkazů byla vymožena daň ve výši 5.714.297 Kč. Současně poškozený podrobně rozebírá majetek zjištěný u obžalovaného [Obžalovaný A] (č.l. 9207). V průběhu dokazování u hlavního líčení byla pro účely trestního řízení prokázána škoda vzniklá protiprávním jednáním obžalovaného [Obžalovaný A], jímž měl jako jednatel společnosti [Společnost A] s.r.o. zkrátit daň v inkriminovaném období ve výši 19.577.520,90 Kč. S ohledem na zprávy finančního úřadu o nemožnosti domoci se svými nástroji dluhu vůči společnosti [Společnost A] s.r.o. pro nedostatek majetku, soud dospěl k závěru, že obžalovanému [Obžalovaný A], jenž zastával v inkriminované době pozici statutárního orgánu společnosti, vznikl ručitelský závazek ve

smyslu občanského zákoníku a zákona o obchodních korporacích, na základě něhož mohou být v adhezním řízení zavázáni k náhradě způsobené škody. Nálezací soud tak vycházel z ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu (srov. usnesení velkého senátu trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 8. ledna 2014 sp. zn. 15 Tdo 902/2013, uveřejněném pod č. 39/2014-II. Sb. rozh. tr., usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 8 Tdo 304/2021, ze dne 14. dubna 2021 a další), z níž se podává, že nárok státu vyplývající ze zkrácené (neodvedené) daně je nárokem na náhradu škody, který však nemůže příslušný finanční orgán uplatňovat podle § 43 odst. 3 trestního řádu v trestním řízení proti subjektu povinnému k zaplacení daně (srov. přiměřeně č. 34/1987 a č. 22/2005-11. Sb. rozh. tr.). Uplatnění nároku na náhradu škody v trestním řízení může přicházet v úvahu tam, kde z provedeného dokazování vyplývá, že obviněný jako osoba jednající za právnickou osobu zkrátil daň z příjmů (nebo jinou daň) této právnické osoby, vůči které sice finanční úřad vydal platební výměr, jímž právnické osobě doměřil zkrácenou daň, ale je zřejmé, že tento platební výměr je nevykonatelný, protože právnická osoba nemá žádný majetek, na který by bylo možno vést exekuci. Jde-li o akciovou společnost nebo o společnost s ručením omezeným a je-li obviněný členem jejich statutárního orgánu, je třeba řešit otázku, zda mu v takovém případě nevzniká ručitelský závazek podle § 194 odst. 6 obchodního zákoníku (resp. za použití § 135 odst. 2 obchodního zákoníku) [po 1. dubnu 2014 srov. § 159 odst. 3, § 2910 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a § 53 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích)], na základě kterého by mohl být v adhezním řízení zavázán k náhradě způsobené škody nebo k vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle § 240 trestního zákoníku (příp. podle § 241 trestního zákoníku). Uplatnění nároku na náhradu škody by mohlo přicházet v úvahu i tehdy, jestliže by bylo možné dovodit odpovědnost obviněného, který není plátcem, resp. poplatníkem zkrácené (nebo neodvedené) daně, jako pachatele trestného činu podle § 240 trestního zákoníku (příp. podle § 241 trestního zákoníku) za škodu způsobenou tímto trestným činem nebo bezdůvodné obohacení získané takovým trestným činem (srov. č. 25/1968-I. a č. 20/2002-II. Sb. rozh. tr.)

193. Soud tedy v rámci adhezního řízení ve smyslu ustanovení § 228 odst. 1 tr. řádu uložil obžalovanému [Obžalovaný A] povinnost nahradit poškozené České republice, zastoupené Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, škodu v celkové výši 19.577.520,90 Kč. S ohledem na uvedené a zejména fakt, že poškozeným finančním úřadem byla škoda vyčíslena i za období, jež není předmětem tohoto trestního řízení, byl poškozený se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkázán dle § 229 odst. 2 tr. řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to prostřednictvím podepsaného soudu k Vrchnímu soudu v Praze. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, proti kterému výroku směřuje a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch či nespěch obžalovaného. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný či chybí. V řízení vedené proti obviněnému jako proti uprchlému má obviněný právo v případě, že pominuly důvody, pro které se řízení proti uprchlému vedlo, podat návrh do osmi dnů od doručení rozsudku, aby soud

prvého stupně odsuzující rozsudek zrušil a v rozsahu dle ustanovení § 306a odst. 1 tr. ř. se hlavní líčení provede znovu. Poškozený v případě odsouzení obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznání poškozenému alespoň zčásti nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení má možnost požádat o vyrozměnění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody.

Praha 18. září 2024

JUDr. Lenka Cihlářová
předsedkyně senátu